

ການຕິດຕາມ ແລະ ເຝົ້າ
ລະວັງພະຍາດອະຫິວາ
ໜູອາຟຣິກາ

ການຂ້າທຳລາຍ ແລະ
ກຳຈັດຊາກໜູຈາກການ
ລະບາດຂອງພະຍາດອາ
ຫິວາໜູອາຟຣິກາ

ຄວາມປອດໄພດ້ານຊີວະວິ
ທະຍາໃນຟາມ, ການຂ້າ
ແລະ ການນຳເອົາໜູ
ເຂົ້າມາລ້ຽງຄືນ

ວິທີການທີ່ເປັນຕ່ອງໂສ້ໃນ
ການອະນາໄມສຳລັບພະ
ຍາດອະຫິວາໜູອາຟຣິກາ
ໃນຄົວເຮືອນທີ່ລ້ຽງໜູຂະ
ໜາດນ້ອຍ

ຫ້ອງການປະຈຳພາກພື້ນອາຊີ ແລະ ປາຊີຟິກ:
FAO-RAP@fao.org
fao.org/asiapacific

ອົງການອາຫານ ແລະ ການກະເສດ
ແຫ່ງ ສະຫະປະຊາຊາດ
ນະຄອນຫຼວງບາງກອກ, ຣາຊະອານາຈັກໄທ

Food and Agriculture
Organization of the
United Nations

ຄູ່ມືແນະນຳສຳລັບການປ້ອງກັນ ແລະ ຄວບ
ຄຸມພະຍາດອະຫິວາໜູອາຟຣິກາ (ASF) ໃນ
ຄົວເຮືອນທີ່ລ້ຽງໜູຂະໜາດນ້ອຍໃນທະວີບ
ອາຊີ

ວິທີການທີ່ເປັນຕ່ອງໂສ້ໃນການ ອະນາໄມສຳລັບພະຍາດອະຫິວາ ໜູອາຟຣິກາໃນຄົວເຮືອນທີ່ລ້ຽງ ໜູຂະໜາດນ້ອຍ

ຄູ່ມືແນະນຳສຳລັບການປ້ອງກັນ ແລະ
ຄວບຄຸມພະຍາດອະຫິວາໝູອາຟຣິກາ
(ASF) ໃນຄົວເຮືອນທີ່ລ້ຽງໝູຂະໜາດ
ນ້ອຍໃນທະວີບອາຊີ

ວິທີການທີ່ເປັນຕ່ອງໂສ້ໃນການ ອະນາໄມສຳລັບພະຍາດອະຫິ ວາໝູອາຟຣິກາໃນຄົວເຮືອນທີ່ ລ້ຽງໝູຂະໜາດນ້ອຍ

ຢູງຈັງ ຄົມ

ມະຫາວິທະຍາໄລ ຊີຕີຢູນີເວີຊີຕີ ຮົງກົງ
ເຂດປົກຄອງພິເສດຮົງກົງ, ສປ ຈີນ

ແອັນ ໂຄນັນ

ມະຫາວິທະຍາໄລ ຊີຕີຢູນີເວີຊີຕີ ຮົງກົງ
ເຂດປົກຄອງພິເສດຮົງກົງ, ສປ ຈີນ

ແອັນດຣິວ ເບຣມັງ

ມະຫາວິທະຍາໄລ ຊີຕີຢູນີເວີຊີຕີ ຮົງກົງ
ເຂດປົກຄອງພິເສດຮົງກົງ, ສປ ຈີນ

ຮາວ ທັງ

ຫ້ອງການ FAO ປະຈຳຂົງເຂດອາຊີ-ປາຊີຟິກ

ຢູນິ ໂອ

ຫ້ອງການ FAO ປະຈຳຂົງເຂດອາຊີ-ປາຊີຟິກ

ດິກ ໄຟເພີ້

ມະຫາວິທະຍາໄລ ຊີຕີຢູນີເວີຊີຕີ ຮົງກົງ
ເຂດປົກຄອງພິເສດຮົງກົງ, ສປ ຈີນ

ວິທະຍາໄລສັດຕະວະແພດ ໂຣຢານ

ສະຫະຣາດຊະອານາຈັກອັງກິດ ແລະ ອຽກລັງເໜືອ

ອົງການອາຫານ ແລະ ການກະເສດແຫ່ງ ສະຫະປະຊາຊາດ.
ນະຄອນຫຼວງ ບາງກອກ, 2022

ເອກະສານອ້າງອີງ:

Kim, Y., Conan, A., Bremang, A., Tang, H., Oh, Y. & Pfeiffer, D.U. 2022ມີແນະນຳ ວ່າດ້ວຍ ການປ້ອງກັນ ແລະ ການຄວບຄຸມພະຍາດອະຫິວາໝູອາຟຣິກາ ໃນຄົວເຮືອນທີ່ລ້ຽງໝູຂະໜາດນ້ອຍໃນອາຊີ: ວິທີການທີ່ເປັນຕ່ອງໂສ້ໃນການອະນາໄມສຳລັບພະຍາດ ອະຫິວາໝູອາຟຣິກາໃນຄົວເຮືອນທີ່ລ້ຽງໝູຂະໜາດນ້ອຍ, ຫ້ອງການ FAO, ນະຄອນ ຫຼວງບາງກອກ. <https://doi.org/10.4060/cb9114en>

ການຈັດສັນພະນັກງານ ແລະ ການນຳສະເໜີຂໍ້ມູນແມ່ນບໍ່ໄດ້ເປັນການສະທ້ອນໃຫ້ເຫັນກ່ຽວກັບແນວຄິດ ຫຼື ທັດສະນະໃດໜຶ່ງຂອງອົງການອາຫານ ແລະ ການສະເສດແຫ່ງສະຫະປະຊາຊາດ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບກົດໝາຍ ຫຼື ການສ້າງນິຕິກຳຂອງປະເທດໃດໜຶ່ງ, ເຂດແດນ, ເມືອງ ຫຼື ພື້ນທີ່ ຫຼື ອຳນາດ ຫຼື ຂໍ້ຈຳກັດທາງດ້ານເຂດແດນ ຫຼື ຂົງເຂດ. ການລະບຸປະເທດ ຫຼື ຜະລິດຕະພັນໃດໜຶ່ງ ຫຼື ຜະລິດທີ່ໄດ້ມີການຈິດສິທິບັດ ແມ່ນບໍ່ໝາຍຄວາມວ່າ ມີການຮັບຮອງ ຫຼື ແນະນຳໂດຍອົງການ FAO ທີ່ເປັນທາງເລືອກໃຫ້ແກ່ບຸກຄົນອື່ນທີ່ບໍ່ໄດ້ມີການລະບຸ.

ທັດສະນະທີ່ໄດ້ອະທິບາຍເປັນຜະລິດຕະພັນຂໍ້ມູນຂອງຜູ້ແຕ່ງ ແລະ ບໍ່ໄດ້ສະທ້ອນຕໍ່ກັບທຸກໆທັດສະນະຄະຕິ ຫຼື ນະໂຍບາຍຂອງ FAO.

ISBN 978-92-5-135933-4

©FAO, 2022

ມີບາງສິດທິແມ່ນໄດ້ຮັບສະຫງວນໄວ້. ວຽກນີ້ແມ່ນສາມາດເຫັນໄດ້ໃນເອກະສານທີ່: Creative Commons Attribution-NonCommercial- ShareAlike 3.0 IGO licence (CC BY-NC-SA 3.0 IGO; <https://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/3.0/igo/legalcode>).

ພາຍໃຕ້ ເງື່ອນໄຂຂອງລິຂະສິດນີ້, ວຽກອາດມີການສຳເນົາ, ແຈກຢາຍ ແລະ ດັດແກ້ເພື່ອຈຸດປະສົງທີ່ບໍ່ແມ່ນການຄ້າ ໂດຍການຢັ້ງຢືນວ່າ ໜ້າວຽກແມ່ນໄດ້ຮັບການອ້າງອີງຢ່າງເໝາະສົມ. ການນຳໃຊ້ໃດໜຶ່ງຂອງວຽກນີ້ ຈະຕ້ອງບໍ່ເປັນການສະເໜີໃຫ້ອົງການ FAO ຮອງຮັບອົງກອນໃດໜຶ່ງສະເພາະ, ຜະລິດຕະພັນ ຫຼື ການບໍລິການ. ການນຳໃຊ້ໂລໂກ້ຂອງອົງການ FAO ແມ່ນບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ມີ. ຖ້າຫາກ ວຽກໄດ້ຮັບການດັດແປງ, ຈະຕ້ອງໄດ້ລວມເອົາການຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີການອ້າງອີງປະໂຫຍກທີ່ວ່າ: ການແປນີ້ແມ່ນບໍ່ໄດ້ຖືກແປໂດຍອົງການອາຫານ ແລະ ການສະເສດແຫ່ງສະຫະປະຊາຊາດ (FAO). ອົງການ FAO ບໍ່ຮັບຜິດຊອບຕໍ່ກັບເນື້ອຫາ ຫຼື ຄວາມຊັດເຈນຂອງການແປ. ເຊິ່ງເອກະສານດັ້ງສະບັບແມ່ນແມ່ນເອກະສານທີ່ຖືກຕ້ອງ.

ຂໍ້ຂັດແຍ່ງທີ່ເກີດຂຶ້ນພາຍໃຕ້ລິຂະສິດທີ່ບໍ່ສາມາດແກ້ໄຂໄດ້ຢ່າງສັນຕິຈະຕ້ອງໄດ້ຮັບການແກ້ໄຂຜ່ານການໄກ່ເກ່ຍຕາມທີ່ໄດ້ລະບຸໃນ ມາດຕາ 8 ຂອງລິຂະສິດ, ຍົກເວັ້ນ ທີ່ໄດ້ລະບຸເປັນຢ່າງອື່ນ. ກົດລະບຽບວ່າດ້ວຍການໄກ່ເກ່ຍຂອງອົງການຊັບສິນທາງປັນຍາໂລກແມ່ນຢູ່ທີ່ເວັບຊີ: <http://www.wipo.int/amc/en/mediation/rules> ແລະ ການໄກ່ເກ່ຍໃດໜຶ່ງແມ່ນຈະໄດ້ຮັບການປະຕິບັດຕາມກົດລະບຽບວ່າດ້ວຍ ການໄກ່ເກ່ຍຂອງຄະນະກຳມະການວ່າດ້ວຍ ກົດໝາຍການຄ້າສາກົນແຫ່ງອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ຫຼື (UNCITRAL).

ສຳລັບເອກະສານຝ່າຍທີສາມ, ຜູ້ໃຊ້ທີ່ຕ້ອງການນຳໃຊ້ເອກະສານຄືນຈາກສິ່ງພິມນີ້ທີ່ມາຈາກສ່ວນປະກອບຂອງຝ່າຍທີສາມເຊັ່ນ: ຕາຕະລາງ, ຮູບ ຫຼື ຮູບພາບ ແມ່ນເປັນຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນການກຳນົດວ່າ ຈະຕ້ອງໄດ້ຂໍອະນຸຍາດໃນການນຳໃຊ້ຄືນ ແລະ ການໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກເຈົ້າຂອງລິຂະສິດ. ຄວາມສ່ຽງທີ່ເປັນຜົນມາຈາກການລະເມີດຂອງຄູ່ສັນຍາຝ່າຍທີສາມທີ່ເປັນອົງປະກອບຂອງໜ້າວຽກແມ່ນເປັນຂອງຜູ້ໃຊ້ທັງໝົດ.

ການຂາຍແມ່ນສາມາດ ແລະ ລິຂະສິດ. ຜະລິດຕະພັນຂໍ້ມູນຂອງອົງການ FAO ແມ່ນສາມາດເບິ່ງທີ່ເວັບໄຊທີ່ (www.fao.org/publications) ແລະ ສາມາດຊື້ຜ່ານອີເມວ publications-sales@fao.org

ສາລະບານ

ຂໍ້ຄວາມສະແດງຄວາມຮູ້ບຸນຄຸນ.....	iv
ບັນດາຄຳສັບຫຍໍ້ ແລະ ຊື່ເຕັມ.....	v
ສັງລວມບັນດາຈຸດທີ່ສຳຄັນ.....	vii
ແຜນວາດແນວຄວາມຄິດ (Mind Map).....	x
1. ຂອບເຂດ.....	1
2. ຄຳແນະນຳ.....	3
2.1. ພະຍາດ ASF ໃນທະວີບອາຊີ ແລະ ປາຊີຟິກ.....	3
2.2. ຜົນກະທົບຈາກການລະບາດຂອງພະຍາດ ASF ໃນອຸດສາຫະກຳລ້ຽງໝູສຳລັບ ຄົວເຮືອນຂະໜາດນ້ອຍ.....	4
2.3. ບັນດາທາງເລືອກໃນການສືບຕໍ່ການຄ້າ ແລະ ການເຂົ້າເຖິງຕະຫຼາດສຳລັບຄົວ ເຮືອນຂະໜາດນ້ອຍທີ່ມີເຂດພື້ນທີ່ພູມິສາດທີ່ມີການລະບາດ ຫຼືໄວຣັດ ASFV ເກີດຂຶ້ນສະເພາະຖິ່ນໃດໜຶ່ງ.....	4
2.4. ລະບົບຕ້ອງໂສ້ໃນການອະນາໄມໃນຄົວເຮືອນທີ່ລ້ຽງໝູຂະໜາດນ້ອຍ.....	5
3. ການສ້າງລະບົບອະນາໄມທີ່ເປັນຕ້ອງໂສ້ສຳລັບພະຍາດ ASF.....	7
3.1. ຄຳເຫັນທົ່ວໄປກ່ຽວກັບວິທີການດັ່ງກ່າວ.....	7
3.2. ສາຍພົວພັນກັບສະຖານະການຄວາມສ່ຽງຈາກພະຍາດ ASF ທີ່ມີ.....	8
3.3. ການສ້າງຄູ່ຮ່ວມງານ ລະຫວ່າງ ພາກລັດ ແລະ ເອກະຊົນ (PPP).....	8
3.4. ທຳຄວາມເຂົ້າໃຈເນື້ອໃນຄວາມສ່ຽງຈາກພະຍາດ ASF.....	10
3.5. ການຈັດການຄວາມສ່ຽງຈາກພະຍາດ ASF.....	12
3.6. ເນື້ອໃນຂອງແຜນທຸລະກິດ.....	18
4. ການພິຈາລະນາສຳລັບອະນາຄົດ.....	21
ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍທີ 1: ວິທີການປະເມີນຄວາມສ່ຽງ ແລະ ການຫຼຸດຜ່ອນ ຄວາມສ່ຽງໃນລະບົບຕ້ອງໂສ້ການອະນາໄມ.....	22
1. ອະທິບາຍກ່ຽວກັບຕ້ອງໂສ້ມູນຄ່າຂອງຊີ້ນໝູແລະຜະລິດຕະພັນໝູ ຂອງຄົວເຮືອນຂະໜາດນ້ອຍ.....	22
2. ການປະເມີນຄວາມສ່ຽງຂອງພະຍາດ ASF.....	23
3. ການຄຸ້ມຄອງຄວາມສ່ຽງຂອງພະຍາດ ASF.....	34
ບັນດາເອກະສານອ້າງອີງ.....	39

ຂໍ້ຄວາມສະແດງຄວາມຮູ້ບຸນຄຸນ

ເອກະສານສະບັບນີ້ ແມ່ນເປັນຜົນໄດ້ຮັບດ້ານການປະສານງານ ລະຫວ່າງ ຫ້ອງການປະຈຳຂົງເຂດອາຊີປາຊີຟິກຂອງອົງການ ອາຫານ ແລະ ການກະເສດແຫ່ງສະຫະປະຊາຊາດ (FAO RAP) ແລະ ມະຫາວິທະຍາໄລຊື່ຕີ, ເຂດປົກຄອງພິເສດຮົງກົງ. ເອກະສານສະບັບນີ້ ແມ່ນໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນຈາກຈາກໜ່ວຍງານ ສຳນັກງານຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານມະນຸດສະທຳ (BHA), ອົງການພັດທະນາສາກົນແຫ່ງ ສະຫະລັດ ອາເມຣິກາ (USAID), ພາຍໃຕ້ໂຄງການເລກທີ. 720FDA19IO00092 ວ່າດ້ວຍ: **"ເສີມສ້າງຄວາມສາມາດວຽກງານພາກສະ ໜາມໃນການກວດຫາ ແລະ ໄຕ້ຕອບສຸກເສີນພະຍາດອະຫິວາໝູອາຟຣິກາ"**. ຄວາມຄິດເຫັນທີ່ໄດ້ລະບຸໃນຄູ່ມືສະບັບແມ່ນມາຈາກຜູ້ແຕ່ງ ແລະ ບໍ່ໄດ້ສະທ້ອນໃຫ້ເຫັນທັດສະນະຂອງອົງການ USAID ທັງໝົດ.

ນິຍາມຂອງຟາມໝູຂະໜາດນ້ອຍແມ່ນ ບໍ່ຄືກັນໃນແຕ່ລະປະເທດໃນຂົງເຂດອາຊີປາຊີຟິກ. ໃນຂະນະທີ່ເປົ້າໝາຍຂອງສິ່ງພິມສະບັບນີ້ແມ່ນສຳລັບຟາມໝູຂະໜາດນ້ອຍ. ທຸກໆມາດຕະການທີ່ໄດ້ອະທິບາຍໃນຄູ່ມືສະບັບນີ້ ແມ່ນເໝາະສົມໃນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງຈາກພະຍາດອະຫິວາໝູອາຟຣິກາ (ASF) ໃນທຸກໆຫົວໜ່ວຍທີ່ລ້ຽງໝູ.

ຫ້ອງການ FAO RAP ມີຄວາມຍິນດີຕໍ່ກັບບັນດາຜູ້ແຕ່ງເຊິ່ງ ລວມມີ: ທ່ານ ເຈເຣມີ ໂຮ, ທ່ານ ແອັນດຣິວ ໂຄນັນ, ທ່ານ ຮາວ ຕັງ, ທ່ານ ຢູນິ ໂອ ແລະ ທ່ານ ເດິກ ໄຟເຟີໃນການແຕ່ງຄູ່ມືສະບັບນີ້. ພວກເຮົາ ຂໍສະແດງຄວາມຮູ້ບຸນຄຸນຕໍ່ກັບບັນດາຜູ້ຕາງໜ້າຈາກອົງການ FAO ເຊິ່ງປະກອບມີທ່ານ ເດວິດ ຮາດຣິວ, ທ່ານ ຟູເຊັງ ໂກ, ທ່ານ ປາວິນ ປາດັງໂທດ ແລະ ທ່ານ ເຣນີ ວິວລິສ໌ ສຳລັບຄຳເປັນທີ່ເປັນປະໂຫຍດໃນການຮ່າງເອກະສານສະບັບດັ່ງກ່າວນີ້. ເວີຊັນທີ່ໄດ້ຮັບການທົບທວນໂດຍຜູ້ຊ່ຽວຊານ ເຊິ່ງປະກອບດ້ວຍທ່ານ ຄາໂຣຣິນ ເບນິກໂກ (ບໍລິສັດ ວິທະຍາສາດສຸຂະພາບພິເວັດ), ທ່ານ ເຄດລິນ ໂຮລີ (ຜູ້ຕາງໜ້າ OIE ປະຈຳຂົງເຂດອາຊີປາຊີຟິກ) ແລະ ໜ່ວຍປະຕິບັດງານ ASF ຂອງພະແນກອຸດສາຫະກຳສັດແຫ່ງຟີລິບປິນ ພາຍໃຕ້ ແນວຄິດຂອງກຸ່ມ Standing Group of Experts ວ່າດ້ວຍພະຍາດ ASF (SGEASF) ສຳລັບຂົງເຂດອາຊີປາຊີຟິກ, ກອບສາກົນວ່າດ້ວຍ ການຄວາມຄຸມຄວາມຄືບໜ້າຂອງພະຍາດສັດທີ່ລະບາດຂ້າມເຂດແດນ (GFTADs). ພວກເຮົາ ຂໍສະແດງຄວາມຂອບໃຈຕໍ່ກັບເວລາ ແລະ ການປະກອບສ່ວນທີ່ລຳຄ່າໃນການປັບປຸງຄວາມສອດຄ່ອງຂອງຄູ່ມືສະບັບນີ້.

ຂໍຂອບໃຈທ່ານ ກາເຊນ ວົງສະຖາພອນໄຊ, ຜູ້ຈັດການສູນປະຕິບັດງານສຸກເສີນ ພະຍາດສັດຂ້າມແດນຂອງຫ້ອງການ FAO RAP (ECTAD) ສຳລັບຄຳແນະນຳທາງດ້ານວິຊາການໃນການພັດທະນາຄູ່ມື, ໃນຂະນະທີ່ທ່ານ ດາເນວລາ ສະໄລ໌ ແລະ ທ່ານ ໂດມິໂກ ກາໂຣ ທີ່ໄດ້ໃຫ້ການສະໜັບສະໜູນເພີ່ມເຕີມ.

ບັນດາຄຳສັບຫຍໍ້ ແລະ ຊື່ເຕັມ

ACMSF ຄະນະກຳມາທິການຊີ້ນຳ ຄວາມປອດໄພຂອງຈຸນລະຊີວະວິທະຍາໃນອາຫານ

ASF ພະຍາດອະຫິວາໝູອາຟຣິກາ

ASFV ໄວຣັດພະຍາດອະຫິວາໝູອາຟຣິກາ

EFSA ອົງການຄວາມປອດໄພດ້ານອາຫານຂອງສະຫະພາບເອີຣົບ

FAO ອົງການອາຫານ ແລະ ການກະເສດແຫ່ງສະຫະປະຊາຊາດ

ILO ອົງການແຮງງານສາກົນ

NGO ອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ບໍ່ສັງກັດລັດຖະບານ

OIE ອົງການສຸຂະພາບສັດສາກົນ

PPP ການເປັນຄູ່ຮ່ວມງານລະຫວ່າງ ພາກລັດ ແລະ ເອກະຊົນ

TAD ການລະບາດຂອງພະຍາດສັດຂ້າມຊາຍແດນ

USDA ກະຊວງກະສິກຳແຫ່ງສະຫະລັດອາເມຣິກາ

ສັງລວມບັນດາຈຸດທີ່ສໍາຄັນ

1.

ຄໍາແນະນໍາ

ຄູ່ມືແນະນໍາສະບັບນີ້ ໄດ້ກໍານົດບັນດາຫຼັກການຂອງວິທີການທີ່ເປັນຕ້ອງໄດ້ໃນການອະນາໄມສໍາລັບພະຍາດອະຫິວາໝູອາຟຣິກາ (ASF) ໃນຄົວເຮືອນທີ່ລ້ຽງໝູຂະໜາດນ້ອຍໃນເຂດອາຊີຕາເວັນອອກສຽງໃຕ້.

2.

ຄໍາແນະນໍາ

ພະຍາດ ASF ເປັນເຊື້ອພະຍາດໄວຣັດຂອງໝູທີ່ຕິດຕໍ່ຮ້າຍແຮງ, ເຊິ່ງເຮັດໃຫ້ມີອັດຕາການເຈັບປ່ວຍ ແລະ ການຕາຍຂອງໝູສູງ. ເນື່ອງຈາກຂໍ້ຈຳກັດທາງດ້ານຊັບພະຍາກອນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບມາດຕະການໃນການປ້ອງກັນ ແລະ ຄວບຄຸມ, ລວມທັງ ຄວາມຊັບຊ້ອນຂອງຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າຂອງໝູ, ຄົວເຮືອນທີ່ລ້ຽງໝູຂະໜາດນ້ອຍແມ່ນມີຄວາມອ່ອນໄຫວຕໍ່ກັບໄວຣັດຂອງພະຍາດ ASF (ASFV) ໃນການລະບາດ ແລະ ແຜ່ລາມ ເຊິ່ງໄດ້ສ້າງຄວາມເສຍຫາຍໃຫ້ແກ່ເສດຖະກິດ-ສັງຄົມຈາກການລະບາດຂອງພະຍາດ ASF ດັ່ງກ່າວ. ດ້ວຍເຫດຜົນດຽວກັນ, ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດເຄື່ອງມືທີ່ອີງໃສ່ຄວາມສ່ຽງທາງລະບາດວິທະຍາມີປະສິດທິພາບ ແລະ ມີຄວາມຍືນຍົງທາງດ້ານເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ (ເຊັ່ນ: ການກໍານົດໂຊນ, ການແຍກພື້ນທີ່ສະເພາະທີ່ເປັນຟາມບົດ ແລະ ການຄ້າທີ່ອີງໃສ່ສິນຄ້າເປັນຫຼັກ) ແມ່ນມີຄວາມທ້າທາຍສໍາລັບລະບົບການລ້ຽງໝູຂອງຄົວເຮືອນຂະໜາດນ້ອຍ.

ເມື່ອພິຈາລະນາກ່ຽວກັບບັນດາສິ່ງທ້າທາຍດັ່ງກ່າວແລ້ວ, ເອກະສານສະບັບນີ້ ໄດ້ນໍາສະເໜີແນວຄິດໃໝ່ທີ່ເອີ້ນວ່າ: ລະບົບຕ່ອງໂສ້ໃນການອະນາໄມ ເຊິ່ງເໝາະສົມສໍາລັບຄົວເຮືອນທີ່ລ້ຽງໝູຂະໜາດນ້ອຍ. ລະບົບຕ່ອງໂສ້ໃນການອະນາໄມສໍາລັບພະຍາດ ASF ແມ່ນມີເປົ້າໝາຍແນໃສ່ເພື່ອຮັບປະກັນການຜະລິດທີ່ຕໍ່ເນື່ອງ ແລະ ການສະໜອງໝູ ແລະ ຜະລິດຕະພັນໝູທີ່ປາສະຈາກຄວາມສ່ຽງຂອງພະຍາດ ASF.

ເອກະສານສະບັບນີ້ ກໍານົດລະບົບຕ່ອງໂສ້ໃນການອະນາໄມສໍາລັບພະຍາດ ASF ເຊິ່ງເປັນອົງປະກອບຍ່ອຍຂອງຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າຂອງໝູທີ່ມີສະຖານະປາສະຈາກໄວຣັດ ASFV ເຊິ່ງໄດ້ຮັບການຮັກສາໄວ້ພາຍໃຕ້ຮູບແບບການຮ່ວມມື ລະຫວ່າງ ພາກລັດ ແລະ ເອກະຊົນ (PPP). ບັນດາອົງປະກອບຍ່ອຍດັ່ງກ່າວ ດໍາເນີນງານພາຍໃຕ້ເຄື່ອງມືທີ່ອີງໃສ່ຄວາມສ່ຽງ ແລະ ມາດຕະຖານທາງດ້ານແນວຄິດໃນການຄຸ້ມຄອງພະຍາດ ASF ເພື່ອໃຫ້ແທດເໝາະທີ່ດີຂຶ້ນຕໍ່ກັບລະບົບການຜະລິດຂອງຄົວເຮືອນຂະໜາດນ້ອຍ. ວິທີການທີ່ອີງໃສ່ຄວາມສ່ຽງດັ່ງກ່າວແມ່ນ ໄດ້ຮັບການຊີ້ນໍາພາຍໃຕ້ຈຸດປະສົງທີ່ໄດ້ຮັບການຕົກລົງເຫັນດີ, ສາມາດຍອມຮັບໄດ້ຕໍ່ກັບລະດັບຄວາມສ່ຽງຂອງພະຍາດ ASF, ລວມທັງ ຂັ້ນຕອນດໍາເນີນງານທີ່ເປັນມາດຕະຖານຂອງລະບົບຕ່ອງໂສ້ໃນການອະນາໄມຂອງພະຍາດ ASF ທີ່ໄດ້ກໍານົດໃນແຜນທຸລະກິດດັ່ງກ່າວ.

ສະນັ້ນ, ຈະຕ້ອງໄດ້ມີຄວາມເຂົ້າໃຈກ່ຽວກັບ: (i) ດ້ານລະບາດວິທະຍາຂອງພະຍາດ ASF, (ii) ລະບົບການລ້ຽງໝູ ແລະ ຜະລິດຕະພັນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບໝູ, (iii) ສະຖານະການທາງດ້ານລະບາດວິທະຍາ, (iv) ການສ້າງການຮ່ວມມືຂອງ ພາກລັດ ແລະ ເອກະຊົນ (PPP) ກັບເຈົ້າໜ້າທີ່ສັດຕະວະແພດ ແລະ ຜູ້ທີ່ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງພາກເອກະຊົນທີ່ສໍາຄັນ.

3.

ການສ້າງລະບົບອະນາໄມທີ່ເປັນຕ້ອງໄສ້ສໍາລັບພະຍາດ ASF

ຄູ່ຮ່ວມທຸກໆຄົນແມ່ນ ສາມາດມີອິດທິພົນຕໍ່ກັບຄວາມສ່ຽງຂອງພະຍາດ ASF ທີ່ສາມາດເລີ່ມຕົ້ນຂຶ້ນ ຕອນການສ້າງລະບົບຕ້ອງໄສ້ໃນການອະນາໄມຂອງພະຍາດ ASF ທີ່ເປັນກຸ່ມຫຼັກ. ໂດຍທົ່ວໄປແລ້ວ, ຄູ່ຮ່ວມງານພາກລັດ ລວມທັງ: ບັນດາອົງການຈັດຕັ້ງພາກລັດຖະບານເຊັ່ນ: ໜ່ວຍງານສັດຕະວະແພດ, ໃນຂະນະຄູ່ຮ່ວມພາກເອກະຊົນ ລວມມີ: ຊາວກະສິກອນລ້ຽງໝູ ແລະ ອົງການທາງດ້ານການຄ້າອື່ນໆ ໃນຕ້ອງໄສ້ມູນຄ່າ. ເຊິ່ງຄູ່ຮ່ວມດັ່ງກ່າວ ຈະຕ້ອງໄດ້ສ້າງແຜນທຸລະກິດທີ່ກຳນົດກ່ຽວກັບຕ້ອງໄສ້ໃນການ ອະນາໄມຂອງພະຍາດ ASF ແລະ ບັນດາຂັ້ນຕອນໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ. ໂດຍສະເພາະຢ່າງຍິ່ງ ຄູ່ ຮ່ວມງານຈະຕ້ອງໄດ້ມີການຕົກລົງເຫັນດີກ່ຽວກັບລະດັບຄວາມສ່ຽງຂອງພະຍາດ ASF ທີ່ສາມາດຍອມ ຮັບໄດ້. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຈະຕ້ອງເຂົ້າໃຈວ່າ ຄວາມສ່ຽງຂອງພະຍາດ ASF ແມ່ນບໍ່ສາມາດເຮັດໃຫ້ຫຼຸດ ລົງເຫຼືອ 0 ໄດ້.

ຄູ່ຮ່ວມທຸກໆຝ່າຍ ສາມາດໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກລະບົບຕ້ອງໄສ້ໃນການອະນາໄມຂອງພະຍາດ ASF. ຕົວຢ່າງ, ຄູ່ຮ່ວມງານພາກເອກະຊົນ ສາມາດໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກການຫຼຸດລົງທາງດ້ານຄວາມສ່ຽງ ໃນການສູນເສຍທີ່ມາຈາກພະຍາດ ASF ແລະ ຂໍ້ຈຳກັດອື່ນໆ ໃນການຜະລິດທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກການ ລະບາດຂອງພະຍາດ. ນອກນັ້ນ, ຍັງສາມາດໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກແນວຄິດທີ່ວ່າ ໝູ ແລະ ຜະລິດ ຕະພັນໝູແມ່ນໄດ້ຮັບການຜະລິດພາຍໃນລະບົບຕ້ອງໄສ້ໃນການອະນາໄມແມ່ນ ສະອາດ, ຍືນຍົງ ແລະ ມີຄຸນນະພາບສູງ. ການເປັນຄູ່ຮ່ວມລະຫວ່າງພາກລັດເອກະຊົນແມ່ນ ຈະໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກຄວາມ ສ່ຽງຂອງພະຍາດ ASF ທີ່ຫຼຸດລົງໃນທ້ວອຸດສາຫະກຳການລ້ຽງໝູໂດຍລວມ.

ຈະຕ້ອງໄດ້ເຂົ້າໃຈກ່ຽວກັບເນື້ອໃນຂອງຄວາມສ່ຽງຂອງພະຍາດ ASF ໂດຍການອະທິບາຍກ່ຽວກັບຕໍ່ ອງໄສ້ມູນຄ່າຂອງຄົວເຮືອນຂະໜາດນ້ອຍສໍາລັບການລ້ຽງໝູ ແລະ ຜະລິດຕະພັນໝູ, ລວມທັງ ຜົນໄດ້ ຮັບຈາກການດໍາເນີນການປະເມີນຄວາມສ່ຽງ, ມາດຕະການໃນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງ ແມ່ນສາມາດ ໄດ້ຮັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນການຄາດຄະເນຄວາມສ່ຽງ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ຕໍ່າກວ່າລະດັບຄວາມ ສ່ຽງຂອງພະຍາດ ASF ທີ່ສາມາດຍອມຮັບໄດ້. ເຊິ່ງມາດຕະການດັ່ງກ່າວແມ່ນ ພາຍໃຕ້ເນື້ອໃນຂອງ ການບໍລິຫານຄວາມສ່ຽງ ເຊິ່ງປະກອບມີ: (i) ຄວາມປອດໄພທາງຊີວະວິທະຍາ, (ii) ການເຜົາລະວັງ, ແລະ (iii) ການກຳນົດ/ການບັນທຶກຂໍ້ມູນ/ການຕິດຕາມ.

ເມື່ອມີການລະບາດຂອງພະຍາດ ASF ພາຍໃນລະບົບຕ້ອງໄສ້ໃນການອະນາໄມຂອງພະຍາດ ASF, ການລາຍງານ, ການຍືນຍັນພະຍາດຈາກຫ້ອງວິໃຈ, ແລະ ຕ້ອງໄດ້ດໍາເນີນການການສືບສວນສອບສວນ ທາງດ້ານລະບາດວິທະຍາ. ບັນດາມາດຕະການຄວບຄຸມ ຈະຕ້ອງໄດ້ຮັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຕາມທີ່ ທີ່ ໄດ້ມີການຕົກລົງເຫັນດີໂດຍຄູ່ຮ່ວມຕ່າງໆ. ເມື່ອມີການລະບາດຂອງພະຍາດ ASF ນອກລະບົບ, ມາດ ຕະການໃນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງທີ່ໄດ້ຮັບການຕົກລົງເຫັນດີໂດຍບັນດາຄູ່ຮ່ວມງານ ຈະຕ້ອງໄດ້ຮັບ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ.

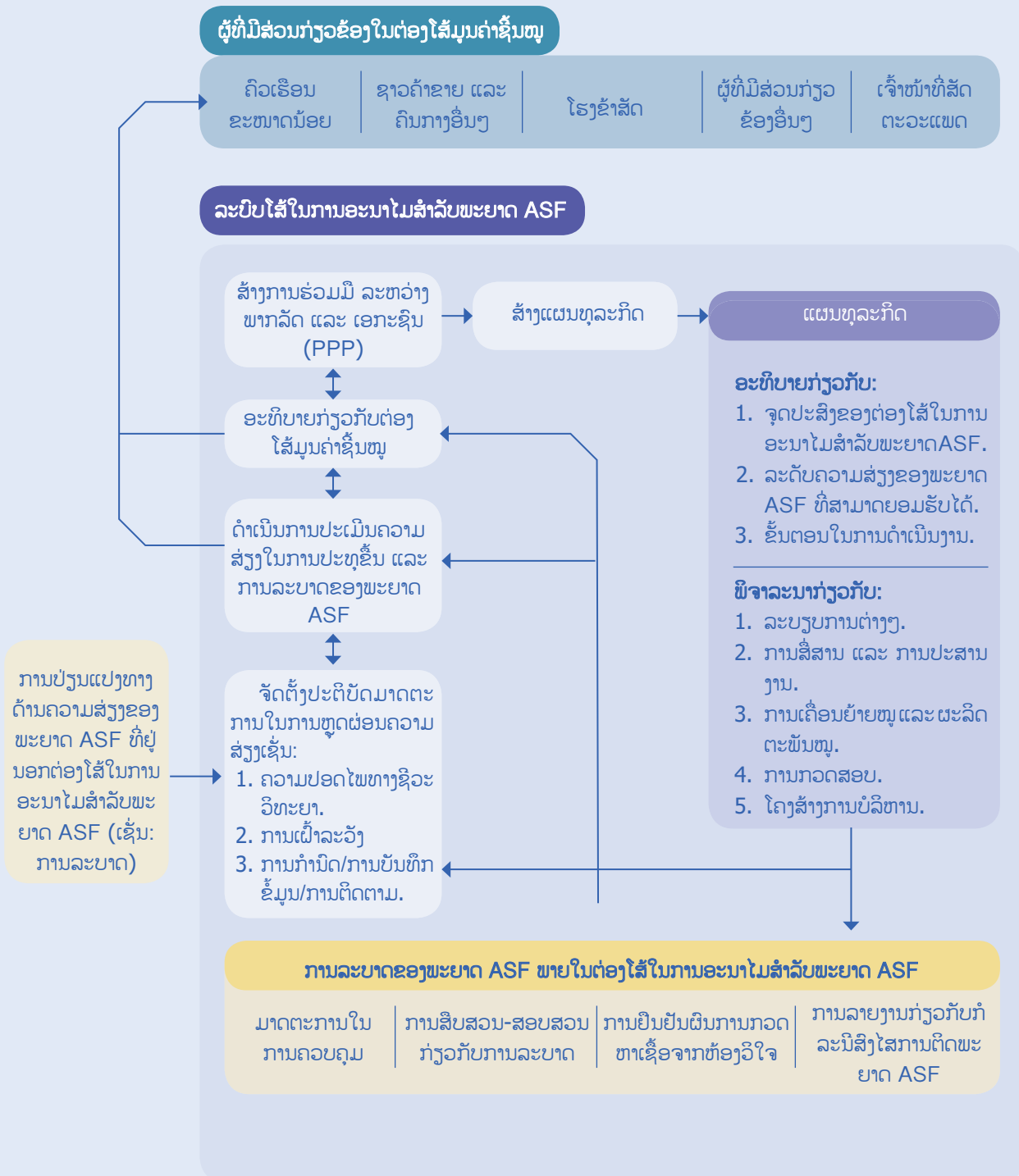
ສະນັ້ນ, ແຜນທຸລະກິດວ່າດ້ວຍ ລະບົບຕ້ອງໄສ້ໃນການອະນາໄມຂອງພະຍາດ ASF ຈະຕ້ອງໄດ້ລະບຸ ກ່ຽວກັບດ້ານຕ່າງໆຄື: (i) ຈຸດປະສົງຂອງລະບົບຕ້ອງໄສ້ໃນການອະນາໄມຂອງພະຍາດ ASF, (ii) ລະ ດັບຄວາມສ່ຽງຂອງພະຍາດ ASF ທີ່ສາມາດຍອມຮັບໄດ້, (iii) ບັນດາຂັ້ນຕອນມາດຕະຖານໃນການ ດໍາເນີນງານ. ເຊິ່ງແຜນທຸລະກິດດັ່ງກ່າວ ຈະຕ້ອງໄດ້ພິຈາລະນາກ່ຽວກັບ: (i) ຄວາມສອດຄ່ອງກັບລະ ບຽບການຕ່າງໆ, (ii) ການສື່ສານ ແລະ ປະສານງານລະຫວ່າງບັນດາຄູ່ຮ່ວມງານ, (iii) ການເຄື່ອນຍ້າຍໝູ ແລະ ຜະລິດຕະພັນໝູ, ພາຍໃນ ແລະ ຈາກລະບົບຕ້ອງໄສ້ໃນການອະນາໄມຂອງພະຍາດ ASF, (iv) ການກວດສອບໃນການປະຕິບັດຕາມຂັ້ນຕອນດ້ານການຈັດການກັບຄວາມສ່ຽງ, ແລະ (v) ໂຄງສ້າງ ການບໍລິຫານ.

4.

ການພິຈາລະນາສໍາລັບອະນາຄົດ

ການສ້າງລະບົບຕ່ອງໂສ້ໃນການອະນາໄມຂອງພະຍາດ ASF ແມ່ນສາມາດນໍາໃຊ້ໄດ້ໃນບັນດາຄົວເຮືອນທີ່ລ້ຽງໝູຂະໜາດນ້ອຍ, ໃນຂະນະທີ່ສາມາດຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງຂອງພະຍາດ ASF ຫຼື ໃຫ້ໜ້ອຍກວ່າລະດັບທີ່ສາມາດຍອມຮັບໄດ້ທີ່ໄດ້ມີການຕົກລົງເຫັນດີ. ການເປັນຄູ່ຮ່ວມງານ ລະຫວ່າງ ພາກລັດ ແລະ ເອກະຊົນ, ລວມທັງ ເຈົ້າໜ້າທີ່ສັດຕະວະແພດ ແລະ ຜູ້ທີ່ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງໃນຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າຂອງໝູແມ່ນ ສໍາຄັນຕໍ່ກັບຜົນສໍາເລັດຂອງລະບົບຕ່ອງໂສ້ໃນການອະນາໄມຂອງພະຍາດ ASF.

ແຜນວາດແນວຄວາມຄິດ (Mind Map)

1 | ຂອບເຂດ

ຄູ່ມືສະບັບນີ້ ກຳນົດກ່ຽວກັບບັນດາຫຼັກການທີ່ເປັນຕ້ອງໄສ້ໃນການອະນາໄມສຳລັບອະຫິວາໝູອາຟຣິກາ (ASF) ໃນເຂດອາຊີຕາເວັນອອກສຽງໃຕ້. ເອກະສານສະບັບນີ້ ກຳນົດບັນດາຄຳແນະນຳກ່ຽວກັບລະບົບການລ້ຽງໝູສຳລັບຄົວເຮືອນຂະໜາດນ້ອຍກ່ຽວກັບການນຳໃຊ້ການບໍລິຫານດ້ານຄວາມປອດໄພທາງຊີວະວິທະຍາທີ່ດີທີ່ຈຳເປັນສຳລັບການລ້ຽງ ແລະ ການສະໜອງສິນຄ້າທີ່ຕໍ່ເນື່ອງຕາມລະບົບຕ້ອງໄສ້ທາງດ້ານມູນຄ່າທີ່ປາດສະຈາກຄວາມສ່ຽງຂອງສະຖານະການລະບາດຂອງພະຍາດ ASF. ແນວຄິດຂອງຕ້ອງໄສ້ໃນການອະນາໄມສຳລັບອະຫິວາໝູອາຟຣິກາທີ່ນຳສະເໜີນີ້ແມ່ນເປັນວິທີການໃໝ່ຂອງການຄວບຄຸມພະຍາດ ASF ທີ່ອີງໃສ່ການຮ່ວມມື ລະຫວ່າງ ພາກລັດ ແລະ ເອກະຊົນ. ຄູ່ມືສະບັບນີ້ ແມ່ນສຳລັບທຸກໆຄົນທີ່ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງໃນການຮ່ວມມື. ເນື່ອງຈາກຂໍ້ມູນທີ່ນຳສະເໜີແມ່ນເປັນພາກທົດສະດີ, ຈຶ່ງບໍ່ສາມາດຍົກຕົວຢ່າງຕົວຈິງໄດ້.

© Shutterstock/Patnaree Asavacharanitich

2 | ຄໍາແນະນໍາ

2.1. ພະຍາດ ASF ໃນທະວີບອາຊີ ແລະ ປາຊີຟິກ

ພະຍາດອະຫິວາໝູອາຟຣິກາ (ASF) ເປັນເຊື້ອພະຍາດໄວຣັດຂອງໝູທີ່ຕິດຕໍ່ຮ້າຍແຮງ ເຊິ່ງເຮັດໃຫ້ມີການເຈັບປ່ວຍ ແລະ ອັດຕາການຕາຍຂອງໝູສູງ (Dixon et al., 2020). ພະຍາດດັ່ງກ່າວນີ້ແມ່ນ ມີການລະບາດທີ່ຊັບຊ້ອນເຊິ່ງມີທ່າແຮງໃນການລະບາດໃນປະຊາກອນໝູລ້ຽງ ແລະ ສ້າງຄວາມເສຍຫາຍທີ່ຕາມມາໃຫ້ແກ່ເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ (S nchez-Vizca no et al., 2019). ການແຜ່ລາມຂອງໄວຣັດ ASFV ສາມາດເກີດຂຶ້ນໃນຫຼາຍທາງພ້ອມທັງມີຫຼາຍຄວາມສ່ຽງທີ່ເກີດຈາກຫຼາຍຈຸດຂອງຕ່ອງໂສ້ການສະໜອງ. ຮູບແບບຂອງການແຜ່ເຊື້ອຂອງໄວຣັດ ລວມມີ ການສໍາຜັດກັບໝູທີ່ຕິດເຊື້ອທີ່ຍັງມີຊີວິດ, ວັດຖຸທີ່ເປັນຂອງເສຍຈາກຟາມ, ຊາກໝູ ແລະ ຜະລິດຕະພັນຊີ້ນໝູ. ນອກນັ້ນ, ໄວຣັດພະຍາດ ASF ຍັງຢູ່ໄດ້ດົນໃນວັດຖຸທີ່ມີການປົນເປື້ອນອີກດ້ວຍ. ເນື່ອງຈາກຫຼາຍໆປັດໃຈໃນການແຜ່ລະບາດຂອງພະຍາດ ຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ພະຍາດ ASF ມີຄວາມທ້າທາຍໃນການຄວບຄຸມ ໂດຍການນໍາໃຊ້ມາດຕະການທີ່ໄດ້ຮັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກ່ຽວກັບຄວາມປອດໄພທາງດ້ານຊີວະວິທະຍາຢ່າງດຽວ. ວິທີການລວມ, ຕ່ອງໂສ້ການອະນາໄມແມ່ນກ່ຽວຂ້ອງກັບເຄື່ອງມືກ່ຽວກັບມາດຕະການທີ່ມີເປົ້າໝາຍແນໃສ່ການຫຼຸດຜ່ອນຜົນກະທົບຂອງພະຍາດ ASF ຢູ່ໃນການດໍາລົງຊີວິດຂອງຜູ້ທີ່ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ. ໄວຣັດ ASFV ແມ່ນສືບຕໍ່ແຜ່ລາມໃນຂົງເຂດອາຊີ-ປາຊີຟິກ ເຊິ່ງຟາມຂອງຄົວເຮືອນຂະໜາດນ້ອຍແມ່ນກວມເອົາ 80% ຂອງປະຊາກອນໝູທັງໝົດ (Smith et al., 2019; Dixon et al., 2020). ເຊິ່ງນີ້ ບໍ່ພຽງແຕ່ເປັນໄພຂົ່ມຂູ່ຕໍ່ກັບແຫຼ່ງລາຍຮັບຫຼັກຂອງຄົວເຮືອນທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບຫຼາຍໆພາກສ່ວນຂອງຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າຂອງໝູ, ແຕ່ຍັງກະທົບຕໍ່ກັບຄວາມຫຼາກຫຼາຍຂອງໝູປ່າທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ຊະນິດຂອງໝູລ້ຽງອີກດ້ວຍ. ນອກນັ້ນ, ພະຍາດ ASF ແມ່ນມີຜົນກະທົບທາງລົບຕໍ່ກັບການຜະລິດ ແລະ ການຄ້າໝູ/ຜະລິດຕະພັນໝູ, ໂພສະນາການຂອງມະນຸດ ແລະ ຄວາມໝັ້ນຄົງທາງດ້ານສະບຽງອາຫານໃນທົ່ວໂລກ. ເຊິ່ງບັນຫາດັ່ງກ່າວແມ່ນເປັນບັນຫາທີ່ແທ້ຈິງ, ໂດຍສະເພາະ ຕໍ່ກັບບັນດາຜູ້ທີ່ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງໃນອຸດສາຫະກຳລ້ຽງໝູ ເຊິ່ງກ່ຽວຂ້ອງກັບຄວາມສາມາດໃນການຄວບຄຸມ ແລະ ປ້ອງກັນການແຜ່ລາມເພີ່ມເຕີມຂອງພະຍາດ.

ການປ້ອງກັນການແຜ່ລະບາດຂອງພະຍາດ ASF ສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນ ຈະອາໃສການເສີມສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງດ້ານຄວາມປອດໄພທາງຊີວະວິທະຍາຢູ່ຕາມຊາຍແດນ. ຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ, ນີ້ແມ່ນສິ່ງທີ່ຈຳເປັນແທ້ຈິງ, ແຕ່ວ່າ ອາດບໍ່ປະສົບຜົນສໍາເລັດທຸກໆຄັ້ງ ໂດຍສະເພາະບັນດາປະເທດທີ່ມີລາຍຮັບຕໍ່າ ຫາປານກາງ ເຊິ່ງຊັບພະຍາກອນສໍາລັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດເພື່ອເພີ່ມມາດຕະການແມ່ນມີຈຳກັດ. ຖ້າຫາກໄວຣັດຫາກເຂົ້າມາໃນປະເທດແລ້ວ, ກໍ່ສາມາດສ້າງຄວາມເສຍຫາຍມະຫາສານຕໍ່ກັບປະຊາກອນໝູ. ສະນັ້ນ, ລັດຖະບານໃນຫຼາຍໆປະເທດ, ບັນດາອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ ແລະ ບັນດາອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ບໍ່ສັງກັດລັດຖະບານ ຈຶ່ງມີຄວາມຕັ້ງໃຈໃນການຮັບຮອງເອົາວິທີການໃນການປະສານງານໃຫ້ຫຼາຍຂຶ້ນ ແລະ ການຮ່ວມມືກັນໃນລະດັບຂົງເຂດເພື່ອຈັດການກັບການລະບາດຂອງພະຍາດ ASF. ໃນຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ, ການໃຊ້ວິທີການປະສານງານກັນໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດລະບົບຕ່ອງໂສ້ໃນການອະນາໄມພະຍາດ ASF ຈະຊ່ວຍໃນການປ້ອງກັນສຸຂະພາບຂອງໝູໃນຄົວເຮືອນຂະໜາດນ້ອຍ ແລະ ຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງບັນດາຄູ່ຮ່ວມງານ.

2.2. ຜົນກະທົບຈາກການລະບາດຂອງພະຍາດ ASF ໃນອຸດສາຫະກຳລ້ຽງໝູສຳລັບຄົວເຮືອນຂະໜາດນ້ອຍ

ໃນເຫດການລະບາດຂອງພະຍາດ ASF, ເຈົ້າໜ້າທີ່ສັດຕະວະແພດລະດັບຊາດ ສາມາດຈັດຕັ້ງປະຕິບັດມາດຕະການທາງດ້ານສຸຂະອະນາໄມໃນການຮັບມືສຸກເສີນເພື່ອຢັບຢ້ຽມການລະບາດ. ເມື່ອສັດໄດ້ຮັບການກວດເຊື້ອອອກມາເປັນຜົນບວກ, ຈະຕ້ອງໄດ້ມີການສ້າງເຂດຄວບຄຸມໂດຍທັນທີເພື່ອໃຫ້ສາມາດຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຂໍ້ຈຳກັດດ້ານການເຄື່ອນຍ້າຍທີ່ເພີ່ມເຕີມກັບການຂ້າທຳລາຍ ແລະ ການກຳຈັດ, ການກຳຈັດສິ່ງປົນເປື້ອນ, ການຂ້າເຊື້ອ ແລະ ກິດຈະກຳການເຜົາລະວັງ (OIE 2019a, 2019). ນອນນັ້ນ, ອີງຕາມຂັ້ນຕອນການດຳເນີນງານຂອງແຜນຄວບຄຸມແຫ່ງຊາດ, ການງູ້ຫ້າມທາງດ້ານການຄ້າແບບສົມບູນ, ຂໍ້ຈຳກັດໃນການເຄື່ອນຍ້າຍ ຫຼື ການເກືອດຫ້າມ, ລວມທັງຄວາມປອດໄພທາງດ້ານຊີວະວິທະຍາທີ່ເຂັ້ມງວດແມ່ນຈະມີຜົນບັງຄັບໃຊ້. ເຊິ່ງມາດຕະການຄວບຄຸມດັ່ງກ່າວ ອາດມີການຕ້ອນກັບໄປເຖິງກຸ່ມປະຊາກອນໜຸ່ງໜົດທີ່ຢູ່ນອກເຂດຄວບຄຸມ. ສະນັ້ນ, ຈຶ່ງມີຜົນກະທົບຕໍ່ກັບຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າຂອງໝູ ແລະ ຜະລິດຕະພັນໝູ. ດັ່ງນັ້ນ, ການຄວບຄຸມການລະບາດຂອງພະຍາດ ASF ແມ່ນບໍ່ພຽງເປັນວຽກງານທີ່ມີຄ່າໃຊ້ຈ່າຍສູງສຳລັບລັດຖະບານ, ແຕ່ຍັງ ເປັນການສ້າງຄວາມກົດດັນທາງດ້ານຊັບພະຍາກອນຂອງການໃຫ້ບໍລິການດ້ານສັດຕະວະແພດລະດັບຊາດອີກດ້ວຍ ຕົວຢ່າງ: ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໃນພາກເສດຖະກິດຂອງ ສປ ຈີນຈາກການລະບາດຂອງພະຍາດ ASF ຕໍ່ປີແມ່ນປະມານ 141 ຕື້ໂດລາສະຫະລັດ (Berthe, 2020). ໃນບັນດາຊຸມຊົນຂອງຄົວເຮືອນຂະໜາດນ້ອຍ, ຕ່ອງໂສ້ທາງດ້ານມູນຄ່າຂອງໝູແມ່ນອາໄສຄວາມຖີ່ສູງຂອງການເຄື່ອນຍ້າຍໝູທີ່ມີຊີວິດ ແລະ ຜະລິດຕະພັນໝູ. ສະນັ້ນ, ການຮັບມືໃນການຄວບຄຸມທີ່ເຂັ້ມງວດແມ່ນຈະສ້າງຜົນກະທົບທີ່ໃຫຍ່ຫຼວງຕໍ່ກັບຂະແໜງການດັ່ງກ່າວ ແລະ ຜົນກະທົບກໍ່ຈະຮ້າຍແຮງຂຶ້ນຕື່ມ ຖ້າຫາກຂາດແຜນງານດ້ານການຊົດເຊີຍ. ນອກເໜືອຈາກຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໂດຍກົງຈາກການຕາຍຂອງໝູ ຫຼື ຄ່າສິ້ນເປືອງຈາກການລ້ຽງໝູແລ້ວບໍ່ສາມາດສະໜອງໃຫ້ໂຮງຂ້າສັດແລ້ວ, ຍັງມີຄ່າໃຊ້ຈ່າຍທາງອ້ອມທີ່ພົວພັນກັບການເກືອດຫ້າມທາງດ້ານການຄ້າ, ການຫຼຸດຜ່ອນຜົນການຜະລິດເນື່ອງຈາກໝູທີ່ຕິດເຊື້ອ ຫຼື ຄວາມຫຍຸ້ງຍາກໃນການໃນການຫາໝູທີ່ມາປ່ຽນ. ເຊິ່ງຄ່າໃຊ້ຈ່າຍດັ່ງກ່າວແມ່ນມະຫາສານ ເຊິ່ງເປັນການເພີ່ມຜົນກະທົບຕໍ່ກັບເສດຖະກິດຈາກການລະບາດຂອງພະຍາດ ASF. ສະນັ້ນ, ຄົວເຮືອນທີ່ອາໄສການລ້ຽງໝູໃນການດຳລົງຊີວິດແມ່ນມີຄວາມເປັນໄປໄດ້ທີ່ຈະປະສົບກັບການສູນເສຍທາງເສດຖະກິດທີ່ຮ້າຍແຮງ ແລະ ອາດຢຸດເຊົາການລ້ຽງໝູກໍ່ເປັນໄດ້.

2.3. ບັນດາທາງເລືອກໃນການສືບຕໍ່ການຄ້າແລະການເຂົ້າເຖິງຕະຫຼາດສຳລັບຄົວເຮືອນຂະໜາດນ້ອຍທີ່ມີເຂດພື້ນທີ່ພູມິສາດທີ່ມີການລະບາດ ຫຼື ໄວຣັດ ASFV ເກີດຂຶ້ນສະເພາະຖິ່ນໃດໜຶ່ງ

ການກຳນົດໂຊນ, ການລ້ຽງໝູຂະໜາດໃຫຍ່ເພື່ອການຄ້າໂດຍການແຍກເຂດພື້ນທີ່ສະເພາະ ແລະ ການຄ້າທີ່ອາໄສສິນຄ້າເປັນຫຼັກແມ່ນໄດ້ມີການນຳໃຊ້ໃນຫຼາຍຊຸມປີຜ່ານມາ ເພື່ອເປັນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງຂອງພະຍາດໃນລະດັບສາກົນ (Scott *et al.*, 2006; Cowled *et al.*, 2019). ບັນດາເຄື່ອງມືໂດຍອີງໃສ່ຄວາມສ່ຽງດັ່ງກ່າວແມ່ນໄດ້ມີການນຳໃຊ້ໃນທົ່ວໂລກເພື່ອຄຸ້ມຄອງການລະບາດຂອງໄວຣັດ ASFV, ອີງໃສ່ແນວຄິດກ່ຽວກັບການຕິດຕາມ, ຄວາມປອດໄພທາງຊີວະວິທະຍາ ແລະ ການແຍກຂອງການລະບາດວິທະຍາຂອງກຸ່ມປະຊາກອນໜຸ່ງຍ່ອຍຈາກແຫຼ່ງທີ່ເປັນໄປໄດ້ຂອງໄວຣັດ ASFV (Scott *et al.*, 2006; Pfeiffer *et al.*, 2021).

ຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ, ເຄື່ອງມືທີ່ອາໄສຄວາມສ່ຽງດັ່ງກ່າວຕ້ອງການເງິນ ແລະ ແຮງງານຢ່າງຫຼວງຫຼາຍໃນການຮັບປະກັນວ່າ ປະສິດທິພາບຂອງວຽກລະບາດວິທະຍາ ແລະ ມີຄວາມຍືນຍົງທາງດ້ານເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ. ສະນັ້ນ, ຈຶ່ງມີການຈຳກັດເນື້ອໃນພຽງແຕ່ສາມາດນຳໃຊ້ໄດ້ກັບລະບົບການຜະລິດຂອງຄົວເຮືອນຂະໜາດນ້ອຍ (Cowled *et al.*, 2019). ເອກະສານສະບັບນີ້ ມີຈຸດປະສົງໃນການນຳສະເໜີວິທີການໃໝ່ ເຊິ່ງເອີ້ນວ່າ: ລະບົບຕ່ອງໂສ້ການອະນາໄມສຳລັບພະຍາດ ASF ເຊິ່ງອີງໃສ່ການທີ່ສາມາດປັບປ່ຽນໄດ້ຂອງເຄື່ອງມືທີ່ອາໄສຄວາມສ່ຽງດັ່ງກ່າວ ແລະ ມາດຕະຖານຂອງຮູບແບບແນວຄິດຂອງການບໍລິຫານຄວາມສ່ຽງຂອງພະຍາດ ASF ເພື່ອໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບສະພາບແວດລ້ອມຂອງຄົວເຮືອນຂະໜາດນ້ອຍ.

2.4. ລະບົບຕ່ອງໂສ້ໃນການອະນາໄມໃນຄົວເຮືອນທີ່ລ້ຽງໝູຂະໜາດນ້ອຍ

ລະບົບຕ່ອງໂສ້ອະນາໄມເຊື້ອພະຍາດແມ່ນ ໄດ້ຮັບການກຳນົດໃຫ້ເປັນອົງປະກອບຍ່ອຍຂອງຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າເປັນບ່ອນອົງ ພາກລັດ ແລະ ເອກະຊົນໄດ້ເຮັດວຽກຮ່ວມກັນເພື່ອຮັກສາສະຖານະພາບການປາດສະຈາກພະຍາດ ແລະ ສະນັ້ນ ຈຶ່ງເປັນການຮັບປະກັນ ການຜະລິດ ແລະ ການສະໜອງສິນຄ້າທີ່ຕໍ່ເນື່ອງ. ອົງປະກອບຍ່ອຍດັ່ງກ່າວແມ່ນ ດຳເນີນງານພາຍໃຕ້ເຄື່ອງມືທີ່ອີງໃສ່ຄວາມສ່ຽງ ແລະ ແນວຄິດທີ່ເປັນມາດຕະຖານໃນການຄຸ້ມຄອງເຊື້ອພະຍາດ ທີ່ໄດ້ຮັບການປັບປຸງເພື່ອໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບລະບົບການຜະລິດ ຂອງຄົວເຮືອນຂະໜາດນ້ອຍ. ເຊິ່ງວິທີການທີ່ອາໄສຄວາມສ່ຽງດັ່ງກ່າວແມ່ນ ໄດ້ຮັບການຊີ້ນຳໂດຍຈຸດປະສົງທີ່ໄດ້ຮັບການຕົກລົງ ເຫັນດີ, ລະດັບທີ່ສາມາດຍອມຮັບໄດ້ກ່ຽວກັບຄວາມສ່ຽງຂອງເຊື້ອພະຍາດ ແລະ ຂັ້ນຕອນການດຳເນີນງານທີ່ເປັນມາດຕະຖານຂອງ ລະບົບຕ່ອງໂສ້ການອະນາໄມທີ່ໄດ້ກຳນົດໃນແຜນທຸລະກິດ.

ມາດຕະການໃນການຄວບຄຸມ ການລະບາດຂອງພະຍາດສັດທີ່ຂ້າມຊາຍແດນ (TAD) ສ່ວນໃຫຍ່ມີຜົນກະທົບທາງກົງກັນຂ້າມທີ່ ບໍ່ພົງປະສົງຕໍ່ກັບອຸດສາຫະກຳລ້ຽງສັດ. ຕົວຢ່າງ: ມາດຕະການທາງດ້ານສຸຂະອະນາໄມ ເຊັ່ນ: ການກັກກັນໂລກ, ການຈຳກັດການ ເຄື່ອນຍ້າຍ ຫຼື ການເກືອດຫ້າມການຂົນສົ່ງແມ່ນໄດ້ຖືກໃຊ້ເລື້ອຍໆເພື່ອແຍກສັດທີ່ຕິດເຊື້ອ ຫຼື ເຮັດໃຫ້ສັດປາດສະຈາກເຊື້ອຈາກ ກຸ່ມປະຊາກອນຍ່ອຍຂອງສັດ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດມາດຕະການດັ່ງກ່າວແມ່ນ ຈະກະທົບຕໍ່ກັບຕ່ອງໂສ້ທາງດ້ານມູນ ຄ່າທີ່ບໍ່ສາມາດຫຼີກລ່ຽງໄດ້. ລະບົບຕ່ອງໂສ້ການອະນາໄມທີ່ໄດ້ຮັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຢ່າງປະສິບຜົນສຳເລັດແມ່ນ ນຳໃຊ້ວິທີການ ທີ່ອາໄສຄວາມສ່ຽງທີ່ສາມາດຫຼຸດຜ່ອນຜົນກະທົບຕໍ່ກັບການຄ້າສັດ ແລະ ຜະລິດຕະພັນສັດຕະຫຼອດຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າກ່ອນໜ້ານັ້ນ, ໃນລະຫວ່າງ ແລະ ພາຍຫຼັງສະຖານະການລະບາດຂອງພະຍາດຂ້າມຊາຍແດນ(TAD).

ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດທີ່ມີປະສິດທິພາບກ່ຽວກັບລະບົບຕ່ອງໂສ້ການອະນາໄມ ເພື່ອການກະກຽມ, ການຄຸ້ມຄອງພະຍາດ ແລະ ເຮັດ ໃຫ້ທຸລະກິດສາມາດດຳເນີນຕໍ່ໃນລະບົບການລ້ຽງສັດແມ່ນ ຂຶ້ນກັບການປະຕິບັດງານທີ່ຮ່ວມກັນເປັນໜຶ່ງດຽວຂອງຫຼາຍໆອົງປະກອບ ຫຼັກ ເຊິ່ງລວມມີ: ການແຍກທາງດ້ານການລະບາດ, ຄວາມປອດໄພທາງຊີວະວິທະຍາ, ການຕິດຕາມ ແລະ ການເຜົາລະວັງ ເຊິ່ງເປັນ ຫຼັກການຫຼັກທີ່ລະບົບຕ່ອງໂສ້ການອະນາໄມດຳເນີນງານທີ່ແທ້ຈິງເພື່ອຮັບປະກັນໂດຍອີງໃສ່ຄວາມສ່ຽງ (Scott *et al.*, 2006). ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດລະບົບຕ່ອງໂສ້ການອະນາໄມສຳລັບການຄຸ້ມຄອງພະຍາດ, ຈະຕ້ອງໄດ້ມີການພິຈາລະນາກ່ຽວກັບການລະບາດ ວິທະຍາຂອງພະຍາດ, ການຜະລິດ ແລະ ລະບົບການຄ້າ, ລວມທັງ ສິນຄ້າ. ວິທີການກ່ຽວກັບລະບົບຕ່ອງໂສ້ການອະນາໄມ ຈະຕ້ອງ ໄດ້ຮັບການປັບໃຫ້ເຂົ້າກັບແຕ່ລະພະຍາດ ແລະ ສະຖານະການການລະບາດສະເພາະ ເພື່ອທີ່ຈະຮັບປະກັນປະສິດທິພາບ. ໃນສະ ພາບຂອງຄົວເຮືອນຂະໜາດນ້ອຍ, ຈະຕ້ອງໄດ້ພິຈາລະນາເພີ່ມເຕີມຕໍ່ກັບບັນດາປັດໄຈທາງດ້ານເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ທີ່ມີຜົນກະທົບ ທາງກົງ ແລະ ທາງອ້ອມຕໍ່ກັບຄວາມຄຸ້ມຄ່າ ແລະ ຄວາມເຂົ້າໃຈຕໍ່ກັບບັນດາວິທີການດັ່ງກ່າວ.

ການສ້າງການເປັນຄູ່ຮ່ວມງານ ລະຫວ່າງ ພາກລັດ ແລະ ເອກະຊົນ ຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ສັດຕະວະແພດ, ລວມທັງ ບັນດາຜູ້ທີ່ມີສ່ວນກ່ຽວ ຂ້ອງຫຼັກ ແມ່ນເປັນສິ່ງສຳຄັນເບື້ອງຕົ້ນສຳລັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດທີ່ສຳເລັດຂອງລະບົບຕ່ອງໂສ້ການອະນາໄມ. ພາຍໃຕ້ລະບົບຕ່ອງ ໂສ້ການອະນາໄມ, ຜູ້ຜະລິດແມ່ນ ເປັນຜູ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຫຼັກ, ພ້ອມກັບ ເຈົ້າໜ້າທີ່ສັດຕະວະແພດ, ຜູ້ບໍລິໂພກ ແລະ ຜູ້ທີ່ມີສ່ວນ ກ່ຽວຂ້ອງອື່ນຕະຫຼອດຕ່ອງໂສ້ທາງດ້ານມູນຄ່າ. ຜູ້ທີ່ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງທຸກໆຄົນ ຈະຕ້ອງມີສ່ວນຮ່ວມ ແລະ ບັນລຸຄວາມເຂົ້າໃຈທີ່ ເປັນເອກະພາບກັນກ່ຽວກັບບົດບາດ ແລະ ໜ້າທີ່ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ. ສ່ວນປະກອບທີ່ສຳຄັນຂອງຜູ້ທີ່ມີສ່ວນຮ່ວມແມ່ນ ການຕົກລົງເຫັນດີຕໍ່ກັບລະດັບທີ່ສາມາດຍອມຮັບໄດ້ຂອງຄວາມສ່ຽງຂອງພະຍາດ. ຄວາມສ່ຽງດັ່ງກ່າວ ແມ່ນຈະກ່ຽວຂ້ອງກັບຄວາມ ສ່ຽງຂອງພະຍາດໃດໜຶ່ງທີ່ຢູ່ເບື້ອງຫຼັງເຊິ່ງຢູ່ນອກລະບົບຕ່ອງໂສ້ການອະນາໄມ ແລະ ບໍ່ສາມາດຫຼຸດລົງໃຫ້ເຫຼືອ 0 ໄດ້. ຈຸດປະສົງ ຂອງທຸກໆຝ່າຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງແມ່ນ ເປັນການຈຳກັດຄວາມສ່ຽງຂອງພະຍາດໃດໜຶ່ງ ໃຫ້ຢູ່ພາຍໃນ ຫຼື ລຸ່ມລະດັບມາດຕະຖານທີ່ສາ ມາດຍອມຮັບໄດ້ເພື່ອຮັບປະກັນການຜະລິດ ແລະ ການສະໜອງສິນຄ້າທີ່ຕໍ່ເນື່ອງໃຫ້ແກ່ທຸກໆພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

3 | ການສ້າງລະບົບການອະນາໄມທີ່ເປັນຕ່ອງໂສ້ສໍາລັບພະຍາດ ASF

ຂັ້ນຕອນທໍາອິດ ແລະ ຄວາມສໍາຄັນໃນການສ້າງລະບົບການອະນາໄມທີ່ເປັນຕ່ອງໂສ້ສໍາລັບພະຍາດ ASF ແມ່ນການສ້າງແຜນທຸລະກິດທີ່ອະທິບາຍກ່ຽວກັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ການບໍາລຸງຮັກສາລະບົບຕ່ອງໂສ້ໃນການອະນາໄມ (ໃຫ້ເບິ່ງ ພາກທີ 3.6). ແຜນທຸລະກິດນີ້ ຈະຕ້ອງໄດ້ອີງໃສ່ການຕົກລົງເຫັນດີກັບຈຸດປະສົງຂອງລະບົບວິທີການທີ່ເປັນຕ່ອງໂສ້ໃນການອະນາໄມສໍາລັບພະຍາດ ASF ແລະ ໂດຍສະເພາະກ່ຽວກັບລະດັບທີ່ສາມາດຍອມຮັບໄດ້ກ່ຽວກັບຄວາມສ່ຽງຂອງພະຍາດ ASF ທີ່ຈະມີການດໍາເນີນງານ. ໃນພາກດັ່ງກ່າວນີ້ ອະທິບາຍແຕ່ລະຂັ້ນຕອນໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດລະບົບວິທີການທີ່ເປັນຕ່ອງໂສ້ໃນການອະນາໄມສໍາລັບພະຍາດ ASF ທີ່ຈະຕ້ອງໄດ້ມີການກໍານົດໃນແຜນທຸລະກິດ.

3.1. ຄໍາເຫັນທົ່ວໄປກ່ຽວກັບວິທີການດັ່ງກ່າວ

ຫຼັກການຂອງລະບົບທີ່ເປັນຕ່ອງໂສ້ໃນການອະນາໄມສໍາລັບພະຍາດ ASF ແມ່ນການສ້າງຄູ່ຮ່ວມງານ ລະຫວ່າງ ພາກລັດ ແລະ ເອກະຊົນ (PPP) ຫຼື ລະຫວ່າງ ຊາວກະສິກອນລ້ຽງໝູໃນຄົວເຮືອນຂະໜາດນ້ອຍ, ເຈົ້າໜ້າທີ່ສັດຕະວະແພດ ແລະ ຜູ້ທີ່ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງອື່ນໆໃນຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າຂອງໝູ. ມີຄວາມຈໍາເປັນທີ່ຈະຕ້ອງຮັບປະກັນຄວາມດຸ່ນດ່ຽງທີ່ເໝາະສົມ ລະຫວ່າງ ຄວາມເຂັ້ມງວດກວດຂັ້ນທາງດ້ານວິທະຍາສາດ ແລະ ຄວາມເປັນຈິງຂອງສະຖານະການໃນພາກສະໜາມ. ຕົວຢ່າງ: ຊາວກະສິກອນລ້ຽງໝູໃນຄົວເຮືອນຂະໜາດນ້ອຍ ແລະ ຜູ້ທີ່ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງທ້ອງຖິ່ນຈະຕ້ອງໄດ້ຮັບການສ້າງແຮງບັນດານໃຈ ແລະ ສາມາດຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຕ່ອງໂສ້ໃນການອະນາໄມສໍາລັບພະຍາດ ASF. ການສື່ສານທີ່ມີປະສິດທິພາບ ລະຫວ່າງ ບັນດາສະມາຊິກຂອງຕ່ອງໂສ້ໃນການອະນາໄມສໍາລັບພະຍາດ ASF ແມ່ນເປັນສິ່ງທີ່ສໍາຄັນ. ສໍາລັບບັນຫານີ້, ໄດ້ມີການແນະນໍາໃຫ້ຈັດກອງປະຊຸມເປັນກຸ່ມສະເພາະໃນການສ້າງຕັ້ງລະບົບຕ່ອງໂສ້ໃນການອະນາໄມສໍາລັບພະຍາດ ASF. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ການບໍລິຫານຄວາມສ່ຽງຂອງພະຍາດ ASF ຈະຕ້ອງອີງໃສ່ຫຼັກການທີ່ເຂັ້ມແຂງທາງດ້ານການລະບາດວິທະຍາ. ເພື່ອທີ່ຈະສາມາດບັນລຸເປົ້າໝາຍ, ການປະເມີນຄວາມສ່ຽງທີ່ເປັນໂຄງສ້າງທາງວິທະຍາສາດແມ່ນຈະສາມາດອໍານວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ແກ່ວິທີການບໍລິຫານຄວາມສ່ຽງທີ່ຕ່ອງໂສ້ໃນການອະນາໄມສໍາລັບພະຍາດ ASF ຈະຖືກຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ. ເອກະສານສະບັບນີ້ ກໍານົດກ່ຽວກັບບັນດາຂັ້ນຕອນທີ່ຈະຕ້ອງໄດ້ລວມເຂົ້າໃນຂະບວນການ ແລະ ສ້າງເປັນເອກະສານໃນແຜນທຸລະກິດ (ພາກທີ 3.6) ແລະ ສະເໜີກ່ຽວກັບແຕ່ລະວິທີການທີ່ສາມາດປະຕິບັດ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຂັ້ນຢູ່ກັບຄູ່ຮ່ວມທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໃນຕ່ອງໂສ້ໃນການອະນາໄມສໍາລັບພະຍາດ ASF ທີ່ຈະຕັດສິນກ່ຽວກັບວ່າ ຈະລົງເລິກໃນແຕ່ລະຂັ້ນຕອນຫຼາຍໜ້ອຍຊໍາໃດ ຫຼື ຕ້ອງການທີ່ຈະປ່ຽນແປງວິທີການໃຫ້ເຂົ້າກັບສະພາບທ້ອງຖິ່ນ. ການເປັນຄູ່ຮ່ວມງານທີ່ມີປະສິດທິພາບຂອງຜູ້ທີ່ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງໃນຕ່ອງໂສ້ໃນການອະນາໄມສໍາລັບພະຍາດ ASF ແມ່ນເປັນກຸນແຈສູ່ຄວາມສໍາເລັດເຊິ່ງເປັນສິ່ງສໍາຄັນທີ່ຈໍາເປັນຈະຕ້ອງໄດ້ເນັ້ນໜັກໃຫ້ເຫັນຕື່ມ.

3.2. ສາຍພົວພັນກັບສະຖານະການຄວາມສ່ຽງຈາກພະຍາດ ASF ທີ່ມີ

ລະບົບຕ່ອງໂສ້ໃນການອະນາໄມສໍາລັບພະຍາດ ASF ສາມາດໄດ້ຮັບການສ້າງຂຶ້ນໃນເຂດພູມິສາດທີ່ປາດສະຈາກໄວຣັດ ASFV ຫຼື ມີການສິ້ນສຸດການລະບາດພາຍຫຼັງມີການປະທຸຂຶ້ນຂອງໄວຣັດ ASFV. ການກະຕຸກຊຸກຍູ້ໃນການປະຕິບັດລະບົບຕ່ອງໂສ້ໃນການອະນາໄມສໍາລັບພະຍາດ ASF ແມ່ນຈະມີຄວາມເຂົ້າໃຈຈາກຄູ່ຮ່ວມງານ ຖ້າຫາກເຂົາເຈົ້າມີປະສົບການ ຫຼື ໄດ້ເປັນພະຍານຕໍ່ກັບຜົນກະທົບຂອງພະຍາດ ASF ຕໍ່ຊາວກະສິກອນຈາກຄົວເຮືອນຂະໜາດນ້ອຍ. ຜູ້ທີ່ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ ຈະຕ້ອງເຂົ້າໃຈວ່າ ການອຸບັດຂຶ້ນຂອງໄວຣັດ ASFV ໃນລະບົບອາຫານທີ່ເຮັດມາຈາກໝູທ້ອງຖິ່ນແມ່ນຈະເປັນການເພີ່ມໂອກາດທີ່ຈະມີການປະທຸຂຶ້ນຂອງໄວຣັດ ASFV ເຂົ້າໄປໃນລະບົບຕ່ອງໂສ້ໃນການອະນາໄມສໍາລັບພະຍາດ ASF. ສະນັ້ນ, ການທົດສອບດ້ານຄວາມສາມາດຂອງລະບົບຕ່ອງໂສ້ໃນການອະນາໄມສໍາລັບພະຍາດ ASF ແມ່ນຈະເປັນການເພີ່ມຄວາມເປັນໄປໄດ້ໃນການໃຫ້ຜົນປະໂຫຍດທີ່ຄູ່ຮ່ວມໄດ້ຄາດຫວັງ. ຈະຕ້ອງໄດ້ມີການເນັ້ນໜັກວ່າ: ເຖິງແມ່ນວ່າພະຍາດ ASF ຈະບໍ່ມີກໍ່ຕາມ, ການຊຸກຍູ້ທາງດ້ານເສດຖະກິດແມ່ນຈະເກີດມາຈາກການປັບປຸງໂດຍລວມກ່ຽວກັບຄວາມປອດໄພທາງຊີວະວິທະຍາ, ການເຜົາລະວັງພະຍາດ ແລະ ຄວາມເຊື່ອໃຈ ລະຫວ່າງບັນດາຄູ່ຮ່ວມງານ (ທີ່ຢູ່ເໜືອຜົນປະໂຫຍດອື່ນໆ).

3.3. ການສ້າງຄູ່ຮ່ວມງານ ລະຫວ່າງ ພາກລັດ ແລະ ເອກະຊົນ (PPP)

ຫຼັກການຂອງວິທີການທີ່ເປັນຕ່ອງໂສ້ໃນການອະນາໄມສໍາລັບພະຍາດ ASF ແມ່ນ ການສ້າງຄູ່ຮ່ວມງານ ລະຫວ່າງ ພາກລັດ ແລະ ເອກະຊົນ (PPP) ຫຼື ລະຫວ່າງ ຊາວກະສິກອນລ້ຽງໝູໃນຄົວເຮືອນຂະໜາດນ້ອຍ, ເຈົ້າໜ້າທີ່ສັດຕະວະແພດ ແລະ ຜູ້ທີ່ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງອື່ນໆໃນຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າຂອງໝູ. ປຶ້ມຄູ່ມື OIE PPP: ຂໍ້ແນະນຳສໍາລັບການເປັນຄູ່ຮ່ວມງານ ລະຫວ່າງ ພາກລັດ-ເອກະຊົນໃນວຽກງານສັດຕະວະແພດ ສາມາດນຳໃຊ້ເປັນຄູ່ມືແນະນຳໃນການສ້າງການຮ່ວມມືໃນຮູບແບບ PPP. ລະບົບຕ່ອງໂສ້ໃນການອະນາໄມສໍາລັບພະຍາດ ASF ແມ່ນມີແນວໂນ້ມທີ່ຈະມີການດຳເນີນງານໃນຮູບແບບສະຫະກອນໂດຍການລວມເອົາ ເຈົ້າໜ້າທີ່ສັດຕະວະແພດໃນຖານະທີ່ເປັນຄູ່ຮ່ວມງານພາກລັດ. ອົງການແຮງງານສາກົນ (ILO) ໄດ້ສະໜອງເອກະສານຫຼັກສູດການຮຽນອ້ອນລາຍທີ່ບໍ່ເສຍຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ ແລະ ວິດີໂອກ່ຽວກັບວິທີການທີ່ມີສ່ວນຮ່ວມໃນການສ້າງຕັ້ງສະຫະກອນ (ILO 2019).

ໝາຍເຫດ ແພັກເກັດການຝຶກອົບຮົມ My.COOP ສາມາດນຳໃຊ້ໃນລະຫວ່າງຂະບວນການສ້າງ ແລະ ດຳເນີນງານຂອງລະບົບຕ່ອງໂສ້ໃນການອະນາໄມສໍາລັບພະຍາດ ASF. ນອກນັ້ນ, ຍັງກຳນົດໃນຫຼັກສູດການຮຽນດ້ວຍຕົນເອງ ທີ່ມີຊື່ວ່າ: My.Coop Smart.

3.3.1. ການກຳນົດຄູ່ຮ່ວມງານ

ກຸ່ມຂອງຜູ້ທີ່ມີສ່ວນຮ່ວມຫຼັກ, ເຊັ່ນ: ກຸ່ມຂອງຄົວເຮືອນທີ່ລ້ຽງໝູຂະໜາດນ້ອຍແມ່ນ ຈະເລີ່ມຂະບວນການສ້າງລະບົບຕ່ອງໂສ້ການອະນາໄມພະຍາດ ASF. ເຊິ່ງກຸ່ມຂອງຜູ້ທີ່ມີສ່ວນຮ່ວມຫຼັກ ສ່ວນໃຫ່ຍແມ່ນປະກອບດ້ວຍຜູ້ທີ່ເຫັນໄດ້ເຖິງຜົນປະໂຫຍດຂອງການສ້າງລະບົບຕ່ອງໂສ້ການອະນາໄມພະຍາດ ASF. ພວກເຂົາຈະມີບົດບາດລິເລີ່ມໃນຄະນະກຳການແລະອາດອີງໃສ່ການຮ່ວມມືທີ່ມີຢູ່ ຫຼື ມີການສ້າງລະບົບຕ່ອງໂສ້ການອະນາໄມພະຍາດ ASF. ຫຼັງຈາກນັ້ນ, ກຸ່ມທີ່ລິເລີ່ມ ຈະຕ້ອງໄດ້ມີການຂະຫຍາຍອອກເພື່ອລວມເອົາບັນດາຄູ່ຮ່ວມງານພາກລັດ ແລະ ເອກະຊົນທັງໝົດຜູ້ທີ່ສາມາດມີອິດທະພົນໃນການນຳເອົາຄວາມສ່ຽງຂອງໄວຣັດ ASFV ຫຼື ການແຜ່ເຊື້ອໃນລະບົບຕ່ອງໂສ້ການອະນາໄມ. ສະນັ້ນ, ຈຶ່ງມີຄວາມຈຳເປັນທີ່ຈະຕ້ອງໄດ້ມີການກຳນົດກ່ຽວກັບເຂດຂອງລະບົບຕ່ອງໂສ້ການອະນາໄມ ເຊັ່ນ: ສ່ວນໃດຂອງຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າທີ່ຈະໄດ້ລວມເຂົ້າ ແລະ ບໍ່ໄດ້ລວມ. ອາດຈຳເປັນທີ່ຈະຕ້ອງໄດ້ເພີ່ມຄູ່ຮ່ວມງານເມື່ອເຫັນວ່າມີຄວາມຊັດເຈນກ່ຽວກັບຜູ້ທີ່ຈະມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ຜູ້ທີ່ສົນໃຈຈະມີສ່ວນຮ່ວມ.

ໂດຍສ່ວນໃຫ່ຍແລ້ວ, ຄູ່ຮ່ວມພາກລັດ ແມ່ນຕາງໜ້າໂດຍ ເຈົ້າໜ້າທີ່ສັດຕະວະແພດ ເນື່ອງຈາກບົດບາດທາງດ້ານລະບຽບການໃນການບໍລິຫານຄວາມສ່ຽງຂອງພະຍາດ ASF. ບັນດາຄູ່ຮ່ວມທີ່ມີທ່າແຮງອື່ນໆ, ທີ່ເພີ່ມຈາກຊາວກະສິກອນລ້ຽງໝູ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ສັດຕະວະແພດ, ຈະລວມທັງ ຜູ້ຂົນສົ່ງ, ພູ້ຄ້າຂາຍ, ຜູ້ຂ້າຄົວສັດ, ຜູ້ຂາຍຍ່ອຍ ຫຼື ຜູ້ທີ່ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງອື່ນໆໃນຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າ. ໃນ

ການສ້າງລະບົບຕ່ອງໂສ້ການອະນາໄມພະຍາດ ASF, ອາດຈຳເປັນທີ່ຈະຕ້ອງໄດ້ຊອກຫາທຶນຈາກລັດຖະບານ ຫຼື ອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ບໍ່ສັງກັດລັດຖະບານ (NGO) ຫຼື ບັນດາຜູ້ທີ່ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງອື່ນໆທີ່ມີຄວາມສົນໃຈຈະເປັນຄູ່ຮ່ວມງານ.

ຂໍ້ສັງເກດ
ເອກະສານ Start-COOP. ບົດຮຽນທີ 1 ການກຳນົດສະມາຊິກຫຼັກ ແລະ ແນວຄິດທຸລະກິດ ເຊິ່ງຕີພິມໂດຍອົງການແຮງງານສາກົນ (ILO) ແມ່ນໄດ້ໃຫ້ຄຳແນະນຳໃນການກຳນົດສະມາຊິກສະຫະກອນ ໂດຍການນຳໃຊ້ວິທີການທີ່ເປັນສ່ວນຮ່ວມ (ILO 2020a). ເຊິ່ງເອກະສານດັ່ງກ່າວແມ່ນມີສະໜອງໃຫ້ທາງອ່ອນລາຍໂດຍທີ່ບໍ່ເສຍຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ..

3.3.2. ການຕົກລົງກ່ຽວກັບຈຸດປະສົງ ແລະ ລະດັບການຍອມຮັບຄວາມສ່ຽງຈາກພະຍາດ ASF

ຕ່ອງໂສ້ການອະນາໄມພະຍາດ ASF ສາມາດປະຕິບັດໃຫ້ສຳເລັດ ຖ້າຫາກຄູ່ຮ່ວມທຸກໆຄົນຫາກມີຄຳໝັ້ນສັນຍາ ແລະ ແບ່ງປັນກັນທາງດ້ານເປົ້າໝາຍດຽວກັນ. ເປົ້າໝາຍດັ່ງກ່າວ ແມ່ນອາດຈະໄດ້ຮັບການປັບປຸງກ່ຽວກັບການບໍລິຫານຄວາມສ່ຽງຂອງພະຍາດ ASF ໂດຍການຮັກສາຄວາມສ່ຽງທີ່ຈະເກີດພະຍາດ ASF ຂຶ້ນ ຫຼື ຢູ່ລຸ່ມລະດັບທີ່ສາມາດຍອມຮັບໄດ້ໃນຂະນະທີ່ສາມາດຄ້າຂາຍໝູທີ່ເປັນໂຕ ແລະ ຜະລິດຕະພັນໝູ. ລະດັບຄວາມສ່ຽງທີ່ສາມາດຍອມຮັບໄດ້ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບພະຍາດ ASF ລວມມີ: 1) ຄວາມສ່ຽງປະຈຸບັນຕໍ່ກັບປະຊາກອນໝູໃນສະຖານະການສິ້ນສຸດການລະບາດຂອງພະຍາດ ASF ທີ່ຢູ່ນອກລະບົບຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າການອະນາໄມ ຫຼື 2) ຄວາມສ່ຽງທີ່ເປັນໄປໄດ້ຕໍ່ກັບການປະທຸຂຶ້ນຂອງພະຍາດ ASF ໄປຫາປະຊາກອນໝູລ້ຽງທີ່ຢູ່ໃກ້ຄຽງ. ສິ່ງທີ່ສຳຄັນທີ່ສຸດ, ບັນດາຄູ່ຮ່ວມຈະຕ້ອງໄດ້ຍອມຮັບວ່າ ເມື່ອສິບຕໍ່ການລ້ຽງໝູແລ້ວ, ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງຂອງພະຍາດ ASF ໃຫ້ເຫຼືອ 0 ແມ່ນເປັນໄປບໍ່ໄດ້. ສະນັ້ນ, ບັນດາຄູ່ຮ່ວມ ຈະຕ້ອງກຳນົດກ່ຽວກັບການຄາດຄະເນຄວາມຖີ່ຂອງການປະທຸຂຶ້ນ / ການລະບາດຂອງພະຍາດ ASF ພາຍໃນລະບົບຕ່ອງໂສ້ການອະນາໄມເຊັ່ນ: ຄາດຄະເນຈຳນວນຄັ້ງຂອງການປະທຸຂຶ້ນ/ການລະບາດພາຍໃນເວລາກຳນົດ (ເຊັ່ນ: 6 ເດືອນ, 1 ປີ, 2 ປີ ຫຼື ໄລຍະເວລາໃດໜຶ່ງທີ່ໄດ້ຮັບການພິຈາລະນາວ່າເປັນໄປໄດ້). ສະນັ້ນ, ແຜນການຄຸ້ມຄອງທາງດ້ານການລະບາດວິທະຍາ ແລະ ເສດຖະກິດ ຈະຕ້ອງມີເພື່ອໃຫ້ສາມາດຮັບມືກ່ຽວກັບເຫດການດັ່ງກ່າວໄດ້. ແຜນດັ່ງກ່າວອາດລວມເອົາ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດມາດຕະການໃນການຄວບຄຸມ ແລະ ສະໜອງນະໂຍບາຍການຊົດເຊີຍໃຫ້ແກ່ຄູ່ຮ່ວມທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ.

ການສື່ສານກ່ຽວກັບລະດັບຄວາມສ່ຽງທີ່ສາມາດຍອມຮັບໄດ້ແມ່ນບໍ່ເປັນເລື່ອງທີ່ງ່າຍ, ເນື່ອງຈາກວ່າ ການຄາດຄະເນແມ່ນເຮັດໃຫ້ເຫຼືອເປັນ 0. ການປຶກສາຫາລື ລະຫວ່າງ ຄວາມເປັນໄປໄດ້ທີ່ເຫດການຈະເກີດຂຶ້ນ ແລະ ຜົນໄດ້ຮັບທີ່ອາດເປັນໄປໄດ້ ອາດຈະສາມາດຊ່ວຍຄູ່ຮ່ວມໃນການຕັດສິນທີ່ສົມເຫດສົມຜົນກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ຕ້ອງການ ແລະ ສາມາດບັນລຸພາຍໃນລະບົບຕ່ອງໂສ້ການອະນາໄມພະຍາດ ASF ຕົວຢ່າງ: ຖ້າຫາກ ລະດັບຄວາມສ່ຽງທີ່ບໍ່ແມ່ນຕົວເລກແມ່ນໄດ້ມີການນຳໃຊ້ ດັ່ງທີ່ໄດ້ສະແດງໃນ ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍທີ 1, ຄູ່ຮ່ວມ ຈະຕ້ອງໄດ້ຊາບວ່າ ຄວາມສ່ຽງຂອງການປະທຸຂຶ້ນຂອງໄວຣັດ ASFV ແມ່ນເປັນສິ່ງທີ່ບໍ່ອາດເມີນເສີຍໄດ້ (= ບໍ່ຄ່ອຍມີ ເຊິ່ງບໍ່ຈຳເປັນທີ່ຈະຕ້ອງໄດ້ມີການພິຈາລະນາ), ແຕ່ຈະຕ້ອງໄດ້ຫຼຸດຜ່ອນໃຫ້ຕໍ່າ (= ບໍ່ຄ່ອຍມີ ແຕ່ກໍສາມາດເກີດຂຶ້ນໄດ້) ແລະ ອາດຕໍ່າທີ່ສຸດ (= ບໍ່ຄ່ອຍມີຫຼາຍ ແຕ່ເປັນໄປບໍ່ໄດ້ທີ່ຈະບໍ່ລວມເຂົ້າ). ຄູ່ຮ່ວມ ຈະຕ້ອງໄດ້ຮັບຮູ້ກ່ຽວກັບການປະເມີນຄວາມສ່ຽງທີ່ບໍ່ໄດ້ມີການພິຈາລະນາກ່ຽວກັບຜົນທີ່ຕາມມາຂອງການລະບາດຂອງພະຍາດ ASF. ຄູ່ຮ່ວມ ຈະຕ້ອງຕັດສິນໃຈວ່າ ຄວນທີ່ຈະຄາດຄະເນດ້ານຄ່າໃຊ້ຈ່າຍທີ່ພົວພັນກັບການລະບາດຂອງພະຍາດ ASF. ຄວາມເຂົ້າໃຈກ່ຽວກັບຄ່າໃຊ້ຈ່າຍທີ່ເປັນໄປໄດ້ເມື່ອມີການລະບາດຂອງ ASF ແມ່ນຈະສາມາດນຳໃຊ້ໄດ້ຕົວຈິງເມື່ອມີການສະທ້ອນໃຫ້ເຫັນໃນເຫດຜົນທາງທຸລະກິດໃນການສ້າງຕ່ອງໂສ້ການອະນາໄມຂອງພະຍາດ ASF.

ໃນການສ້າງຕ່ອງໂສ້ການອະນາໄມພະຍາດ ASF ແມ່ນຈະເຮັດໃຫ້ມີຄ່າໃຊ້ຈ່າຍຄົງທີ່ ແລະ ຫຼາກຫຼາຍສຳລັບຄູ່ຮ່ວມ ຕົວຢ່າງ: ເນື່ອງຈາກຄວາມປອດໄພທາງຊີວະວິທະຍາທີ່ໄດ້ຮັບການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງ. ອາດເປັນໄປໄດ້ທີ່ຈະສາມາດຫຼຸດຜ່ອນຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໂດຍການແບ່ງປັນທາງດ້ານສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກຕ່າງໆ ແລະ ສະນັ້ນຈິ່ງເຮັດໃຫ້ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍຂອງຊາວກະສິກອນ ແລະ ຄູ່ຮ່ວມອື່ນເຊິ່ງເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງລະບົບຕ່ອງໂສ້ການອະນາໄມ (ເຊັ່ນ: ອາຫານສັດທົ່ວໄປ, ຢາ, ການໃຫ້ບໍລິການສັດຕະວະແພດ) (Baltenweck *et al.*, 2018; Cowled *et al.*, 2019). ສຳລັບ ຄູ່ຮ່ວມພາກລັດ, ອາດມີຄ່າໃຊ້ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການກວດຫາເຊື້ອພະຍາດ, ການກວດສອບ ແລະ ອື່ນໆ.

ຜົນປະໂຫຍດທີ່ຈັບຕ້ອງໄດ້ ຈະຕ້ອງໃຫ້ສາມາດດຸ່ນດ່ຽງຄ່າໃຊ້ຈ່າຍເພີ່ມເຕີມ ບໍ່ສະນັ້ນ, ລະບົບຕ່ອງໂສ້ການອະນາໄມແມ່ນ ຈະບໍ່ມີຄວາມຍືນຍົງ. ຄູ່ຮ່ວມພາກເອກະຊົນແມ່ນ ຈະໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດທາງດ້ານເສດຖະກິດຈາກການມີສ່ວນຮ່ວມໃນລະບົບຕ່ອງໂສ້ການອະນາໄມ ເຊິ່ງມີໂອກາດໜ້ອຍທີ່ຈະໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກການສູນເສຍທາງດ້ານການເງິນຈາກການລະບາດຂອງພະຍາດ ASF. ຜົນປະໂຫຍດທາງເສດຖະກິດ ຍັງລວມມີການປັບປຸງການເຂົ້າເຖິງຕະຫຼາດ ເນື່ອງຈາກວ່າ ໝູທີ່ເປັນໂຕ ຫຼື ຜະລິດຕະພັນໝູທີ່ຜະລິດພາຍໃນຕ່ອງໂສ້ການອະນາໄມແມ່ນ ສາມາດໄດ້ຮັບການພິຈາລະນາວ່າມີຄຸນະພາບ ແລະ ຄວາມປອດໄພສູງຂຶ້ນ. ສະນັ້ນ, ຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ລາຄາສູງຂຶ້ນ. ນອກນັ້ນ, ຄວາມປອດໄພທາງຊີວະພາບທີ່ໄດ້ຮັບການປັບປຸງ ຍັງສາມາດຫຼຸດຜ່ອນການສູນເສຍຈາກການສິ້ນສຸດການລະບາດ ແລະ ການລະບາດທີ່ສ້າງຂໍ້ຈຳກັດໃຫ້ແກ່ການຜະລິດ. ສຳລັບຄູ່ຮ່ວມພາກລັດ, ລະບົບຕ່ອງໂສ້ການອະນາໄມພະຍາດ ASF ສາມາດສະໜອງໃຫ້ສາທາລະນະຊາບກ່ຽວກັບການຫຼຸດລົງສຳລັບອຸດສາຫະກຳການລ້ຽງໝູທັງໝົດ ເຊິ່ງສາມາດສ້າງສະຖຽນລະພາບທາງດ້ານເສດຖະກິດທີ່ສູງຂຶ້ນ ແລະ ປັບປຸງຄວາມໝັ້ນຄົງທາງດ້ານສະບຽງອາຫານໃຫ້ດີຂຶ້ນ.

ຄວາມເປັນໄດ້ອື່ນໃນການສ້າງຄວາມດຸ່ນດ່ຽງທາງດ້ານຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ ຕົວຢ່າງ: ຝ່າຍທີ່ສາມເຊັ່ນບໍລິສັດຂະໜາດໃຫຍ່ແມ່ນ ສາມາດໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງຂອງພະຍາດ ASF ພາຍໃນບໍລິເວນຂອງຟາມ. ສະນັ້ນ, ອາດມີການກະກຽມໃນການລົງທຶນເພື່ອປັບປຸງການຄຸ້ມຄອງຄວາມປອດໄພທາງຊີວະວິທະຍາສຳລັບຟາມອ້ອມຂ້າງ. ຕົວຢ່າງອື່ນລວມມີ ການເປັນຄູ່ຮ່ວມກັບບໍລິສັດປະກັນໄພທີ່ສະເໜີເບ້ຍປະກັນທີ່ເປັນສ່ວນຫຼຸດໃຫ້ແກ່ສະມາຊິກພາຍໃນລະບົບຕ່ອງໂສ້ການອະນາໄມພະຍາດ ASF. ໃນກໍລະນີທີ່ມີການລະບາດຂອງພະຍາດ ASF, ເຈົ້າໜ້າທີ່ສັດຕະວະແພດ ອາດມີການພິຈາລະນາກ່ຽວກັບການເພີ່ມການຊົດເຊີຍໃຫ້ແກ່ສະມາຊິກໃນການທົດແທນຄືນດ້ານຄວາມພະຍາຍາມ ແລະ ການລົງທຶນໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຕ່ອງໂສ້ການອະນາໄມພະຍາດ ASF.

ຂໍ້ສັງເກດ ເອກະສານ Start-COOP. ບົດຮຽນທີ 1 ການກຳນົດສະມາຊິກຫຼັກ ແລະ ແນວຄິດທຸລະກິດ ເຊິ່ງຖືພິມໂດຍອົງການແຮງງານສາກົນ (ILO) ແມ່ນໄດ້ໃຫ້ຄຳແນະນຳໃນການກຳນົດສະມາຊິກສະຫະກອນ ໂດຍການນຳໃຊ້ວິທີການທີ່ເປັນສ່ວນຮ່ວມ (ILO 2020a). ເຊິ່ງເອກະສານດັ່ງກ່າວແມ່ນມີສະໜອງໃຫ້ທາງອ່ອນລາຍໂດຍທີ່ບໍ່ເສຍຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ..

3.4. ທຳຄວາມເຂົ້າໃຈເນື້ອໃນຄວາມສ່ຽງຈາກພະຍາດ ASF

ໃນການກຳນົດບຸລິມະສິດຂອງການບໍລິຫານຄວາມສ່ຽງ, ເປັນສິ່ງຈຳເປັນທີ່ຈະຕ້ອງໄດ້ກວດກາກ່ຽວກັບສະພາບທາງດ້ານນິເວດ-ສັງຄົມພາຍໃນສະພາບການອຸບັດຂັ້ນ ແລະ ການແຜ່ລາມໄວຣັດ ASFV. ເນື້ອຫາດັ່ງກ່າວນີ້ ແມ່ນຄ້າຍຄືກັນໃນທົ່ວລະບົບການລ້ຽງໝູພາຍໃນຂົງເຂດອາຊີຕາເວັນອອກສຽງໃຕ້ ແລະ ອາຊີຕາເວັນອອກ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຄວາມສຳຄັນຂອງຕົວຂັບເຄື່ອນຕ່າງໆຂອງການແຜ່ລະບາດຂອງໄວຣັດ ASFV ແມ່ນອາດແຕກຕ່າງກັນໃນແຕ່ລະປະເທດ ຫຼື ພາຍໃນປະເທດເອງ. ບັນດາຂັ້ນຕອນສຳລັບຄວາມເຂົ້າໃຈທາງດ້ານຄວາມສ່ຽງຂອງພະຍາດ ASF ທີ່ຈະຕ້ອງສາມາດນຳໃຊ້ໄດ້ຈິງ ເຊິ່ງກ່ຽວຂ້ອງກັບຫຼາຍຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ຈະຕ້ອງບໍ່ເປັນພຽງແຕ່ການຝຶກແອບທາງການຄົ້ນຄ້ວາຢ່າງດຽວ.

ການເຂົ້າໃຈຂັ້ນທຳອິດກ່ຽວກັບຄວາມສ່ຽງຂອງພະຍາດ ASF ແມ່ນການອະທິບາຍກ່ຽວກັບຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າການລ້ຽງໝູໃນຄົວເຮືອນຂະໜາດນ້ອຍ. ຂັ້ນຕອນທີສອງແມ່ນ ການປະເມີນຄວາມສ່ຽງ (ພາກທີ 3.6) ແມ່ນຂຶ້ນກັບການຕັດສິນໃຈທີ່ມີເຫດຜົນ ລວມທັງການອະທິບາຍກ່ຽວກັບເສັ້ນທາງຂອງຄວາມສ່ຽງຂອງການປະທຸຂຶ້ນ ແລະ ການແຜ່ລາມຂອງໄວຣັດ ASFV. ເຊິ່ງຂັ້ນຕອນດັ່ງກ່າວແມ່ນສາມາດປະຕິບັດໄດ້ໂດຍການນຳໃຊ້ແຜນວາດທີ່ງ່າຍດາຍ ແລະ ການວິເຄາະທີ່ຈຳກັດໃນການສ້າງການຄາດຄະເນຄວາມສ່ຽງທີ່ບໍ່ແມ່ນຕົວເລກ. ເຊິ່ງຂັ້ນຕອນດັ່ງກ່າວແມ່ນ ຈຳເປັນສຳລັບການຮັບປະກັນວ່າ ແຜນທຸລະກິດຂອງລະບົບການອະນາໄມດ້ານຕ່ອງໂສ້ (ພາກທີ 3.6) ແມ່ນອີງໃສ່ການຕັດສິນໃຈທີ່ມີເຫດຜົນ. ນອກນັ້ນ, ນີ້ແມ່ນເຮັດໃຫ້ຄູ່ຮ່ວມທຸກໆຄົນສາມາດຊາບຕໍ່ກັບການປະຕິບັດທີ່ຕ້ອງການ ແລະ ຄວາມສ່ຽງທີ່ຕິດພັນກັບການທີ່ບໍ່ປະຕິບັດຕາມ. ຂອບເຂດຂອງລະບົບຕ່ອງໂສ້ການອະນາໄມ ຈະຕ້ອງໄດ້ຮັບການກຳນົດໃນລະຫວ່າງຂັ້ນຕອນດັ່ງກ່າວ. ທ້າຍສຸດ, ຈະເປັນທີ່ຊັດເຈນວ່າ ການປະຕິບັດເພີ່ມເຕີມແມ່ນ ສາມາດມີອິດທິພົນຕໍ່ກັບຄວາມສ່ຽງຂອງການປະທຸຂຶ້ນ ຫຼື ການແຜ່ລາມຂອງໄວຣັດ ASFV ພາຍໃນ ລະບົບຕ່ອງໂສ້ການອະນາໄມ ແລະ ຈະຕ້ອງໄດ້ຮັບການເຊື່ອເຊີນໃຫ້ຮ່ວມໃນໂຄງການ PPP. ຄູ່ຮ່ວມທຸກໆທ່ານຈະຕ້ອງຈື່ໄວ້ວ່າ ເນື້ອໃນກ່ຽວກັບຄວາມສ່ຽງ ອາດມີການປ່ຽນແປງໃນເວລາໃດໜຶ່ງ ແລະ ການປະເມີນຄວາມສ່ຽງສາມາດໄດ້ຮັບທົບທວນ ແລະ ເຮັດຊ້ຳຢ່າງເປັນປົກກະຕິ. ວິທີການລະອຽດຂອງການປະເມີນຄວາມສ່ຽງທີ່ບໍ່ແມ່ນຕົວເລກໃນເນື້ອໃນຂອງລະບົບຕ່ອງໂສ້ການອະນາໄມແມ່ນໄດ້ອະທິບາຍໃນ ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍທີ 1.

3.4.1. ວິທີການປະເມີນຄວາມສ່ຽງ

ຈຸດປະສົງຂອງການປະເມີນຄວາມສ່ຽງແມ່ນ ເພື່ອແຍກຂະບວນການທາງດ້ານການລະບາດວິທະຍາທີ່ມີຜົນໃນທາງດ້ານລົບ ເຊັ່ນ: ລຳດັບຂອງເຫດການທີ່ເປັນຜົນຕາມມາເຊິ່ງເຮັດໃຫ້ມີການອຸບັດຂອງໄວຣັດ ASFV ເຂົ້າມາໃນຟາມ (OIE 2010; FAO 2011). ນີ້ແມ່ນສາມາດອະທິບາຍໄດ້ໂດຍການນຳໃຊ້ແຜນວາດໜຶ່ງອັນຂຶ້ນໄປທີ່ສະແດງໃຫ້ເຫັນເສັ້ນທາງຂອງຄວາມສ່ຽງ. ການແຍກຂະບວນການດັ່ງກ່າວແມ່ນ ເຮັດໃຫ້ສາມາດດຳເນີນການຄາດຄະເນຄວາມສ່ຽງທີ່ມີຄວາມໝາຍ ແລະ ກຳນົດມາດຕະການໃນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງທີ່ສາມາດໄດ້ຮັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໃຫ້ມີປະສິດທິພາບ ແລະ ມີຄວາມຍືນຍົງທີ່ສຸດ. ຂັ້ນຕອນການປະເມີນຄວາມສ່ຽງປະກອບດ້ວຍການກຳນົດກ່ຽວກັບຄວາມຖາມຄວາມສ່ຽງ, ການສ້າງແຜນວາດເສັ້ນທາງຄວາມສ່ຽງແລະ ການຄາດຄະເນຄວາມສ່ຽງທີ່ພົວພັນກັບແຕ່ລະເສັ້ນທາງ.

ໃນການດຳເນີນການປະເມີນຄວາມສ່ຽງທີ່ມີຄວາມໝາຍ, ເປັນສິ່ງສຳຄັນທີ່ຈະຕ້ອງໄດ້ມີຄວາມເຂົ້າໃຈດີຕໍ່ກັບຄ່ອງໂສ້ມູນຄ່າທັງຖິ່ນຂອງໝູ ແລະ ບັນດາຫຼັກການທີ່ວ່າໄປໃນການຄຸ້ມຄອງສຸຂະພາບໝູ. ນອກນັ້ນ, ຍັງເປັນສິ່ງສຳຄັນທີ່ຈະຕ້ອງໄດ້ເຂົ້າໃຈກ່ຽວກັບການລະບາດວິທະຍາຂອງໄວຣັດ ASFV. ລັກສະນະຂອງການລະບາດວິທະຍາຂອງໄວຣັດ ໃນຄົວເຮືອນທີ່ລ້ຽງໝູຂະໜາດນ້ອຍແມ່ນໄດ້ສັງລວມໃນບັດພະຍາດ ASF ເຊິ່ງໄດ້ພິມໂດຍ OIE (2019b). ລາຍລະອຽດເພີ່ມເຕີມແມ່ນໄດ້ລະບຸໃນເອກະສານຂອງ Sanchez-Vizcaino et al., (2019).

ເອກະສານຂອງ FAO ວ່າດ້ວຍ ຄູ່ມືແນະນຳກ່ຽວກັບ ການປ້ອງກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດອະຫິວາ (ASF) ໃນຄົວເຮືອນທີ່ລ້ຽງໝູຂະໜາດນ້ອຍໃນອາຊີ - (ASF): ຄວາມປອດໄພທາງຊີວະວິທະຍາຂອງຟາມ, ການຂ້າ ແລະ ການນຳເອົາໝູມາລ້ຽງຄືນ ໄດ້ອະທິບາຍກ່ຽວກັບບັນດາມາດຕະການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການລ້ຽງໃນຄົວເຮືອນຂະໜາດນ້ອຍ. ຂໍ້ມູນເພີ່ມເຕີມກ່ຽວກັບ ຄວາມປອດໄພທາງຊີວະວິທະຍາຂອງຟາມ ສາມາດອ່ານໃນເອກະສານຂອງ Alarcon et al., (2021) and Dewulf et al., (2019).

ການດຳເນີນການປະເມີນຄວາມສ່ຽງຂອງພະຍາດ ASF ທີ່ມີຈຸດປະສົງ, ມີວິທະຍາສາດ ແລະ ມີຄວາມໂປ່ງໃສໃນລະບົບຕ່ອງໂສ້ການອະນາໄມອາດເປັນເລື່ອງທີ່ທ້າທາຍ ເນື່ອງຈາກຂໍ້ຈຳກັດທາງດ້ານຊັບພະຍາກອນ ແລະ ຜູ້ຊ່ຽວຊານທີ່ມີໃນການໃຫ້ບໍລິການທາງດ້ານສັດຕະວະແພດລະດັບຊາດ. ນອກນັ້ນ, ການປະເມີນ ຈະຕ້ອງໄດ້ລວມເອົາບັນຫາຕົວຈິງ ແລະ ບັນດາປັດໃຈທາງດ້ານເສດຖະກິດ-ສັງຄົມທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບລະບົບການລ້ຽງໝູຂະໜາດນ້ອຍ. ສິ່ງທ້າທາຍດັ່ງກ່າວ ແລະ ເນື້ອໃນແມ່ນຊື່ໃຫ້ເຫັນວ່າ ລະບົບການປະເມີນຄວາມສ່ຽງຂອງຕ່ອງໂສ້ການອະນາໄມ ອາດໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກວິທີການທີ່ມີສ່ວນຮ່ວມ. ວິທີການທີ່ມີສ່ວນຮ່ວມປະກອບມີຂໍ້ມູນທີ່ໄດ້ຮັບການເກັບກຳຜ່ານການປຶກສາລືຂອງກຸ່ມທີ່ຖືກເລືອກ. ການປຶກສາຫາລືດັ່ງກ່າວແມ່ນສາມາດນຳໄປສູ່ຄວາມເຂື່ອໃຈ ລະຫວ່າງ ສະມາຊິກຂອງລະບົບຕ່ອງໂສ້ການອະນາໄມເຊິ່ງເປັນຜູ້ທີ່ມີຄວາມຊ່ຽວຊານທາງດ້ານເຕັກນິກ. ໃນທາງທີ່ດີ, ນີ້ໝາຍຄວາມວ່າ ເຈົ້າໜ້າທີ່ສັດຕະວະແພດ ຈະຕ້ອງໄດ້ກ່ຽວຂ້ອງກັບຂະບວນການນຳພາ. ການປະເມີນຄວາມສ່ຽງແບບມີສ່ວນຮ່ວມ ແມ່ນຈະສາມາດນຳຜູ້ທີ່ມີສ່ວນທັງໝົດເຂົ້າກັນໃນຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າຂອງຄົວເຮືອນທີ່ລ້ຽງໝູຂະໜາດນ້ອຍໃຫ້ເປັນກຸ່ມທີ່ຖືກເລືອກ. ການປຶກສາຫາລື ແມ່ນຈະມີຂຶ້ນເຊິ່ງກ່ຽວຂ້ອງກັບໂຄງສ້າງຂອງຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າ. ປັດໃຈທາງດ້ານຄວາມສ່ຽງຂອງພະຍາດ ASF ແລະ ມາດຕະການທາງດ້ານຄວາມປອດໄພທາງຊີວະວິທະຍາໃນກຸ່ມທີ່ຖືກເລືອກດັ່ງກ່າວ. ອີງຕາມຜົນໄດ້ຮັບຂອງການປຶກສາຫາລືດັ່ງກ່າວ, ເຈົ້າໜ້າທີ່ສັດຕະວະແພດ ຈະຕ້ອງໄດ້ກຳນົດກ່ຽວກັບວິທີການທີ່ເໝາະສົມໃນການເກັບກຳຂໍ້ມູນ ແລະ ຄາດຄະເນຄວາມສ່ຽງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບຫຼາຍໆເສັ້ນທາງຄວາມສ່ຽງໃນຕ່ອງໂສ້ການອະນາໄມຂອງພະຍາດ ASF.

ການປະເມີນຄວາມສ່ຽງ ສາມາດເຮັດຊ້ຳກັນໃນຮອບວຽນປົກກະຕິເພື່ອກວດກາສິ່ງທ້າທາຍໃດໜຶ່ງໃນຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າ ແລະ ພຶດຕິກຳຂອງຜູ້ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ. ຄວາມຖີ່ຂອງການເຮັດຊ້ຳນັ້ນ ຈະຕ້ອງໄດ້ມີການກຳນົດໃນລະຫວ່າງ ການສ້າງຂັ້ນຕອນຂອງລະບົບຕ່ອງໂສ້ການອະນາໄມຂອງພະຍາດ ASF ແລະ ກຳນົດໃຫ້ເປັນເອກະສານຂອງແຜນທຸລະກິດ. ຂະບວນການດັ່ງກ່າວ ຍັງຈະສາມາດຊ່ວຍໃນການຮັກສາຄວາມເຂົ້າໃຈທີ່ຕໍ່ເນື່ອງຂອງບັນດາສະມາຊິກພາຍໃນຕ່ອງໂສ້ການອະນາໄມຂອງພະຍາດ ASF ກ່ຽວກັບຄວາມສ່ຽງຂອງພະຍາດ ASF ແລະ ຄວາມສຳຄັນຂອງການປະຕິບັດຕາມບັນດາມາດຕະການໃນການຫຼຸດຄວາມສ່ຽງດັ່ງກ່າວ.

3.5. ການຈັດການຄວາມສ່ຽງຈາກພະຍາດ ASF

ຜົນສໍາເລັດຂອງລະບົບຕ່ອງໂສ້ການອະນາໄມຂອງພະຍາດ ASF ແມ່ນຂຶ້ນກັບການນໍາໃຊ້ມາດຕະການໃນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄດ້ດີເທົ່າໃດ ເຊິ່ງມາດຕະການດັ່ງກ່າວແມ່ນ ໄດ້ຮັບການປັບໃຫ້ເຂົ້າກັບລັກສະນະສະເພາະຂອງຄວາມສ່ຽງທີ່ເຫັນວ່າແນ່ນອນ ໂດຍການນໍາໃຊ້ການປະເມີນຄວາມສ່ຽງ. ສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນຈະມີຄວາມລັງເລໃຈຂອງບັນດາຊາວກະສິກອນ ແລະ ຜູ້ຊ່ຽວຊານທາງດ້ານສຸຂະພາບສັດໃນການທີ່ຈະຕັດສິນໃຈທັນທີກ່ຽວກັບມາດຕະການໃນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໂດຍທີ່ບໍ່ມີການດໍາເນີນການປະເມີນຄວາມສ່ຽງກ່ອນ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ການປະຕິບັດດັ່ງກ່າວ ແມ່ນເປັນການເພີ່ມໂອກາດທີ່ຈະພາດໃນການທີ່ບໍ່ລວມເອົາເສັ້ນທາງທີ່ສໍາຄັນທາງດ້ານຄວາມສ່ຽງສໍາລັບການປະທຸຂຶ້ນຂອງໄວຣັດ ASFV ແລະ ການລະບາດ. ສະນັ້ນ, ຈະເປັນການສະທ້ອນໃຫ້ເຫັນທາງດ້ານປັດໃຈທາງດ້ານຄວາມສ່ຽງທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງ. ສະນັ້ນ, ຈະເປັນການຍາກທີ່ຈະຕັກສິນໃຈທີ່ສົມເຫດສົມຜົນກ່ຽວກັບຄວາມສໍາຄັນຂອງມາດຕະການໃນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງ. ນອກນັ້ນ, ການຕັດສິນໃຈກ່ຽວກັບການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງ ໝາຍເຖິງ: ການບໍ່ໄດ້ຮັບຮູ້ທີ່ເໝາະສົມກ່ຽວກັບການຂຶ້ນກັບທີ່ມີເງື່ອນໄຂ ລະຫວ່າງ ບັນດາຂັ້ນຕອນທີ່ລຽງລໍາດັບຕະຫຼອດເສັ້ນທາງຄວາມສ່ຽງ ແລະ ວິທີການທີ່ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງ ຈະສາມາດກໍານົດເປົ້າໝາຍໃນຂັ້ນຕອນຫຼັກທີ່ເປັນ ຢູ່ທາງດ້ານເທິງ ພ້ອມກັບເສັ້ນທາງຄວາມສ່ຽງສະເພາະເພື່ອຜົນໄດ້ຮັບທີ່ມີປະສິດທິພາບທີ່ສຸດ.

ຂັ້ນຕອນທໍາອິດຂອງການຄຸ້ມຄອງຄວາມສ່ຽງຂອງພະຍາດ ASF ແມ່ນ ການປຽບທຽບການຄາດຄະເນຄວາມສ່ຽງໂດຍລວມພ້ອມກັບລະດັບຄວາມສ່ຽງທີ່ສາມາດຍອມຮັບໄດ້. ຖ້າຫາກ ມີການສະຫຼຸບວ່າ ຕ້ອງການໃຫ້ມີມາດຕະການໃນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງ, ຈາກນັ້ນ ຈະຕ້ອງໄດ້ໃຊ້ມາດຕະການໃນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງທີ່ເປັນທໍາແຮງພ້ອມກັບເສັ້ນທາງຄວາມສ່ຽງ ແລະ ຜົນກະທົບທີ່ມີຕໍ່ການປະເມີນຄວາມສ່ຽງໂດຍລວມເຊິ່ງຈະຕ້ອງໄດ້ຮັບການສຶກສາ. ເປົ້າໝາຍ ຈະຕ້ອງສາມາດນໍາເອົາການປະເມີນຄວາມສ່ຽງໂດຍລວມໃຫ້ລົງ ຫຼື ໃຫ້ຕໍ່າກວ່າລະດັບຄວາມສ່ຽງທີ່ສາມາດຍອມຮັບໄດ້.

3.5.1. ການຄຸ້ມຄອງຄວາມສ່ຽງ

ມີຫຼາຍມາດຕະການໃນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງທີ່ຈະຕ້ອງໄດ້ຮັບການພິຈາລະນາ ເມື່ອມີການສ້າງລະບົບຕ່ອງໂສ້ການອະນາໄມພະຍາດ ASF. ເຊິ່ງບັນດາມາດຕະການດັ່ງກ່າວ ສາມາດລວມເຂົ້າເປັນກຸ່ມພາຍໃຕ້ການຄຸ້ມຄອງຄວາມສ່ຽງທີ່ມີຫົວຂໍ້ເນື້ອໃນກ່ຽວກັບ ຄວາມປອດໄພທາງຊີວະວິທະຍາ, ການເຜົ່າລະວັງ ແລະ ການກໍານົດ/ການບັນທຶກຂໍ້ມູນ/ການຕິດຕາມ.

ເປັນສິ່ງສໍາຄັນທີ່ຈະຕ້ອງເຂົ້າໃຈວ່າ ປະສິດທິພາບຂອງມາດຕະການໃນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງແມ່ນຂຶ້ນກັບການປະຕິບັດຕາມຂອງບັນດາຄູ່ຮ່ວມທີ່ຮັບຜິດຊອບຕໍ່ກັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຕ່ລະມາດຕະການ (Collineau and St rk, 2019). ຄວາມຊັບຊ້ອນຂອງຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າ ແລະ ຫຼາຍຄົນທີ່ມີບຸລິມະສິດທາງດ້ານເສດຖະກິດ-ສັງຄົມທີ່ແຕກຕ່າງກັນ ເຊິ່ງຊື່ໃຫ້ເຫັນການບັນລຸ ແລະ ການຮັກສາລະດັບຂອງການປະຕິບັດຕາມ ເຊິ່ງຈະຕ້ອງເປັນບຸລິມະສິດທາງດ້ານຍຸດທະສາດຂອງລະບົບຕ່ອງໂສ້ການອະນາໄມຂອງພະຍາດ ASF. ຈະຕ້ອງສ້າງສິ່ງກະຕຸກຊຸກຍູ້ສໍາລັບການປະຕິບັດຕາມ ທີ່ໄດ້ຮັບການສ້າງຂຶ້ນໂດຍຄູ່ຮ່ວມໃນຕ່ອງໂສ້ລະບົບການອະນາໄມພະຍາດ ASF ແລະ ຈະຕ້ອງໄດ້ຮັບການຊຸກຍູ້ໂດຍການກວດສອບບັນຊີທົ່ວໄປ. ນອກນັ້ນ, ຍັງມີການແນະນໍາວ່າ: ຫຼັກສູດໃນການທົບທວນຄວາມຮູ້ໃໝ່ກ່ຽວກັບຄວາມປອດໄພທາງຊີວະວິທະຍາ ທີ່ເປັນການສົ່ງເສີມພຶດຕະກຳທາງດ້ານຄວາມປອດໄພທາງຊີວະວິທະຍາ ຈະຕ້ອງໄດ້ຮັບການດໍາເນີນໄປຢ່າງເປັນປະຈໍາ.

3.5.1.1. ຄວາມປອດໄພທາງຊີວະວິທະຍາພາຍໃນຟາມ

ຄວາມຕ້ອງການຫຼັກຂອງລະບົບຕ່ອງໂສ້ການອະນາໄມຂອງພະຍາດ ASF ແມ່ນວ່າ: ຟາມທຸກໆແຫ່ງ ຈະຕ້ອງໄດ້ບັນລຸ ແລະ ຮັກສາມາດຕະຖານທີ່ພຽງພໍກ່ຽວກັບຄວາມປອດໄພທາງຊີວະວິທະຍາທີ່ສາມາດຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງຂອງການເຂົ້າມາ ແລະ ການແຜ່ລະບາດຂອງໄວຣັດ ASFV ໄດ້ຢ່າງມີປະສິດທິພາບພາຍໃນຟາມ ເຊິ່ງຈະຕ້ອງໄດ້ອາໄສຄວາມເຂົ້າໃຈກ່ຽວກັບເສັ້ນທາງຂອງຄວາມສ່ຽງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ. ຕ່ອງໂສ້ລະບົບການອະນາໄມ ຈະຕ້ອງໄດ້ສ້າງແຜນກ່ຽວກັບຄວາມປອດໄພທາງຊີວະວິທະຍາທີ່ເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງຂັ້ນຕອນທີ່ເປັນມາດຕະຖານໃນການຄຸ້ມຄອງຟາມ. ບັນດາຄໍາແນະນໍາ ແລະ ເຄື່ອງມື ວ່າດ້ວຍ ຄວາມປອດໄພທາງຊີວະວິທະຍາຂອງພະຍາດແມ່ນໄດ້ອະທິບາຍໃນ ເອກະສານຂອງ FAO ວ່າດ້ວຍ ຄູ່ມືແນະນໍາກ່ຽວກັບ ການປ້ອງກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດອະຫິວາ (ASF) ໃນຄົວເຮືອນທີ່ລ້ຽງໝູຂະໜາດນ້ອຍໃນອາຊີ - (ASF): ຄວາມປອດໄພທາງຊີວະວິທະຍາຂອງຟາມ, ການຂ້າ ແລະ ການ

ນຳເອົາໝູມາລ້ຽງຄືນ ແມ່ນຈະຕ້ອງໄດ້ຮັບການພິຈາລະນາ. ຄວາມປອດໄພທາງດ້ານຊີວະວິທະຍາຂອງຟາມ ແມ່ນປະກອບດ້ວຍບັນດາອົງປະກອບພາຍນອກທີ່ມີເປົ້າໝາຍແນໃສ່ການປ້ອງກັນການປະທຸຂຶ້ນຂອງພະຍາດ ແລະ ອົງປະກອບພາຍໃນແມ່ນມີເປົ້າໝາຍແນໃສ່ການປ້ອງກັນການແຜ່ລະບາດພາຍໃນຟາມ. ຕາຕະລາງທີ 1 ໄດ້ສະໜອງຕົວຢ່າງຂອງຂົງເຂດຫຼັກຂອງມາດຕະການໃນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງທີ່ພົວພັນກັບຄວາມປອດໄດທາງຊີວະພາບພາຍນອກຂອງຟາມ. ບັນດາຄູ່ຮ່ວມ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບລະບົບຕ່ອງໂສ້ການອະນາໄມຂອງພະຍາດ ASF ຈະຕ້ອງໄດ້ປະເມີນກ່ຽວກັບວ່າ ມາດຕະການໃດແມ່ນກ່ຽວຂ້ອງ, ສາມາດນຳໃຊ້ໄດ້ ແລະ ອາດມີປະສິດທິພາບ. ຕາຕະລາງທີ 2 ອະທິບາຍກ່ຽວກັບມາດຕະການໃນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງທີ່ໄດ້ຮັບການຄັດເລືອກສຳລັບການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ຄວາມປອດໄພທາງຊີວະພາບໃນຟາມ.

ການນຳໃຊ້ການກັກກັນພື້ນທີ່ (ຫຼື ການກັກກັນໂລກ) ແມ່ນ ເປັນມາດຕະການທີ່ສຳຄັນໃນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງຂອງການປະທຸຂຶ້ນຂອງໄວຣັດ ASFV ເຂົ້າມາໃນຟາມ. ໝູທີ່ມີຊີວິດ ທີ່ເອົາມາດຈາກພາຍໃນ ຫຼື ພາຍນອກລະບົບຕ່ອງໂສ້ການອະນາໄມພະຍາດ ASF ຈະຕ້ອງໄດ້ມີການກັກກັນໃນແຫຼ່ງ ແລະ/ຫຼື ເປົ້າໝາຍຟາມ. ສຳລັບການກັກກັນໃຫ້ມີປະສິດທິພາບ, ບ່ອນກັກກັນ ຈະຕ້ອງໄດ້ແຍກຈາກສະຖານທີ່ອື່ນສຳລັບສັດ, ຈະຕ້ອງກຳຈັດການເຂົ້າເຖິງ ແລະ ວິທີການໃນການອະນາໄມ ແລະ ການຂ້າເຊື້ອ ຈະຕ້ອງໄດ້ຮັບການປະຕິບັດຕາມຢ່າງເຂັ້ມງວດ. ເພື່ອທີ່ຈະສາມາດບັນລຸຈຸດປະສົງດັ່ງກ່າວ, ຈະຕ້ອງໄດ້ປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ໝູທີ່ຕິດເຊື້ອເຂົ້າມາໃນຟາມ, ມາດຕະການໃນການກັກກັນພະຍາດ ຈະຕ້ອງໄດ້ລວມເອົາການເຝົ້າລະວັງທີ່ມີປະສິດທິພາບສຳລັບການກວດພົບແຕ່ຫົວທີ່ກ່ຽວກັບການຕິດເຊື້ອຂອງພະຍາດ. ທາງເລືອກຂອງວິທີການເຝົ້າລະວັງ ຈະກຳນົດໄລຍະຂອງການກັກກັນ. ການເຝົ້າລະວັງທີ່ຂຶ້ນກັບການກວດຫາເຊື້ອໄວຣັດໂດຍການນຳໃຊ້ການກວດຫາເຊື້ອແບບໂມເລກູນ ເຊັ່ນ: PCR/ ໄລຍະການກັກກັນ ສາມາດເຮັດໃຫ້ສິ້ນລົງກວ່າທີ່ປະຕິບັດໃນຟາມ ໂດຍການເຝົ້າລະວັງທີ່ອີງໃສ່ການກວດຫາອາການຢ່າງດຽວ. ບັນດາຄູ່ຮ່ວມໃນລະບົບຕ່ອງໂສ້ການອະນາໄມພະຍາດ ASF ຈະຕ້ອງໄດ້ມີການກຳນົດກ່ຽວກັບໄລຍະທີ່ເຫັນວ່າ ມີຄວາມຄຸ້ມຄ່າທາງດ້ານເສດຖະກິດ ແລະ ການດຳເນີນງານ. ໃນຂະບວນການດັ່ງກ່າວ, ໄລຍະການຟັກຕົວຂອງໄວຣັດ ແມ່ນ (4-19 ວັນ) ແມ່ນຈະຕ້ອງໄດ້ເຂົ້າໃຈ ແລະ ປະຕິບັດ (OIE 2019b).

ຕາຕະລາງທີ 1. ຄວາມປອດໄພທາງດ້ານຊີວະວິທະຍາຂອງຟາມຂ້າງນອກ: ຕົວຢ່າງ ມາດຕະການທາງດ້ານການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງທີ່ເປັນໄປໄດ້ (ສໍາລັບຂໍ້ມູນເພີ່ມເຕີມ ໃຫ້ເບິ່ງ ເອກະສານຂອງ FAO ວ່າດ້ວຍ ການປ້ອງກັນ ແລະ ຄວາມຄຸມພະຍາດອະຫິວາໝູອາຟຣິກາ (ASF) ໃນຄົວເຮືອນທີ່ລ້ຽງໝູຂະໜາດນ້ອຍໃນອາຊີ: ຄວາມປອດໄພທາງຊີວະພາບໃນໝູ, ການຂ້າ ແລະ ການເອົາໝູມາລ້ຽງຄືນ).

ເສັ້ນທາງທີ່ເປັນຄວາມສ່ຽງຂອງພະຍາດ ASF	ບັນດາມາດຕະການທີ່ເປັນໄປໄດ້ໃນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງ
ຟາມໝູໃກ້ຄຽງ	<ul style="list-style-type: none"> ▪ ການທີ່ມີແນວຂັ້ນ (ທີ່ເປັນທໍາມະຊາດ ຫຼື ສ້າງຂຶ້ນ) ທີ່ແຍກຝາຈາກຝາສັດໃກ້ຄຽງ
ໝູປ່າ/ໝູຈອນຈັດ/ໝູທີ່ລ້ຽງແບບປະປ່ອຍ	<ul style="list-style-type: none"> ▪ ການທີ່ມີໂຄງສ້າງເພື່ອປ້ອງກັນການສໍາຜັດກັບໝູທີ່ລ້ຽງແບບປະປ່ອຍ ແລະ ໝູປ່າ.
ແຂກທີ່ມາຢ້ຽມຢາມ	<ul style="list-style-type: none"> ▪ ການປ້ອງກັນແຂກທົ່ວໄປໃນການເຂົ້າເຖິງຟາມ. ▪ ຫຼຸດຜ່ອນການເຂົ້າເຖິງຟາມໂດຍຜູ້ທີ່ເຮັດວຽກ (ເຊັ່ນ: ຜູ້ຂົນສົ່ງ, ຜູ້ສະໜອງອາຫານສັດ, ສັດຕະວະແພດ ແລະ ອື່ນໆ). ▪ ເລີ່ມນໍາໃຊ້ເຂດທີ່ສະອາດ ແລະ ເຂດທີ່ເປີເປື້ອນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການເຂົ້າເຖິງຟາມ. ▪ ແຂກທຸກທ່ານມີການປະຕິບັດທີ່ເຂັ້ມງວດກ່ຽວກັບຮູບການການອະນາໄມ ແລະ ຂ້າເຊື້ອ.
ພະນັກງານໃນຟາມ	<ul style="list-style-type: none"> ▪ ສ້າງວັດທະນະທໍາໃນການປະຕິບັດຕາມພ້ອມດ້ວຍຂໍ້ກໍານົດທາງດ້ານການຄຸ້ມຄອງທາງດ້ານຄວາມປອດໄພທາງຊີວະວິທະຍາຜ່ານ ການຝຶກອົບຮົມຢ່າງເປັນປົກກະຕິ, ການຊີ້ນໍາທີ່ພຽງພໍ ແລະ ການກໍານົດແຜນງານໃນການກະຕຸກຊຸກຍູ້ທີ່ມີປະສິດທິພາບ. ▪ ເລີ່ມນໍາໃຊ້ເຂດທີ່ສະອາດ ແລະ ເຂດທີ່ເປີເປື້ອນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການເຂົ້າເຖິງຟາມ. ▪ ພະນັກງານໃນຟາມທຸກທ່ານມີການປະຕິບັດທີ່ເຂັ້ມງວດກ່ຽວກັບຮູບການການອະນາໄມ ແລະ ຂ້າເຊື້ອ.
ພາຫະນະ ແລະ ເຄື່ອງມືອຸປະກອນ	<ul style="list-style-type: none"> ▪ ປະຕິບັດຕາມຢ່າງເຄັ່ງຄັດຕໍ່ກັບການອະນາໄມ ແລະ ການຂ້າເຊື້ອໃຫ້ແກ່ແຂກທີ່ມາຢ້ຽມຢາມ. ▪ ບໍ່ໄດ້ມີການນໍາໃຊ້ອຸປະກອນຮ່ວມກັນໃນແຕ່ລະຟາມ. ▪ ເລີ່ມນໍາໃຊ້ເຂດທີ່ສະອາດ ແລະ ເຂດທີ່ເປີເປື້ອນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການເຂົ້າເຖິງຟາມ.
ການເອົາໝູມາລ້ຽງ	<ul style="list-style-type: none"> ▪ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການກັກກັນສໍາລັບໝູທີ່ເອົາມາລ້ຽງໃໝ່.
ໂຕເຫັບ (ຖ້າຫາກມີ)	<ul style="list-style-type: none"> ▪ ປ້ອງກັນການສໍາຜັດກັບແຫຼ່ງທີ່ເປັນເຫັບ.

ຕາຕະລາງທີ 2. ຄວາມປອດໄພທາງດານຊີວະວິທະຍາຂອງຟາມພາຍໃນ: ຕົວຢ່າງ ມາດຕະການທີ່ເປັນໄດ້ທາງດ້ານການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງທີ່ເປັນໄປໄດ້ (ສໍາລັບຂໍ້ມູນເພີ່ມເຕີມ ໃຫ້ເບິ່ງ ເອກະສານຂອງ FAO ວ່າດ້ວຍ ການປ້ອງກັນ ແລະ ຄວາມຄຸມພະຍາດອະຫິວາໝູອາຟຣິກາ (ASF) ໃນຄົວເຮືອນທີ່ລ້ຽງໝູຂະໜາດນ້ອຍໃນອາຊີ: ຄວາມປອດໄພທາງຊີວະພາບໃນໝູ, ການຂ້າ ແລະ ການເອົາໝູມາລ້ຽງຄືນ).

ເສັ້ນທາງທີ່ເປັນຄວາມສ່ຽງຂອງພະຍາດ ASF	ບັນດາມາດຕະການທີ່ເປັນໄປໄດ້ໃນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງ
ພະນັກງານໃນຟາມ	<ul style="list-style-type: none"> ສ້າງວັດທະນະທໍາໃນການປະຕິບັດຕາມຂໍ້ກຳນົດທາງດ້ານການຄຸ້ມຄອງຄວາມປອດໄພທາງຊີວະວິທະຍາຜ່ານການຝຶກອົບຮົມປົກກະຕິ, ການຊີ້ນຳທີ່ພຽງພໍ ແລະ ການກຳນົດແຜນງານໃນການກະຕຸກຊຸກຍູ້ທີ່ມີປະສິດທິພາບ. ການປະຕິບັດທີ່ເຂັ້ມງວດຕາມວິທີການອະນາໄມ ແລະ ຂ້າເຊື້ອລັບພະນັກງານໃນຟາມ.
ທິດທາງການໄປຂອງໝູ	<ul style="list-style-type: none"> ຮັກສາໄລຍະຫ່າງ ລະຫວ່າງ ແຕ່ລະຂັ້ນຕອນໃນການຈັດການກັບໝູ (ເຊັ່ນ: ໝູໂຕແມ່, ໝູນ້ອຍ, ໝູທີ່ກຳລັງໃຫ່ຍ). ການປະຕິບັດຕາມທີ່ເຂັ້ມງວດຕໍ່ກັບວິທີການໃນການອະນາໄມ ແລະ ຂ້າເຊື້ອ. ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດລະບົບເຂົ້າ-ລະບົບອອກທັງໝົດ.
ໝູທີ່ເຈັບປ່ວຍ	<ul style="list-style-type: none"> ນຳໃຊ້ບ່ອນສຳລັບໝູທີ່ເຈັບປ່ວຍສະເພາະ. ແຍກບ່ອນສຳລັບໝູທີ່ເຈັບປ່ວຍ ຫ່າງຈາກສ່ວນອື່ນຂອງຟາມ.
ຊາກໝູທີ່ຕາຍ	<ul style="list-style-type: none"> ການກຳຈັດຊາກໝູທີ່ປອດໄພ.
ຂີ້ສັດ	<ul style="list-style-type: none"> ການຈັດການຂີ້ໝູທີ່ປອດໄພ.

3.5.1.1.2 ຄວາມປອດໄພທາງຊີວະວິທະຍາສໍາລັບ ໂຮງຂ້າສັດ ແລະ ການຂົນສົ່ງ.

ໜຶ່ງໃນປັດໃຈທີ່ສໍາຄັນໃນການຫຼຸດຜ່ອນການແຜ່ລະບາດຂອງໄວຣັດ ASFV ຕາມຕ່ອງໂສ້ທາງດ້ານມູນຄ່າແມ່ນ ປະສິດທິພາບຂອງຄວາມປອດໄພທາງຊີວະພາບຂອງການຂົນສົ່ງ (Yoo et al., 2021). ສິ່ງທີ່ສໍາຄັນແມ່ນ ການເຄື່ອນຍ້າຍໝູ ແລະ ຜະລິດຕະພັນໝູໄປຫາລະບົບຕ່ອງໂສ້ການອະນາໄມຂອງພະຍາດ ASF, ເຊິ່ງສາມາດເຮັດວຽກກັບໂຮງຂ້າສັດ ແລະ ຜູ້ຂົນສົ່ງໃນການສ້າງຂັ້ນຕອນທີ່ເໝາະສົມໃນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງຂອງການແຜ່ລະບາດຂອງໄວຣັດ ASFV ຜ່ານການຂົນສົ່ງ ແລະ ຄືນ. ໄດ້ມີການແນະນຳໃຫ້ມີການສ້າງລະບົບກ່ຽວກັບຮູບແບບ ແລະ ການກວດກາສໍາລັບລະບົບການອະນາໄມຂອງພະຍາດ ASF. ນີ້ອາດລວມມີ ການອອກໃບອະນຸຍາດຂົນສົ່ງ ໃຫ້ແກ່ ໂຮງຂ້າສັດ ພາຍຫຼັງການກວດສອບເປັນໄລຍະດ້ານຄວາມປອດໄພທາງຊີວະວິທະຍາໃນການຂົນສົ່ງ.

3.5.1.2 ການເຜົາລະວັງ

ການເຜົາລະວັງໃນລະບົບການອະນາໄມຂອງພະຍາດ ASF ຈະຕ້ອງມີເປົ້າໝາຍແນໃສ່ການກວດຫາເຊື້ອໄວຣັດ ASFV ແຕ່ຫົວທຶນພາຍຫຼັງ ການປະທຸຂຶ້ນຂອງພະຍາດດັ່ງກ່າວເຂົ້າມາໃນສ່ວນປະກອບໃດໜຶ່ງ, ເຊິ່ງສ່ວນໃຫ່ຍແມ່ນ ຟາມໝູ. ວັດຖຸປະສົງອື່ນແມ່ນ ການຮັບປະກັນອີກຄັ້ງໃຫ້ແກ່ຜູ້ທີ່ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງພາຍນອກວ່າ ປາສະຈາກໄວຣັດ ASFV ພາຍໃນລະບົບ ຫຼື ສິນຄ້າຕ່າງໆທີ່ໄດ້ຜະລິດຈາກຟາມ ຫຼື ຢ່າງໜ້ອຍ ຄວາມສ່ຽງຂອງການປະກົດມີໄວຣັດ ASFV ແມ່ນ ຕໍ່າກວ່າລະດັບທີ່ສາມາດຍອມຮັບໄດ້. ນີ້ໝາຍຄວາມວ່າ ປະສິດທິພາບຂອງລະບົບເຜົາລະວັງ ຈະຕ້ອງສາມາດບັນລຸລະດັບໃດໜຶ່ງທາງດ້ານຄວາມລະອຽດອ່ອນ, ຮັບປະກັນໃຫ້ທັນເວລາ ແລະ ເປັນຕົວແທນທີ່ດີ ເຊິ່ງຈະຕ້ອງໄດ້ມີການຕົກລົງເຫັນດີ ລະຫວ່າງ ບັນດາຜູ້ທີ່ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງໃນລະບົບຕ່ອງໂສ້ການອະນາໄມພະຍາດ ASF. ຕົວຢ່າງຂອງປະສິດທິພາບຂອງຕົວແທນທີ່ເປັນເປົ້າໝາຍອາດແມ່ນ 95 ສ່ວນຮ້ອຍຂອງຄວາມລະອຽດກ່ອນມາການກວດຫາໄວຣັດ ASFV ເຊິ່ງຈະຕ້ອງບໍ່ເກີນ 7 ວັນ ພາຍຫຼັງ ການປະທຸຂຶ້ນຂອງລະບົບຕ່ອງໂສ້ການອະນາໄມສໍາລັບພະຍາດ ASF.

ໃນລະຫວ່າງ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດລະບົບເຜົາລະວັງ, ຄູ່ຮ່ວມໃນລະບົບຕ້ອງໄດ້ສ້າງການອະນາໄມພະຍາດ ASF ຈະຕ້ອງໄດ້ພິຈາລະນາກ່ຽວກັບຄວາມຄຸ້ມຄ່າ, ຄວາມຍືນຍົງ ແລະ ປະສິດທິພາບທາງດ້ານຄ່າໃຊ້ຈ່າຍຂອງຫຼາຍໆອົງປະກອບ. ສາມາດອ້າງອີງເຖິງ ບັນດາຂໍ້ແນະນຳກ່ຽວກັບການເຜົາລະວັງພະຍາດ ASF ດັ່ງທີ່ໄດ້ອະທິບາຍໃນເອກະສານຂອງ FAO ວ່າດ້ວຍ ຄູ່ມືແນະນຳກ່ຽວກັບການປ້ອງກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດອະຫິວາ (ASF) ໃນຄົວເຮືອນທີ່ລ້ຽງໝູຂະໜາດນ້ອຍໃນອາຊີ - (ASF): ການເຜົາລະວັງເພື່ອຕິດຕາມພະຍາດ ASF.

ຜົນໄດ້ຮັບຈາກ ການປະເມີນຄວາມສ່ຽງແມ່ນ ຈະເປັນການແຈ້ງໃຫ້ຊາບກ່ຽວກັບບັນດາຂັ້ນຕອນທີ່ສຳຄັນຕະຫຼອດເສັ້ນທາງດ້ານຄວາມສ່ຽງທີ່ໄດ້ມີການແນະນຳກ່ຽວກັບອົງປະກອບຂອງການເຜົາລະວັງ. ເຊິ່ງນີ້ ເຮັດໃຫ້ມີການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການເຜົາລະວັງທີ່ອາໄສຄວາມສ່ຽງ. ສະນັ້ນ, ຈຶ່ງເປັນການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ປະສິດທິພາບທາງດ້ານຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ (OIE 2015; Backx *et al.*, 2016).

ການເຜົາລະວັງໄວຣັດ ASFV ທີ່ໄດ້ຮັບການດຳເນີນໂດຍເຈົ້າໜ້າທີ່ສັດຕະວະແພດໃນຂົງເຂດພູມິສາດທີ່ມີຕ້ອງໄດ້ສ້າງລະບົບອະນາໄມຂອງພະຍາດ ASF ແມ່ນໄດ້ສ້າງຂໍ້ມູນທີ່ຈຳເປັນສຳລັບການຄຸ້ມຄອງພະຍາດ ASF ທີ່ມີປະສິດທິພາບ. ຖ້າຫາກ ການຕິດເຊື້ອໄວຣັດ ASFV ຫາກໄດ້ຮັບການກຳນົດໃນເຂດທີ່ອ້ອມຂ້າງລະບົບຕ້ອງໄດ້ສ້າງອະນາໄມຂອງພະຍາດ ASF, ອາດຕ້ອງການໃຫ້ມີການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງເພີ່ມເຕີມເພື່ອປ້ອງກັນການປະທຸຂຶ້ນຂອງໄວຣັດ ASFV ເຂົ້າມາໃນລະບົບ.

ຖ້າຫາກ ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ສັດຕະວະແພດແມ່ນ ຊື່ນຳທຸກໆກິດຈະກຳການເຜົາລະວັງໃນ ແລະ ນອກລະບົບຕ້ອງໄດ້ສ້າງການອະນາໄມພະຍາດ ASF, ເຈົ້າໜ້າທີ່ສັດຕະວະແພດ ຈະຕ້ອງຮັບປະກັນວ່າ ລະບົບການລາຍງານແມ່ນເຮັດໃຫ້ສາມາດແຈ້ງເຕືອນໄດ້ທັນທີ ພາຍຫຼັງ ມີຄວາມສົງໄສກ່ຽວກັບພະຍາດ ASF ໃນສ່ວນໃດໜຶ່ງຂອງລະບົບຕ້ອງໄດ້ສ້າງອະນາໄມຂອງພະຍາດ ASF. ໃນລະດັບຂອງລະບົບຕ້ອງໄດ້ສ້າງການອະນາໄມພະຍາດ ASF, ຈະຕ້ອງໄດ້ມີການກຳນົດຊັດເຈນກ່ຽວກັບບົດບາດສຳລັບການລາຍງານກໍລະນີສົງໄສຂອງພະຍາດ ASF. ພາຍຫຼັງ ມີການຍືນຍັນກ່ຽວກັບພະຍາດ ASF, ເຈົ້າໜ້າທີ່ສັດຕະວະແພດ ຈະຕ້ອງແຈ້ງທຸກໆພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຊາບ.

ຂໍ້ສັງເກດ ເອກະສານຂອງ FAO ວ່າດ້ວຍ ຄູ່ມືແນະນຳກ່ຽວກັບ ການປ້ອງກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດອະຫິວາ (ASF) ໃນຄົວເຮືອນທີ່ລ້ຽງໝູຂະໜາດນ້ອຍໃນອາຊີ - (ASF): ການເຜົາລະວັງເພື່ອຕິດຕາມພະຍາດ ASF ຈະຕ້ອງໄດ້ມີການປຶກສາຫາລືເພື່ອຄຳແນະນຳລະອຽດກ່ຽວກັບການເຜົາລະວັງໄວຣັດ ASFV ໃນຄົວເຮືອນທີ່ລ້ຽງໝູຂະໜາດນ້ອຍ.

3.5.1.3. ການກຳນົດ, ການບັນທຶກຂໍ້ມູນ ແລະ ການຕິດຕາມ

ຂໍ້ກຳນົດອື່ນທີ່ສຳຄັນໃນການສ້າງລະບົບຕ້ອງໄດ້ສ້າງອະນາໄມສຳລັບພະຍາດ ASF ແມ່ນການທີ່ມີວິທີການທີ່ສາມາດນຳໃຊ້ໄດ້ຈິງໃນການກຳນົດ ແລະ ຕິດຕາມໝູ ແລະ ຜະລິດຕະພັນໝູ. ນີ້ເປັນເຄື່ອງມືຫຼັກຂອງສຸຂະພາບສັດທີ່ໄດ້ມີການນຳໃຊ້ໃນການຄຸ້ມຄອງພະຍາດ, ການເຜົາລະວັງ, ການຄ້າ ແລະ ກິດຈະກຳທາງດ້ານຄວາມປອດໄພໃນອາຫານ (OIE 2019a). ໃນລະບົບຕ້ອງໄດ້ສ້າງການອະນາໄມສຳລັບພະຍາດ ASFV, ການກຳນົດ ແລະ ການຕິດຕາມໝູ ແລະ ຜະລິດຕະພັນໝູ ແມ່ນສາມາດຮັບປະກັນວ່າ ທຸກໆການເຄື່ອນຍ້າຍຕະຫຼອດຕ້ອງໄດ້ສ້າງຄ່າ ແມ່ນມີການຕິດຕາມໃນຈຸດໃດໜຶ່ງໃນທັງສອງທິດທາງ. ບັນດາຄູ່ຮ່ວມ ຈະຕ້ອງໄດ້ຕົກລົງເຫັນດີກ່ຽວກັບ ລະບົບທີ່ໜ້າເຊື່ອຖືທີ່ສາມາດນຳໃຊ້ໄດ້ ແລະ ມີຈຸດປະສົງທາງດ້ານຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ.

ການຮັກສາຂໍ້ມູນໂດຍຊາວກະສິກອນຂອງຄົວເຮືອນຂະໜາດນ້ອຍ ແລະ ຜູ້ທີ່ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງອື່ນໆໃນລະບົບ ຕ້ອງໄດ້ສ້າງການອະນາໄມພະຍາດ ASF ແມ່ນເປັນຂໍ້ກຳນົດທີ່ສຳຄັນໃນການຄຸ້ມຄອງພະຍາດ ASF ທີ່ມີປະສິດທິພາບ (USDA 2016). ເຊິ່ງຢ່າງໜ້ອຍແມ່ນ ຈະຕ້ອງກ່ຽວກັບການລ້ຽງໝູ, ແຕ່ວ່າ ໄດ້ມີການສະໜັບສະໜູນໃຫ້ຮັກສາຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບການຜະລິດ, ການຈໍລະຈອນສ່ວນຕົວ ແລະ ການເຄື່ອນຍ້າຍອຸປະກອນ, ເຊິ່ງຈະເປັນຄວາມຕ້ອງການໃນການຕິດຕາມໄປຂ້າງໜ້າ ແລະ ຍ້ອນຫຼັງ ເຊິ່ງເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງການສືບສວນ-ສອບສວນການລະບາດວິທະຍາ.

3.5.2. ການຮັບມືກັບການອຸບັດຂັ້ນຂອງພະຍາດ ASF

3.5.2.1. ການລະບາດຂອງພະຍາດ ASF ພາຍໃນລະບົບຕ່ອງໂສ້ໃນການອະນາໄມສໍາລັບພະຍາດ ASF

ເຈົ້າໜ້າທີ່ສັດຕະວະແພດ ແລະ ສະມາຊິກຂອງລະບົບຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າການອະນາໄມຂອງພະຍາດ ASF ຈະຕ້ອງໄດ້ຕົກລົງເຫັນດີກ່ຽວກັບວິທີການໃນການຮັບມື ເມື່ອມີເຫດການການຕິດເຊື້ອໄວຣັດ ASFV ພາຍໃນ ຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າການອະນາໄມຂອງພະຍາດ ASF. ນີ້ເປັນສິ່ງທີ່ສໍາຄັນ ໃນຂັ້ນຕອນໄລຍະການສ້າງລະບົບຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າການອະນາໄມຂອງພະຍາດ ASF. ຈະຕ້ອງໃຫ້ມີຄວາມດຸ່ນດ່ຽງທີ່ເໝາະສົມ ລະຫວ່າງ ການປົກປ້ອງຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງສະມາຊິດ, ຄວາມໝັ້ນຄົງທາງດ້ານສະບຽງອາຫານ, ລະດັບຂອງຄວາມປອດໄພທາງຊີວະພາບທີ່ໄດ້ມີການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການຂອງກະສິກອນລ້ຽງໝູໃນ ແລະ ນອກລະບົບຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າການອະນາໄມຂອງພະຍາດ ASF. ເມື່ອມີການປະທຸຂັ້ນຂອງໄວຣັດ ASFV, ຜົນໄດ້ຮັບຈາກຂະບວນການແມ່ນ ຈະເປັນໜຶ່ງໃນສິ່ງສໍາຄັນຂອງການພິຈາລະນາຕໍ່ກັບການເຄື່ອນຍ້າຍຂອງຊາວກະສິກອນ ແລະ ຜູ້ທີ່ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງອື່ນໆໃນລະບົບຕ່ອງໂສ້ການອະນາໄມ.

- ຂັ້ນຕອນທີ 1** ບັນດາຄູ່ຮ່ວມໃນລະບົບຕ່ອງໂສ້ອະນາໄມຂອງພະຍາດ ASF ແມ່ນຈະມີສັນຍາທີ່ຈະເປັນການລິເລີ່ມການລາຍງານຂອງກໍລະນີສິ່ງໄສທີ່ຈະເກີດການປະທຸຂັ້ນຂອງພະຍາດ ASF ໃຫ້ແກ່ເຈົ້າໜ້າທີ່ສັດຕະວະແພດ. ການເລີ່ມຕົ້ນເຫດການ ອາດລວມມີສັດຕົວໜຶ່ງ ຫຼື ຫຼາຍຕົວທີ່ເຫັນວ່າມີອາການທີ່ໜ້າສົງໄສ ຫຼື ຕົວແປລວມກັນ ເຊັ່ນ: ການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງອັດຕາເຈັບປ່ວຍ/ອັດຕາການຕາຍໃນກຸ່ມ ຫຼື ລະດັບຜູງ. ສະນັ້ນ, ຂັ້ນຕອນທໍາອິດແມ່ນ ການໂຕ້ຕອບຕໍ່ກັບກໍລະນີຕ່ອງໂສ້ຂອງພະຍາດ ASF ແມ່ນການກວດຫາເຊື້ອ ແລະ ການລາຍງານເຫດການທີ່ເປັນການລິເລີ່ມ.
- ຂັ້ນຕອນທີ 2** ການຮັບມືກັບການລາຍງານ, ເຈົ້າໜ້າທີ່ສັດຕະວະແພດ ຈະຕ້ອງໄດ້ມີການສືບສວນ-ສອບສວນກ່ຽວກັບການປະກົດຂຶ້ນຂອງການຕິດເຊື້ອໄວຣັດ ASFV ໂດຍອີງໃສ່ ການຍືນຍັນການຕິດເຊື້ອຈາກຫ້ອງທົດລອງ. ໃນຂະນະທີ່ມີການປະຕິບັດນັ້ນ, ເຈົ້າໜ້າທີ່ສັດຕະວະແພດ ອາດຕັດສິນໃຈວ່າ ຈະມີການຢຸດຕິການເຄື່ອນຍ້າຍໝູຈາກຟາມ ແລະ ເສີມຂະຫຍາຍມາດຕະການທາງດ້ານຄວາມປອດໄພທາງຊີວະພາບ ຫຼື ບໍ່. ອາດຈໍາເປັນທີ່ຈະຕ້ອງໄດ້ນໍາໃຊ້ມາດຕະການດັ່ງກ່າວ ໃນທຸກໆຟາມ ແລະ ອົງປະກອບອື່ນຂອງລະບົບຕ່ອງໂສ້ການອະນາໄມພະຍາດ ASF ເຊັ່ນ: ຜູ້ຂົນສົ່ງ ແລະ ໂຮງຂ້າສັດ.
- ຂັ້ນຕອນທີ 3** ພາຍຫຼັງ ທີ່ມີການຍືນຍັນກ່ຽວກັບການວິເຄາະ, ເຈົ້າໜ້າທີ່ສັດຕະວະແພດ ຈະດໍາເນີນການສືບສວນສອບສວນທາງດ້ານການລະບາດວິທະຍາ ເພື່ອທີ່ຈະກໍານົດກ່ຽວກັບການລະບາດ, ເຊິ່ງລວມມີ ແຫຼ່ງທີ່ເປັນໄປໄດ້ (ການຕິດຕາມຄົນຍ້ອນຫຼັງ) ແລະ ບ່ອນທີ່ຄາດວ່າ ພະຍາດຈະມີການລະບາດອອກໄປຈາກຟາມ (ການຕິດຕາມໄປຂ້າງໜ້າ).
- ຂັ້ນຕອນທີ 4** ຜົນໄດ້ຮັບ ຈາກການສືບສວນ-ສອບສວນດ້ານການລະບາດວິທະຍາເມື່ອມີການລະບາດ ແມ່ນຈະເປັນການກໍານົດກ່ຽວກັບຂັ້ນຕອນໃນການຮັບມືກ່ຽວກັບການລະບາດໃນຂັ້ນຕໍ່ໄປ, ລວມທັງ ມາດຕະການໃນການປະຕິບັດໃນຟາມທີ່ຕິດເຊື້ອ ແລະ ລະບົບການອະນາໄມຕ່ອງໂສ້ຂອງພະຍາດ ASF ໂດຍລວມ. ນີ້ເປັນການຕັດສິນໃຈທີ່ສໍາຄັນໃນຈຸດທີ່ເຈົ້າໜ້າທີ່ສັດຕະວະແພດຈະຕ້ອງໄດ້ເຮັດວຽກຮ່ວມກັບຄູ່ຮ່ວມອື່ນໃນການສະໜອງຄວາມດຸ່ນດ່ຽງ ລະຫວ່າງ ຜົນປະໂຫຍດຂອງຊຸມຊົນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ໃນ ແລະ ນອກລະບົບຕ່ອງໂສ້ການອະນາໄມຂອງພະຍາດ ASF. ເປັນສິ່ງສໍາຄັນທີ່ ຈະມີການຕົກລົງເຫັນດີກ່ຽວກັບຍຸດທະສາດໃນການຄວບຄຸມສະພາບການລະບາດ ກ່ອນທີ່ເຫດການລະບາດຕົວຈິງຈະເກີດຂຶ້ນ. ການຕັດສິນໃຈຫຼັກ ລວມມີ: ການຂ້າທໍາລາຍຊາກໝູທີ່ຕິດພະຍາດ ຫຼື ມີການສໍາຜັດ, ໄລຍະຂອງຂໍ້ຈໍາກັດໃນການເຄື່ອນຍ້າຍ ແລະ ກົດລະບຽບໃນການເອົາໝູມາລ້ຽງຄືນ.

ຂໍ້ສັງເກດ ເອກະສານຂອງ FAO ວ່າດ້ວຍ ຄູ່ມືແນະນໍາກ່ຽວກັບ ການປ້ອງກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດອະທິວາ (ASF) ໃນຄົວເຮືອນທີ່ລ້ຽງໝູຂະໜາດນ້ອຍໃນອາຊີ - (ASF): ການຂ້າທໍາລາຍ ແລະ ການກໍາຈັດຊາກໝູ ເມື່ອມີການລະບາດຂອງພະຍາດ ASF ສາມາດມີການປົກສາຫາລືກ່ຽວກັບລາຍລະອຽດທາງເຕັກນິກເພີ່ມເຕີມ.

3.5.2.2. ການລະບາດຂອງພະຍາດ ASF ຢູ່ນອກລະບົບຕ່ອງໂສ້ໃນການອະນາໄມສໍາລັບພະຍາດ ASF

ຍຸດທະສາດໃນການຄຸ້ມຄອງຄວາມສ່ຽງທີ່ຈະມີການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດພາຍໃນລະບົບຕ່ອງໂສ້ການອະນາໄມຂອງພະຍາດ ASFV ໃນລະຫວ່າງ ສະຖານະການທີ່ມີການລະບາດນອກລະບົບ ຈະຕ້ອງໄດ້ທຳການຕົກລົງເຫັນດີລ່ວງໜ້າຕໍ່ກັບເຫດການດັ່ງກ່າວ. ເຊິ່ງຍຸດທະສາດດັ່ງກ່າວ ຈະຕ້ອງໄດ້ຮັບການຕົກລົງເຫັນດີ ລະຫວ່າງ ເຈົ້າໜ້າທີ່ສັດຕະວະແພດ ແລະ ຄູ່ຮ່ວມອື່ນ. ເຫດຜົນຫຼັກໃນການມີສ່ວນຮ່ວມໃນລະບົບແມ່ນ ຄວາມສາມາດໃນການສືບຕໍ່ການຄ້າຂາຍ ໃນລະຫວ່າງ ການລະບາດຂອງພະຍາດ ASF ທີ່ນອກຕ່ອງໂສ້ການອະນາໄມພະຍາດ ASF.

ມາດຕະການທາງດ້ານຄວາມປອດໄພທາງຊີວະວິທະຍາ ທີ່ໄດ້ຮັບການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃນການອໍານວຍຄວາມສະດວກໃນການສືບຕໍ່ການຄ້າ ແລະ ການປົກປ້ອງລະບົບການອະນາໄມຂອງພະຍາດ ASF ຈາກການປະທຸຂຶ້ນຂອງໄວຣັດ ASFV ອາດລວມມີ ຂໍ້ຈໍາກັດ ຫຼື ການຢຸດຕິການເຄື່ອນຍ້າຍໜູທີ່ມີຊີວິດ, ອາຫານໜູ, ພາຫະນະ ແລະ ບຸກຄະລາກອນ ລະຫວ່າງ ຟາມ ແລະ ສິ່ງອໍານວຍຄວາມສະດວກອື່ນໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໃນລະບົບ. ໃນລະຫວ່າງ ການເພີ່ມຂຶ້ນທາງດ້ານຄວາມສ່ຽງ, ອາດຈໍາເປັນທີ່ເຈົ້າໜ້າທີ່ສັດຕະວະແພດ ແລະ ຄູ່ຮ່ວມອື່ນ ທີ່ຈະມີການກວດສອບມາດຕະການທາງດ້ານຄວາມປອດໄພທາງຊີວະວິທະຍາ ທີ່ໄດ້ມີການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໃນລະບົບຕ່ອງໂສ້ອະນາໄມຂອງພະຍາດ ASF.

ຂໍ້ສັງເກດ ເອກະສານຂອງ FAO ວ່າດ້ວຍ ຄູ່ມືແນະນໍາກ່ຽວກັບ ການປ້ອງກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດອະຫິວາ (ASF) ໃນຄົວເຮືອນທີ່ລ້ຽງໜູຂະໜາດນ້ອຍໃນອາຊີ - (ASF): ຄວາມປອດໄພທາງຊີວະວິທະຍາຂອງຟາມ, ການຂ້າ ແລະ ການເອົາໜູມາລ້ຽງຄືນ ໄດ້ກໍານົດລາຍຊື່ກ່ຽວກັບ ຄວາມປອດໄພທາງຊີວະວິທະຍາຂອງພະຍາດ ASF ສະເພາະທີ່ສາມາດນໍາໃຊ້ເພື່ອປະເມີນກ່ຽວກັບຄວາມປອດໄພທາງຊີວະວິທະຍາຂອງລະບົບຕ່ອງໂສ້ອະນາໄມຂອງພະຍາດ ASF ໂດຍການຊ່ວຍເຫຼືອຈາກເຈົ້າໜ້າທີ່ໄດ້ຮັບການຝຶກອົບຮົມ.

3.6. ເນື້ອໃນຂອງແຜນທຸລະກິດ

ໄດ້ມີການແນະນໍາເປັນປະຈໍາກ່ຽວກັບລະບົບຕ່ອງໂສ້ການອະນາໄມສໍາລັບພະຍາດ ASF ທີ່ຈະຕ້ອງໄດ້ມີການກໍານົດໃຫ້ເປັນເອກະສານໃນແຜນທຸລະກິດ. ເຊິ່ງຈະຕ້ອງໄດ້ກໍານົດຢ່າງຊັດເຈນກ່ຽວກັບຈຸດປະສົງຂອງລະບົບ, ການຕົກລົງເຫັນດີກ່ຽວກັບຄວາມສ່ຽງທີ່ສາມາດຍອມຮັບໄດ້ ແລະ ຂັ້ນຕອນໃນການດໍາເນີນງານ, ລວມທັງ ບັນດາມາດຕະການໃນການຮັບມືກັບການລະບາດຂອງພະຍາດ ASFV ພາຍໃນ ແລະ ນອກລະບົບຕ່ອງໂສ້ການອະນາໄມ.

ແຜນທຸລະກິດແມ່ນ ເປັນສິ່ງຈໍາເປັນໃນການກໍານົດວິທີການດໍາເນີນງານທີ່ມີປະສິດທິພາບ ສໍາລັບລະບົບຕ່ອງໂສ້ການອະນາໄມ. ແຜນຈະຕ້ອງໄດ້ຮັບການທົບທວນ ແລະ ຖ້າຫາກຈໍາເປັນແມ່ນ ຈະຕ້ອງໄດ້ຮັບການທົບທວນຄືນເປັນປະຈໍາ. ການທົບທວນແຜນທຸລະກິດແມ່ນ ສາມາດໄດ້ຮັບການປະຕິບັດໂດຍບັນດາຄູ່ຮ່ວມ ແລະ ອາດກ່ຽວຂ້ອງກັບຜູ້ທີ່ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງຂ້າງນອກ. ແນະນໍາໃຫ້ມີການທົບທວນປະຈໍາຢ່າງເປັນປະຈໍາ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ໃນລະຫວ່າງຂັ້ນຕອນເລີ່ມຕົ້ນຂອງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດນັ້ນ ອາດຈະມີການປະຕິບັດຖີ່ຂຶ້ນ.

ຂໍ້ສັງເກດ ເອກະສານທີ່ສາມາດເຂົ້າເຖິງຜ່ານທາງອ້ອນລາຍ "StartCOOP. ບົດຮຽນທີ 3 - ການກະກຽມແຜນທຸລະກິດ" ເຊິ່ງໄດ້ຮັບການຕີພິມໂດຍ ອົງການ ILO ທີ່ແນະນໍາກ່ຽວກັບ ແຜນທຸລະກິດ ສໍາລັບສະຫະກອນ ໂດຍການນໍາໃຊ້ວິທີການທີ່ມີສ່ວນຮ່ວມ (ILO 2020c).

ບັນຫາທີ່ຈະຕ້ອງໄດ້ຮັບການພິຈາລະນາໃນການມີສ່ວນຮ່ວມ ຫຼື ການອ້າງອິງໃນແຜນທຸລະກິດຕ່ອງໂສ້ການອະນາໄມຂອງພະຍາດ ASF ແມ່ນໄດ້ມີການກໍານົດຂ້າງລຸ່ມ:

3.6.1. ລະບຽບການ

ມີການສັນນິຖານວ່າ ເຈົ້າໜ້າທີ່ສັດຕະວະແພດແມ່ນມີສິດອຳນາດພາຍໃຕ້ ກົດໝາຍສະເພາະທີ່ອະນຸຍາດໃຫ້ມີການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ນະໂຍບາຍວ່າດ້ວຍ ການຄວບຄຸມພະຍາດ. ເຂົາເຈົ້າ ຈະຕ້ອງຮັບປະກັນວ່າ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດລະບົບຕ່ອງໂສ້ອະນາໄມພະຍາດ ASF ແມ່ນສອດຄ່ອງກັບລະບຽບການທ້ອງຖິ່ນ.

3.6.2. ການສື່ສານ ແລະ ການປະສານງານ

ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ຄວາມຍິນຍົງຂອງລະບົບຕ່ອງໂສ້ການອະນາໄມພະຍາດ ASF ແມ່ນຂຶ້ນກັບຄວາມຮູ້ ແລະ ທັດສະນະ ຄະຕິຂອງຄູ່ຮ່ວມທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບເສັ້ນທາງດ້ານຄວາມສ່ຽງຂອງພະຍາດ ASF ແລະ ຈະຕ້ອງມີວິທີການເອົາເຕັກນິກເຂົ້າໄປນຳໃຊ້ ແລະ ການປ່ຽນແປງທາງດ້ານພຶດຕິກຳ ໃນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງ. ນີ້ໝາຍເຖິງ: ຈະຕ້ອງມີການສື່ສານທີ່ມີປະສິດທິພາບ ລະຫວ່າງ ບັນດາຄູ່ຮ່ວມ, ລວມທັງເຈົ້າໜ້າທີ່ສັດຕະວະແພດ. ການສື່ສານ ຈະຕ້ອງກ່ຽວຂ້ອງກັບການພັດທະນາຄວາມຮູ້ທາງດ້ານເຕັກນິກແລະ ການຮັບມືກັບຄວາມກະຕືລືລົ້ນ ແລະ ອຸປະສັກຂອງຜູ້ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງພາຍໃນລະບົບຕ່ອງໂສ້ການອະນາໄມພະຍາດ ASF ໃນການຮອງ ຮັບ ແລະ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດມາດຕະການໃນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງທີ່ເໝາະສົມ (Collineau and St rk, 2019).

ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດທີ່ປະສິດຜົນສຳເລັດ ແລະ ມີຄວາມຍິນຍົງຂອງລະບົບຕ່ອງໂສ້ການອະນາໄມພະຍາດ ASF ຈະຕ້ອງມີການ ປະສານ ລະຫວ່າງ ບັນດາຄູ່ຮ່ວມ ເຊັ່ນ: ຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າຂອງຄົວເຮືອນທີ່ລ້ຽງໝູຂະໜາດນ້ອຍ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ສັດຕະວະແພດ.

3.6.3. ການເຄື່ອນຍ້າຍໝູ ແລະ ຜະລິດຕະພັນໝູ

ການເຄື່ອນຍ້າຍໝູທີ່ຍັງມີຊີວິດ ແລະ ຜະລິດຕະພັນໝູ ແມ່ນເປັນຂໍ້ກຳນົດຫຼັກໃນການບັນລຸຈຸດປະສົງຂອງລະບົບຕ່ອງໂສ້ການອະ ນາໄມພະຍາດ ASF. ມີ 3 ປະເພດຫຼັກຂອງການເຄື່ອນຍ້າຍ ລວມທັງ: (i) ໝູທີ່ມີຊີວິດທີ່ເອົາເຂົ້າໃນລະບົບຕ່ອງໂສ້ການອະນາ ໄມພະຍາດ ASF, (ii) ການເຄື່ອນຍ້າຍໝູທີ່ຍັງມີຊີວິດ ແລະ ຜະລິດຕະພັນໝູ ພາຍໃນລະບົບ; ແລະ (iii) ທຸກໆການເຄື່ອນຍ້າຍ ດັ່ງກ່າວແມ່ນ ຢູ່ຫ່າງຈາກລະບົບຕ່ອງໂສ້ການອະນາໄມພະຍາດ ASF. ບັນດາຄູ່ຮ່ວມ ຈະຕ້ອງໄດ້ຕົກລົງເຫັນດີກ່ຽວກັບວິທີການໃນ ການຄຸ້ມຄອງການເຄື່ອນຍ້າຍ ເພື່ອທີ່ຈະຮັກສາໄວ້ກ່ຽວກັບການປະທຸຂຶ້ນຂອງໄວຣັດ ASFV ແລະ ການລະບາດ ຫຼື ຢູ່ຕໍ່າກວ່າລະ ດັບຂອງຄວາມສ່ຽງທີ່ສາມາດຍອມຮັບໄດ້. ຂະວນການອອກໃບອະນຸຍາດຂົນສົ່ງ ແມ່ນໄດ້ອະທິບາຍໃນ Umber *et al.*, (2019).

3.6.4. ການກວດສອບ

ການນຳໃຊ້ລະບົບຕ່ອງໂສ້ການອະນາໄມສຳລັບພະຍາດ ASF ສຳລັບຜູ້ທີ່ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງທຸກໆຄົນແມ່ນ ຂຶ້ນກັບຄວາມເຊື່ອໃຈຕໍ່ ກັບການບໍລິຫານຄວາມສ່ຽງ. ຂະບວນການກວດສອບທີ່ໜ້າເຊື່ອຖືແມ່ນ ຈະເປັນກຸນແຈຫຼັກໃນການສ້າງ ແລະ ການຮັກສາຄວາມ ເຊື່ອໝັ້ນ. ການກວດສອບ ອາດມີການປະຕິບັດໂດຍເຈົ້າໜ້າທີ່ສັດຕະວະແພດ ຫຼື ຜູ້ກວດສອບອິດສະລະ ຕາມທີ່ໄດ້ຕົກລົງເຫັນດີ ໂດຍຄູ່ຮ່ວມທຸກໆຄົນໃນລະບົບຕ່ອງໂສ້ການອະນາໄມສຳລັບພະຍາດ ASF. ຜູ້ກວດສອບ ຈະກວດເບິ່ງການປະຕິບັດຕາມຂອງຜູ້ ກ່ຽວຂ້ອງໃນລະບົບຕ່ອງໂສ້ການອະນາໄມສຳລັບພະຍາດ ASF ໂດຍນຳໃຊ້ຂະບວນການຄຸ້ມຄອງຄວາມສ່ຽງ ລວມມີ: ຄວາມ ປອດໄພທາງດ້ານຊີວະວິທະຍາ, ການເຜົ່າລະວັງ, ການກຳນົດໝູ, ການຕິດຕາມ ແລະ ການບັນທຶກຂໍ້ມູນ. ທຸກໆຄູ່ຮ່ວມ ຈະຕ້ອງໄດ້ ຕົກລົງເຫັນດີຕໍ່ກັບຄວາມຖີ່ຂອງການກວດສອບ ແລະ ເຂົ້າໃຈວ່າຂະບວນການກວດສອບແມ່ນ ຈະມີອິດທິພົນທີ່ສຳຄັນຕໍ່ກັບຄວາມ ໜ້າເຊື່ອຖືຂອງລະບົບຕ່ອງໂສ້ການອະນາໄມກັບຄູ່ຮ່ວມພາຍນອກ.

ບັນຊີລາຍຊື່ ຫຼື ເຊັກລິສ໌ ທີ່ເປັນມາດຕະຖານ ແມ່ນສາມາດມີການນຳໃຊ້ໃນການດຳເນີນການກວດສອບ ຕົວຢ່າງ: ຄວາມປອດໄພ ທາງຊີວະວິທະຍາ ແລະ ການເຜົ່າລະວັງ ອາດມີການດັດແກງຈາກບັນຊີລາຍຊື່ ທີ່ໄດ້ມີການກຳນົດໃນເອກະສານຂອງ FAO ວ່າ ດ້ວຍ ຄູ່ມືແນະນຳກ່ຽວກັບ ການປ້ອງກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດອະຫິວາ (ASF) ໃນຄົວເຮືອນທີ່ລ້ຽງໝູຂະໜາດນ້ອຍໃນອາ ຊີ - (ASF): ຄວາມປອດໄພທາງຊີວະວິທະຍາ, ການຂ້າ ແລະ ການເອົາໝູມາລ້ຽງຄືນ. ຜົນໄດ້ຮັບຈາກການປະເມີນຄວາມສ່ຽງ ຈະຕ້ອງໄດ້ນຳໃຊ້ໃນການດັດແປງບັນຊີລາຍຊື່ໃຫ້ເຂົ້າກັບສະພາບການທ້ອງຖິ່ນ.

3.6.5. ໂຄງສ້າງໃນການຄຸ້ມຄອງ

ໃນການທີ່ລະບົບຕ່ອງໂສ້ການອະນາໄມສໍາລັບພະຍາດ ASF ຈະສາມາດບັນລຸຈຸດປະສົງດ້ານຄວາມຍືນຍົງໄດ້, ເປັນສິ່ງຈໍາເປັນທີ່ຈະຕ້ອງໄດ້ໃຫ້ຄູ່ຮ່ວມ ຕົກລົງເຫັນດີກ່ຽວກັບ ການທີ່ມີໂຄງຮ່າງການບໍລິຫານທີ່ມີປະສິດທິພາບ. ເປັນການແນະນໍາໃຫ້ມີການນໍາພາຂັ້ນຕອນການອະນາໄມສໍາລັບຕ່ອງໂສ້ ໂດຍຄະນະກຳມາມິການປະຈຳທີ່ສາມາດນໍາພາ ແລະ ປະຕິບັດຕາມຂັ້ນຕອນທີ່ໄດ້ກຳນົດຂ້າງເທິງ.

ຂໍສັງເກດ

ເອກະສານທີ່ສາມາດເຂົ້າເຖິງຜ່ານທາງອ້ອນລາຍ "StartCOOP. ບົດຮຽນທີ 4 - ການສ້າງຕັ້ງອົງກອນ" ເຊິ່ງໄດ້ຮັບການຕີພິມໂດຍ ອົງການ ILO ທີ່ແນະນໍາກ່ຽວກັບ ການຄຸ້ມຄອງທາງດ້າໂຄງສ້າງຂອງສະຫະກອນ ໂດຍການນໍາໃຊ້ວິທີການທີ່ມີສ່ວນຮ່ວມ (ILO 2020d).

© Shutterstock/Patnaree Asavacharanitich

4 ການພິຈາລະນາສໍາລັບອະນາຄົດ

ເອກະສານດັ່ງກ່າວນີ້ ໄດ້ກຳນົດກ່ຽວກັບບັນດາຫຼັກການ ແລະ ຂະບວນການໃນການສ້າງຕັ້ງລະບົບຕ່ອງໂສ້ການອະນາໄມສໍາລັບພະຍາດ ASF ທີ່ມີເປົ້າໝາຍແນ່ໃສ່ ການອໍານວຍຄວາມສະດວກໃນການທີ່ຈະສາມາດສືບຕໍ່ການຄ້າຂາຍໝູ ແລະ ຜະລິດຕະພັນໝູໃນສະພາບຂອງຄົວເຮືອນທີ່ລ້ຽງໝູຂະໜາດນ້ອຍ. ເນື່ອງຈາກວ່າ ເປັນແນວຄິດໃໝ່, ຈຶ່ງມີການສະເໜີໃຫ້ ມີການເຮັດວຽກພາຍໃຕ້ເຄື່ອງມືທີ່ອາໄສຄວາມສ່ຽງ ແລະ ແນວຄິດກ່ຽວກັບການບໍລິຫານຄວາມສ່ຽງທີ່ໄດ້ຮັບການປັບໃຫ້ເຂົ້າກັບລະບົບການລ້ຽງໝູຂອງຄົວເຮືອນຂະໜາດນ້ອຍໃຫ້ດີຂຶ້ນ. ສະນັ້ນ, ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດລະບົບຕ່ອງໂສ້ການອະນາໄມ ຈະຕ້ອງໄດ້ອີງໃສ່ການຄຸ້ມຄອງຄວາມສ່ຽງ ແລະ ວິທີການໃນການບໍລິຫານທີ່ເຂັ້ມແຂງ. ໃນຂະນະດຽວກັນ ກໍ່ມີການພິຈາລະນາກ່ຽວກັບສະພາບແວດລ້ອມທ້ອງຖິ່ນສະເພາະ ເພື່ອໃຫ້ມີການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດທີ່ມີປະສິດທິພາບຕົວຈິງ, ສາມາດນໍາໃຊ້ໄດ້ ແລະ ມີຄວາມຍືນຍົງ.

ສໍາລັບ ລະບົບຕ່ອງໂສ້ການອະນາໄມສໍາລັບພະຍາດ ASF ໃຫ້ມີຄວາມຄຸ້ມຄ່າ, ຄວາມສ່ຽງຂອງພະຍາດ ASF ທີ່ຫຼຸດລົງພາຍໃນລະບົບ ຈະຕ້ອງສາມາດນໍາຜົນປະໂຫຍດທາງດ້ານເສດຖະກິດໃຫ້ແກ່ຄູ່ຮ່ວມ ໂດຍຜ່ານ ການເປັນຄູ່ຮ່ວມ ລະຫວ່າງພາກລັດ-ເອກະຊົນ. ບັນດາຜູ້ມີສ່ວນຮ່ວມ ທີ່ເປັນຜູ້ມີອິດທິພົນຕໍ່ກັບການປະທຸຂຶ້ນຂອງໄວຣັດ ASFV ແລະ ຄາດຄະເນຜົນປະໂຫຍດຈາກລະບົບ ສາມາດເປັນການລິເລີ່ມການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດເປັນກຸ່ມທີ່ມີຜູ້ທີ່ມີສ່ວນຮ່ວມຫຼັກ. ສະຫະກອນຂອງຊາວກະສິການທີ່ມີຄົວເຮືອນທີ່ລ້ຽງໝູຂະໜາດນ້ອຍ ສາມາດເປັນຕົວຢ່າງທີ່ດີກ່ຽວກັບຜູ້ທີ່ມີສ່ວນຮ່ວມດັ່ງກ່າວ ບົນພື້ນຖານການພິຈາລະນາກ່ຽວກັບການສະໜອງຜົນປະໂຫຍດທາງດ້ານເສດຖະກິດໃຫ້ແກ່ສະມາຊິກ, ລວມທັງການສ້າງແຮງບັນດານໃຈໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຕ່ອງໂສ້ການອະນາໄມ, ລວມທັງ ໂຄງສ້າງ ແລະ ຂະໜາດຂອງສະຫະກອນທີ່ສາມາດເຮັດໃຫ້ມີການປະກອບສ່ວນໃນຂະບວນການຕັດສິນໃຈ ແລະ ການປັບຕົວທີ່ວ່ອງໄວໃນສະພາບການປ່ຽນແປງກ່ຽວກັບເນື້ອໃນຂອງຄວາມສ່ຽງຂອງພະຍາດ ASF. ເຈົ້າໜ້າທີ່ສັດຕະວະແພດ ຈະຕ້ອງໄດ້ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງໃນຖານະທີ່ເປັນຄູ່ຮ່ວມພາກລັດ ເນື່ອງຈາກວ່າ ການຄວບຄຸມພະຍາດ ASF, ລວມທັງ ການຮັບມືກັບການລະບາດ ແມ່ນເປັນໜ້າທີ່ຂອງ ເຈົ້າໜ້າທີ່ສັດຕະວະແພດ. ເປັນສິ່ງສໍາຄັນທີ່ວ່າ ຖ້າຫາກມີການລະບາດຂອງພະຍາດ ASF ເກີດຂຶ້ນພາຍໃນລະບົບຕ່ອງໂສ້ການອະນາໄມພະຍາດ ASF, ຂະບວນການແມ່ນໄດ້ມີການຕົກລົງເຫັນດີລະຫວ່າງ ເຈົ້າໜ້າທີ່ສັດຕະວະແພດ. ສະນັ້ນ, ຈຶ່ງຈະສາມາດຈັດຕັ້ງປະຕິບັດມາດຕະການໃນການຄວບຄຸມທີ່ມີປະສິດທິພາບໄດ້, ເຮັດໃຫ້ລະບົບສາມາດສືບຕໍ່ໃນການສືບຕໍ່ການຄ້າຂາຍໝູ ແລະ ຜະລິດຕະພັນໝູໂດຍທັນທີ.

ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍທີ 1: ວິທີການປະເມີນຄວາມສ່ຽງ ແລະ ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໃນລະບົບຕ່ອງໂສ້ການອະນາໄມ

ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍສະບັບນີ້ ອະທິບາຍກ່ຽວກັບບັນດາຂັ້ນຕອນຕ່າງໆ ໃນການປະເມີນຄວາມສ່ຽງ ແລະ ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງທີ່ຈະຕ້ອງໄດ້ຮັບການປະຕິບັດກ່ອນທີ່ຈະເລີ່ມຕົ້ນລະບົບຕ່ອງໂສ້ໃນການອະນາໄມ.

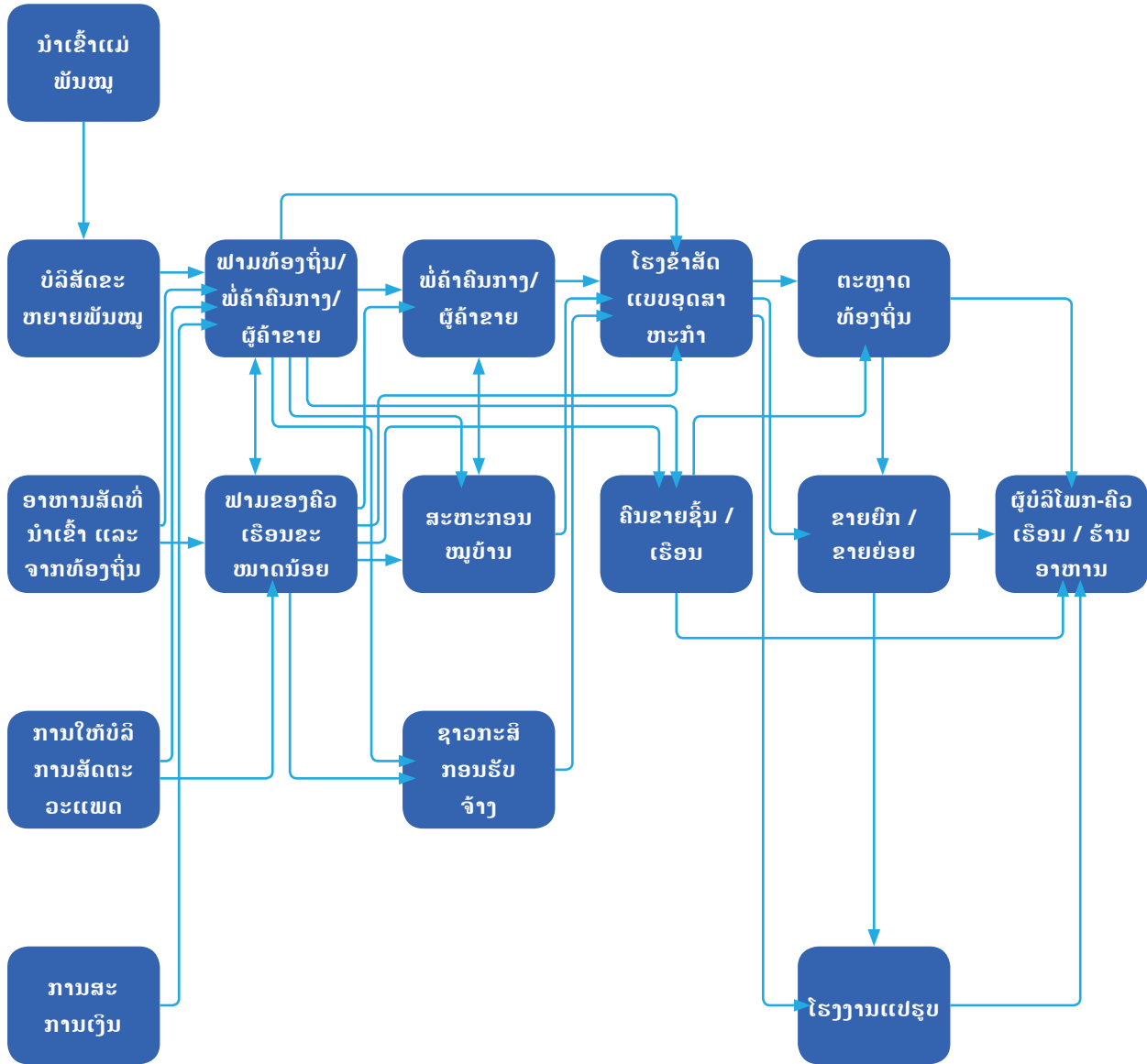
1. ອະທິບາຍກ່ຽວກັບຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າຂອງຊັ້ນໜູ ແລະ ຜະລິດຕະພັນໜູຂອງຄົວເຮືອນຂະໜາດນ້ອຍ

ຂັ້ນຕອນທຳອິດແມ່ນ ເຂົ້າໃຈກ່ຽວກັບຕ່ອງໂສ້ທາງດ້ານມູນຄ່າຂອງໜູ ແລະ ຜະລິດຕະພັນໜູໃນສະພາບແວດລ້ອມທ້ອງຖິ່ນທີ່ລະບົບຕ່ອງໂສ້ການອະນາໄມແມ່ນ ສາມາດໄດ້ຮັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ. ເປົ້າໝາຍແມ່ນ ແນໃສ່ການສ້າງແຜນວາດຕ່ອງໂສ້ທາງດ້ານມູນຄ່າທີ່ອະທິບາຍກ່ຽວກັບບັນດາຂັ້ນຕອນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໃນການລ້ຽງໜູ, ການຜະລິດຜະລິດຕະພັນໜູ ແລະ ການນຳສົ່ງຜະລິດຕະພັນໃຫ້ແກ່ຜູ້ບໍລິໂພກ. ສະນັ້ນ, ແຜນວາດສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນ ຈະເລີ່ມຈາກຟາມໜູ ແລະ ສິ້ນສຸດທີ່ຜູ້ບໍລິໂພກ, ລວມທັງ ທຸກໆຂັ້ນຕອນທີ່ຢູ່ລະຫວ່າງກາງ ແມ່ນມີການເຊື່ອມໂຍງກັນໂດຍລູກສອນ (ໃຫ້ເບິ່ງພາບທີ A1). ເປັນສິ່ງຈຳເປັນທີ່ຈະຕ້ອງໄດ້ກຳນົດກ່ຽວກັບຜູ້ທີ່ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງໃນຂະບວນການ ເນື່ອງຈາກວ່າເຂົາເຈົ້າມີບົດບາດໃນການຄຸ້ມຄອງຄວາມສ່ຽງຂອງພະຍາດ ASF. ໃນຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າຂອງຄົວເຮືອນທີ່ລ້ຽງໜູຂະໜາດນ້ອຍ, ບັນດາຜູ້ທີ່ມີສ່ວນຮ່ວມຫຼັກສ່ວນໃຫຍ່ ລວມມີ ການປະກອບສ່ວນ ແລະ ຜູ້ສະໜອງການບໍລິການສຳລັບການລ້ຽງໜູ, ຜູ້ຜະລິດໜູ, ຜູ້ເກັບກຳໜູ ຫຼື ພໍ່ຄ້າຊາວຂາຍ (ລວມທັງ ພໍ່ຄ້າຄົນກາງ), ໜ່ວຍງານດຳເນີນການຂ້າສັດ, ຄົນຂາຍຊີ້ນ, ຄົນຂາຍຍົກ, ຄົນຂາຍຍ່ອຍ ແລະ ຜູ້ບໍລິໂພກ (Baltenweck *et al.*, 2018; Qiu *et al.*, 2020). ຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າຂອງຄົວເຮືອນທີ່ລ້ຽງໜູຂະໜາດນ້ອຍສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນ ຈະແຍກຫ່າງອອກຈາກຜູ້ຜະລິດທີ່ໃຫຍ່ກວ່າ, ແຕ່ວ່າ ຖ້າຫາກມີການເຊື່ອມໂຍງກັນກັບຟາມໜູທີ່ເປັນການຄ້າຂະໜາດໃຫຍ່ຜ່ານ ການໃຫ້ອາຫານສັດ, ໜູທີ່ມີຊີວິດ, ຄົນ ຫຼື ສິ່ງອື່ນນັ້ນ, ຈະຕ້ອງມີການສະທ້ອນຄວາມຈິງໃນແຜນວາດຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າ.

ຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າຂອງຄົວເຮືອນທີ່ລ້ຽງໜູຂະໜາດນ້ອຍ ເຊິ່ງມີຂໍ້ຈຳກັດທາງດ້ານຊັບພະຍາກອນສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນ ມີການປະກອບສ່ວນທາງດ້ານຊັບພະຍາກອນທີ່ຄືກັນ, ແຕ່ວ່າ ການສະໜອງອາຫານສັດທີ່ມີຄວາມຫຼາກຫຼາຍຜ່ານເຄືອຄ່າຍຂອງຜູ້ທີ່ມີສ່ວນຮ່ວມ (Baltenweck *et al.*, 2018). ຫຼາຍໆຄົວເຮືອນຂອງຜູ້ຜະລິດຂະໜາດນ້ອຍແມ່ນສັນຫາລູກໜູຈາກ ໜູຕົວແມ່ຂອງເຂົາເຈົ້າ, ໃນຂະນະທີ່ລູກໜູສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນມາຈາກທ້ອງຖິ່ນ ຫຼື ມາຈາກເຂດອື່ນ. ອາຫານສັດ ລວມມີ: ການໃຊ້ເສດອາຫານເພື່ອເກືອໜູ, ການກະກຽມອາຫານທີ່ເຮັດຈາກສາລີທ້ອງຖິ່ນ, ພືດທີ່ເປັນອາຫານສັດ ແລະ ອາຫານສັດສຳເລັດຮູບ. ຄົວເຮືອນທີ່ລ້ຽງໜູຂະໜາດນ້ອຍສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນອາໄສອາຫານສັດທີ່ປະສົມປະສານຫຼາຍປະເພດ ແລະ ຈາກຫຼາຍແຫຼ່ງ.

(Baltenweck *et al.*, 2018; Qiu *et al.*, 2020). ທ້າຍສຸດ, ຜູ້ຂາຍຍົກ ແລະ ຂາຍຍ່ອຍແມ່ນ ກາຍເປັນການເຊື່ອມໂຍງຫຼັກກັບແຕ່ຫົວໜ່ວຍຂ້າສັດ ເຖິງ ຜູ້ບໍລິໂພກ. ຜູ້ຜະລິດ ອາດໄດ້ຮັບອາຫານສັດໂດຍກົງຈາກ ຜູ້ສະໜອງອາຫານສັດສຳເລັດຮູບ ໂດຍຜ່ານການຂົນສົ່ງໂດຍລິດຕູ່ຂະໜາດນ້ອຍ ແລະ ລິດຈັກ. ມີບາງຜູ້ທີ່ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງໃນຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າ ທີ່ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງໃນໜຶ່ງ ຫຼື ຫຼາຍຂະບວນການພາຍໃນຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າຂອງຄົວເຮືອນຂະໜາດນ້ອຍທີ່ລ້ຽງໜູ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ໃນລະນີສ່ວນໃຫຍ່, ພໍ່ຄ້າຄົນກາງ ແລະ ຜູ້ເກັບກຳ ແມ່ນມີບົດບາດຫຼັກໃນການຄ້າຂາຍໜູເປັນໂຕ ລະຫວ່າງ ຜູ້ຜະລິດ ແລະ ໂຮງຂ້າສັດ. ເຊິ່ງບັນດາຜູ້ທີ່ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງອາດຈະເປັນເຈົ້າຂອງຮູບແບບການຂົນສົ່ງ ຫຼື ການຂົນສົ່ງທີ່ເປັນການຄ້າ (ເຊັ່ນ: ຄົນຂັບລົດທີ່ລົງເລີກໃນການໃຫ້ບໍລິການຂົນສົ່ງສັດລ້ຽງ) ໄປ ແລະ ມາຈາກຕະຫຼາດທີ່ຂາຍໜູເປັນໂຕ. ໂດຍສະເພາະແລ້ວ, ໜູ ແລະ ຜະລິດຕະພັນໜູຈາກລະບົບຕ່ອງໂສ້ການອະນາໄມສຳລັບພະຍາດ ASF ແມ່ນສາມາດປະປົນກັນກັບຟາມໜູອື່ນໃນຕະຫຼາດຂາຍໜູ, ເຊິ່ງເປັນການເພີ່ມຄວາມສ່ຽງຂອງການປະທຸຂຶ້ນຂອງໄວຣັດ ASFV. ສະນັ້ນ, ບົດບາດຂອງຕະຫຼາດຂາຍໜູເປັນໂຕ, ພໍ່ຄ້າຊາວຂາຍ ແລະ ຜູ້ເກັບກຳກ່ຽວກັບການອຸບັດຂັ້ນຂອງໄວຣັດ ASFV ແລະ ການລະບາດແມ່ນບໍ່ສາມາດກ່າວເກີຍຄວາມຈິງ (Baltenweck *et al.*, 2018; Qiu *et al.*, 2020). ທ້າຍສຸດ, ຜູ້ຂາຍຍົກ ແລະ ຜູ້ຂາຍຍ່ອຍ ແມ່ນຈະກາຍເປັນການເຊື່ອມໂຍງຫຼັກຈາກໂຮງຂ້າສັດ ໄປຫາ ຜູ້ບໍລິໂພກ.

ຮູບທີ A1. ຕົວຢ່າງຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າຂອງຄົວເຮືອນທີ່ລ້ຽງໝູຂະໜາດນ້ອຍ

1. ການປະເມີນຄວາມສ່ຽງຂອງພະຍາດ ASF

1.1. ການກຳນົດຄຳຖາມກ່ຽວກັບຄວາມສ່ຽງ

ຈຸດປະສົງທີ່ໄດ້ມີການຕົກລົງເຫັນດີກ່ຽວກັບຕ່ອງໂສ້ການອະນາໄມສຳລັບພະຍາດ ASF ແມ່ນມີແນວໂນ້ມທີ່ຈະສາມາດຫຼຸດຜ່ອນຄວາມເປັນໄປໄດ້ຂອງການປະທຸຂຶ້ນຂອງໄວຣັດ ASFV ທີ່ຈະເຂົ້າມາສູ່ ແລະ ລະບາດພາຍໃນລະບົບຕ່ອງໂສ້ການອະນາໄມຂອງພະຍາດ ASF. ເຊິ່ງຈະຕ້ອງໄດ້ຮັບການປ່ຽນເປັນຄຳຖາມກ່ຽວກັບຄວາມສ່ຽງໜຶ່ງ ຫຼື ຫຼາຍຄຳຖາມ ເຊິ່ງຂຶ້ນຢູ່ກັບເສັ້ນທາງຄວາມສ່ຽງທີ່ໄດ້ຮັບການພິຈາລະນາ. ບັນດາຄູ່ຮ່ວມທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໃນລະບົບຕ່ອງໂສ້ການອະນາໄມສຳລັບພະຍາດ ASF ອາດຈະສຸມໃສ່ຄຳຖາມທີ່ເປັນຄວາມສ່ຽງ 1 ຫຼື ຫຼາຍຄຳຖາມ ເພື່ອປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ໜ້າວຽກໃຊ້ເວລາ ແລະ ຊັບຊ້ອນຫຼາຍເກີນໄປ.

ຄຳຖາມເພີ່ມເຕີມກ່ຽວກັບຄວາມສ່ຽງອາດມີການເພີ່ມໃນຂັ້ນຕໍ່ໄປ ພາຍຫຼັງທີ່ຄູ່ຮ່ວມແມ່ນ ເຂົ້າໃຈດີກ່ຽວກັບວິທີການ. ຄວາມຊັບຊ້ອນຂອງຄຳຖາມກ່ຽວກັບຄວາມສ່ຽງ ຍັງຂຶ້ນກັບຄູ່ຮ່ວມໃນລະບົບຕ່ອງໂສ້ການອະນາໄມສຳລັບພະຍາດ ASF ແລະ ຕາມຄວາມຈິງແລ້ວອາດຈະມີການຕັດສິນໃຈໃນການເຮັດໃຫ້ຄຳຖາມກ່ຽວກັບຄວາມສ່ຽງງ່າຍຂຶ້ນຕາມທີ່ໄດ້ສະແດງຂ້າງລຸ່ມ ເພື່ອທີ່ຈະສາມາດເຮັດໃຫ້ການສື່ສານ ລະຫວ່າງ ຄູ່ຮ່ວມສະດວກຂຶ້ນ.

**ຄໍາຖາມກ່ຽວກັບ
ຄວາມສ່ຽງ (ກ)**

ມີຄວາມເປັນໄປໄດ້ຫຼາຍໜ້ອຍພຽງໃດກ່ຽວກັບການນໍາເອົາໝູເປັນໂຕຜ່ານການຄ້າທີ່ຖືກກົດໝາຍຈາກຟາມທີ່ຢູ່ນອກລະບົບຕ່ອງໂສ້ການອະນາໄມ ເຊິ່ງຈະມີຜົນເຮັດໃຫ້ ໝູຢ່າງໜ້ອຍໜຶ່ງໂຕຂອງຟາມຂອງຄົວເຮືອນຂະໜາດນ້ອຍທີ່ຢູ່ພາຍໃນຕ່ອງໂສ້ການອະນາໄມສໍາລັບພະຍາດ ASF ທີ່ຈະມີການຕິດໄວຣັດ ASFV ຕໍ່ປີ?

**ຄໍາຖາມກ່ຽວກັບ
ຄວາມສ່ຽງ (ຂ)**

ມີຄວາມເປັນໄປໄດ້ຫຼາຍໜ້ອຍພຽງໃດກ່ຽວກັບ ພາຫະນະທີ່ໃຊ້ໃນການຂົນສົ່ງໝູເປັນໂຕ ໄປຫາ ໂຮງຂ້າສັດທີ່ຢູ່ນອກລະບົບຕ່ອງໂສ້ການອະນາໄມຂອງພະຍາດ ASF ທີ່ຈະມີຜົນເຮັດໃຫ້ ໝູຢ່າງໜ້ອຍໜຶ່ງໂຕຂອງຟາມຂອງຄົວເຮືອນຂະໜາດນ້ອຍທີ່ຢູ່ພາຍໃນຕ່ອງໂສ້ການອະນາໄມສໍາລັບພະຍາດ ASF ທີ່ຈະມີການຕິດໄວຣັດ ASFV ຕໍ່ປີ?

**ຄໍາຖາມກ່ຽວກັບ
ຄວາມສ່ຽງ (ຄ)**

ມີຄວາມເປັນໄປໄດ້ຫຼາຍໜ້ອຍພຽງໃດກ່ຽວກັບ ອາຫານໝູທີ່ເອົາມາຈາກຂ້າງນອກລະບົບຕ່ອງໂສ້ການອະນາໄມຂອງພະຍາດ ASF ທີ່ຈະມີຜົນເຮັດໃຫ້ ໝູຢ່າງໜ້ອຍໜຶ່ງໂຕຂອງຟາມຂອງຄົວເຮືອນຂະໜາດນ້ອຍທີ່ຢູ່ພາຍໃນຕ່ອງໂສ້ການອະນາໄມສໍາລັບພະຍາດ ASF ທີ່ຈະມີການຕິດໄວຣັດ ASFV ຕໍ່ປີ?

**ຄໍາຖາມກ່ຽວກັບ
ຄວາມສ່ຽງ (ງ)**

ມີຄວາມເປັນໄປໄດ້ຫຼາຍໜ້ອຍພຽງໃດກ່ຽວກັບ ການຂົນສົ່ງໝູທີ່ເປັນໂຕພາຍໃນລະບົບຕ່ອງໂສ້ການອະນາໄມຂອງພະຍາດ ASF ຈາກຄົວເຮືອນຂະໜາດນ້ອຍ ໄປຫາອີກຄົວເຮືອນອື່ນທີ່ຈະມີຜົນເຮັດໃຫ້ໝູຢ່າງໜ້ອຍໜຶ່ງໂຕຂອງຟາມຂອງຄົວເຮືອນຂະໜາດນ້ອຍທີ່ຢູ່ພາຍໃນຕ່ອງໂສ້ການອະນາໄມສໍາລັບພະຍາດ ASF ທີ່ຈະມີການຕິດໄວຣັດ ASFV ຕໍ່ປີ?

ຂໍ້ສັງເກດ
ການຂົນສົ່ງໝູ ແລະ ຜະລິດຕະພັນໝູພາຍໃນຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າຂອງໝູ ແລະ ການນໍາເອົາເຂົ້າລະບົບຕ່ອງໂສ້ການອະນາໄມ ຈະຕ້ອງໄດ້ຮັບການພິຈາລະນາໃຫ້ເປັນໜຶ່ງໃນປັດໃຈທີ່ສໍາຄັນທີ່ມີອິດທິພົນແກ່ຄວາມສ່ຽງຂອງການປົນເປື້ອນໄວຣັດ ASFV ທີ່ເປັນຜົນຈາກລະບົບຕ່ອງໂສ້ການອະນາໄມພະຍາດ ASF ທີ່ມີການພິຈາລະນາກ່ຽວກັບເສັ້ນທາງງານຄວາມສ່ຽງທີ່ພົວພັນກັບການຂົນສົ່ງໝູເປັນໂຕ ແລະ ຜະລິດຕະພັນໝູໄປເຖິງ ຜູ້ຂາຍຍົກ, ຜູ້ຂາຍຍ່ອຍ ຫຼື ຜູ້ບໍລິໂພກ (Scott et al., 2006; Ramirez and Zaabel, 2012; Patterson et al., 2016)

2.2. ການສ້າງແຜນວາດເສັ້ນທາງຂອງຄວາມສ່ຽງ

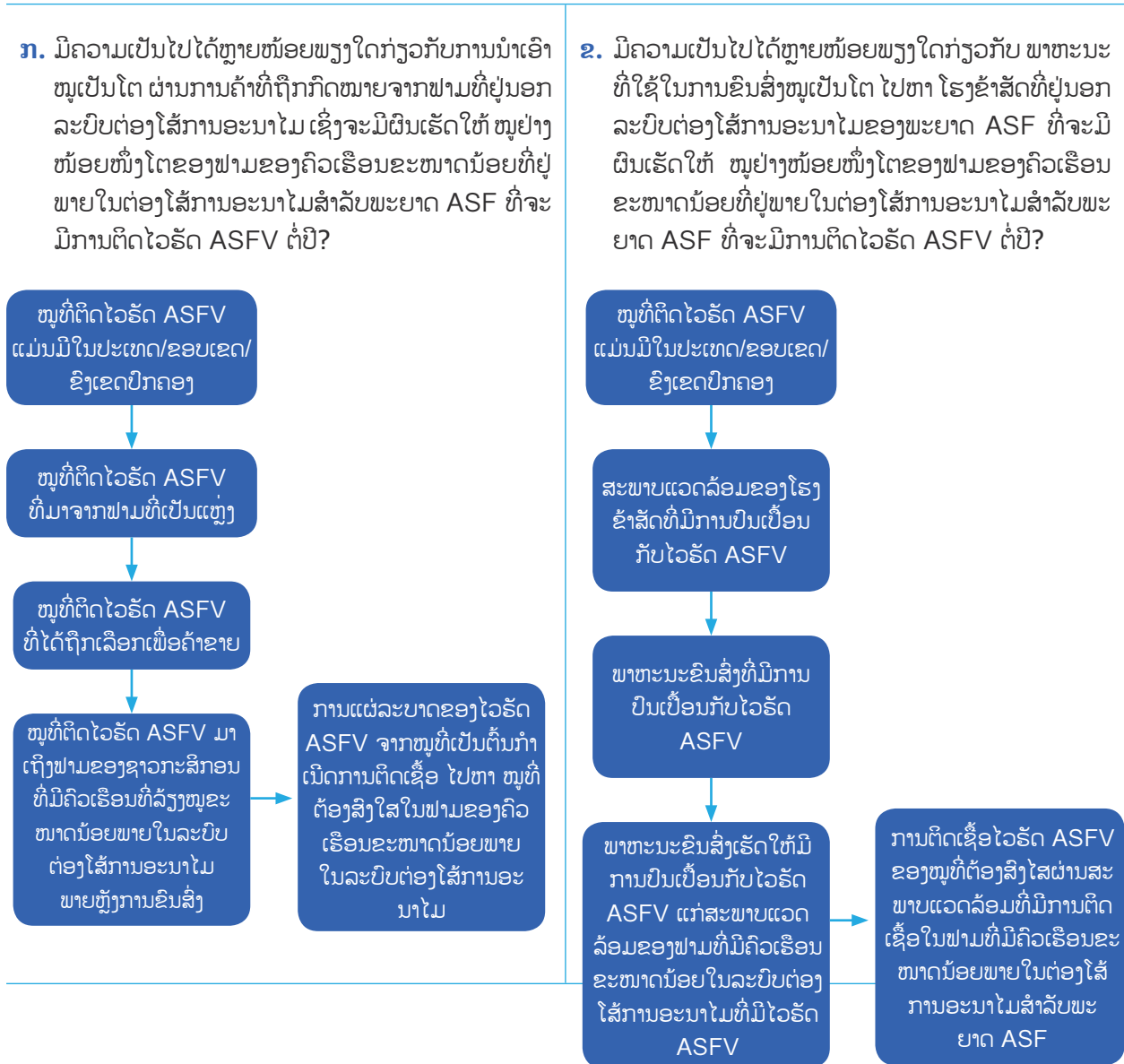
ອີງຕາມ ການລວມກັນທາງດ້ານຄວາມຮູ້ກ່ຽວກັບການລະບາດວິທະຍາຂອງພະຍາດ ASF ແລະ ຕ່ອງໂສ້ທາງດ້ານມູນຄ່າ, ແຜນວາດກ່ຽວກັບເສັ້ນທາງຄວາມສ່ຽງແມ່ນ ຈະຕ້ອງໄດ້ຮັບການສ້າງຂຶ້ນສໍາລັບແຕ່ລະຄໍາຖາມກ່ຽວກັບຄວາມສ່ຽງທີ່ໄດ້ມີການອະທິບາຍກ່ຽວຂ້ຍຂະບວນການທາງດ້ານການລະບາດວິທະຍາທີ່ເປັນພື້ນຖານ ເຊິ່ງເປັນຂັ້ນຕອນທີ່ຕາມມາ. ກິດຈະກຳດັ່ງກ່າວນີ້ ແມ່ນຍັງເປັນສິ່ງສໍາຄັນທີ່ເປັນການຊີ້ໃຫ້ເຫັນເປັນຮູບພາບກ່ຽວກັບກິນໄກາລັບການປະທຸຂຶ້ນຂອງພະຍາດ ASFV ແລະ ການລະບາດເຂົ້າມາໃນຕ່ອງໂສ້ຂອງລະບົບການອະນາໄມຂອງພະຍາດ ASF. ສະນັ້ນ, ຈຶ່ງເປັນການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃນການປະຕິບັດຕາມມາດຕະການໃນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງ. ໂຄງສ້າງຂອງຂັ້ນຕອນທີ່ລຽງກັນກ່ຽວກັບແຜນວາດທາງດ້ານຄວາມສ່ຽງ ຈະຕ້ອງໄດ້ຖືກໃຊ້ເພື່ອສື່ສານໃຫ້ເຫັນເຖິງຄວາມຄ້າຍຂອງບັນດາກິດຈະກຳ ທີ່ຢູ່ເທິງ ໃນການກຳນົດກ່ຽວກັບຄວາມສ່ຽງຂອງພະຍາດ ASF ທີ່ຢູ່ລຸ່ມ. ສະນັ້ນ, ຜູ້ທີ່ມີສ່ວນຮ່ວມໃນຕ່ອງໂສ້ທາງດ້ານມູນຄ່າ ທີ່ມີຜົນກະທົບຕໍ່ກັບເຫດການ ທີ່ຢູ່ເທິງ ຈຶ່ງມີຄວາມສໍາຄັນຕໍ່ກັບການບໍລິຫານຄວາມສ່ຽງທີ່ມີປະສິດທິພາບ ເຖິງແມ່ນວ່າ ຜູ້ທີ່ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງຈະບໍ່ເຂົ້າໃຈກໍຕາມ.

ຂັ້ນຕອນໃນການປະເມີນຄວາມສ່ຽງນີ້ ສາມາດໄດ້ຮັບການປະຕິບັດໃຫ້ສໍາເລັດ ໂດຍການນໍາໃຊ້ແຜນວາດກ່ຽວກັບເສັ້ນທາງງານດ້ານຄວາມສ່ຽງທົ່ວໄປທີ່ໄດ້ມີການກຳນົດຂ້າງລຸ່ມ, ແຕ່ອາດຈະມີການປັບໃຫ້ເຂົ້າກັບລັກສະນະທາງດ້ານເນື້ອໃນຂອງຄວາມສ່ຽງຂອງພະຍາດ ASF ທ້ອງຖິ່ນ. ດັ່ງທີ່ໄດ້ມີການຊີ້ໃຫ້ເຫັນໃນພາກກ່ອນໜ້ານີ້, ອາດມີຄວາມລະອຽດກ່ອນທີ່ຈະເລີ່ມຈາກ 1 ຫຼື 2 ຄໍາຖາມກ່ຽວກັບຄວາມສ່ຽງ. ຈາກນັ້ນ, ສ້າງແຜນວາດກ່ຽວກັບຄວາມສ່ຽງໜຶ່ງແຜນວາດ ຕໍ່ກັບ ໜຶ່ງຄໍາຖາມ. ຕາຕະລາງ A1 ໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນຕົວຢ່າງຂອງແຜນວາດກ່ຽວກັບ ຄວາມສ່ຽງທີ່ເປັນໄປໄດ້ສໍາລັບບັນດາຄໍາຖາມທີ່ໄດ້ມີການສະເໜີຂ້າງເທິງ.

ບັນດາຕົວຢ່າງຂອງແຜນວາດກ່ຽວກັບເສັ້ນທາງຄວາມສ່ຽງນີ້ແມ່ນ ງ່າຍດາຍ ແລະ ໃນລະຫວ່າງການປຶກສາຫາລືດັບຄູ່ຮ່ວມໃນຕ່ອງໂສ້ການອະນາໄມນັ້ນ, ອາດເປັນໄປໄດ້ທີ່ບັນດາຂັ້ນຕອນທີ່ສໍາຄັນອື່ນໃນເສັ້ນທາງດ້ານຄວາມສ່ຽງແມ່ນຈະຊັດເຈນຂຶ້ນ. ຖ້າຫາກເກີດຂຶ້ນ, ຈະຕ້ອງເບິ່ງຄືວ່າເປັນຜົນສໍາເລັດ ເນື່ອງຈາກວ່າ ໝາຍເຖິງ ການພົວພັນທີ່ມີສ່ວນຮ່ວມກັບບັນດາຄູ່ຮ່ວມແມ່ນມີຜົນໃຊ້ໄດ້. ມີຄວາມເປັນໄປໄດ້ທີ່ວ່າ ການເລີ່ມຕົ້ນຂອງຂະບວນການປະເມີນຄວາມສ່ຽງ ອາດຈະມີຄູ່ຮ່ວມບາງທ່ານທີ່ບໍ່ເຂົ້າໃຈກ່ຽວກັບຮູບແບບແນວຄິດຂອງຄວາມສ່ຽງ. ເປັນບົດບາດຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ສັດຕະວະແພດທີ່ຈະແນະນຳໃຫ້ແກ່ຄູ່ຮ່ວມຂອງຕ່ອງໂສ້ການອະນາໄມຂອງພະຍາດ ASF ຜ່ານຂະບວນການສ້າງຄວາມເຂົ້າໃຈກ່ຽວກັບຄວາມສ່ຽງ.

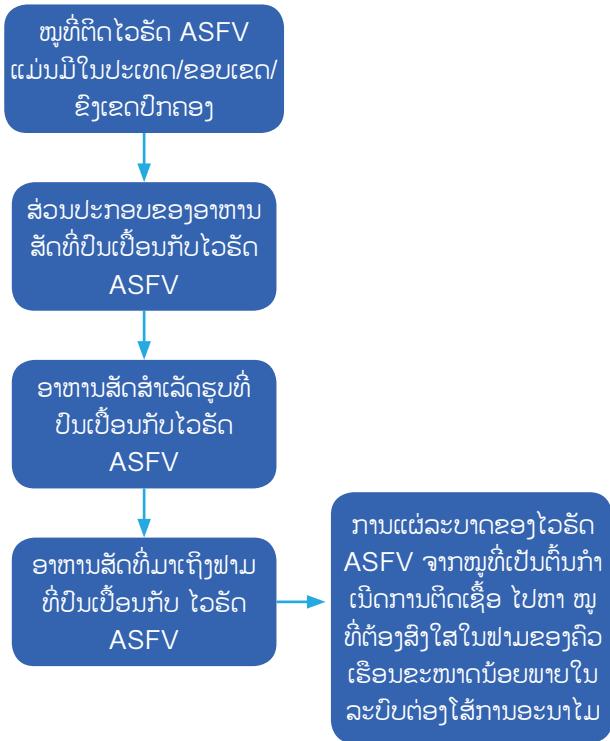
ນອນນັ້ນ, ບັນດາຄໍາຖາມກ່ຽວກັບຄວາມສ່ຽງທີ່ມີຈຸດປະສົງສະເພາະທີ່ບໍ່ລະບຸກ່ຽວກັບມາດຕະການໃນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໃດໜຶ່ງສະເພາະອາດມີການລວມເຂົ້າກັນ. ເຊິ່ງອາດມີການເພີ່ມເຂົ້າເວລາທີ່ມີການວາງແຜນກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງຄວາມສ່ຽງ.

ຕາຕະລາງ A1. ຕົວຢ່າງຂອງແຜນວາດເສັ້ນທາງຄວາມສ່ຽງສໍາລັບຄໍາຖາມທາງດ້ານຄວາມສ່ຽງທີ່ຖືກເລືອກ.

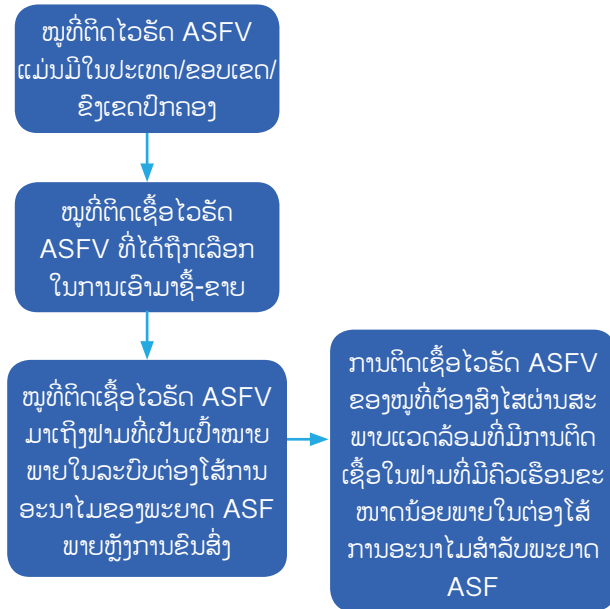

ຕາຕະລາງ A1. ຕົວຢ່າງຂອງແຜນວາດດ້ານເສັ້ນທາງຄວາມສ່ຽງສໍາລັບຄໍາຖາມທາງດ້ານຄວາມສ່ຽງທີ່ຖືກເລືອກ (ຕໍ່)

ຄ. ມີຄວາມເປັນໄປໄດ້ຫຼາຍໜ້ອຍພຽງໃດກ່ຽວກັບ ອາຫານ ໝູທີ່ເອົາມາຈາກຂ້າງນອກລະບົບຕ່ອງໂສ້ການອະນາໄມ ຂອງພະຍາດ ASF ທີ່ຈະມີຜົນເຮັດໃຫ້ ໝູຢ່າງໜ້ອຍໜຶ່ງ ໂຕຂອງຟາມຂອງຄົວເຮືອນຂະໜາດນ້ອຍທີ່ຢູ່ພາຍໃນຕ່ອງ ໂສ້ການອະນາໄມສໍາລັບພະຍາດ ASF ທີ່ຈະມີການຕິດໄວຣັດ ASFV ຕໍ່ປີ?

ງ. ມີຄວາມເປັນໄປໄດ້ຫຼາຍໜ້ອຍພຽງໃດກ່ຽວກັບ ການຂົນ ສົ່ງໝູທີ່ເປັນໂຕພາຍໃນລະບົບຕ່ອງໂສ້ການອະນາໄມຂອງ ພະຍາດ ASF ຈາກຄົວເຮືອນຂະໜາດນ້ອຍ ໄປຫາ ອີກ ຄົວເຮືອນອື່ນທີ່ຈະມີຜົນເຮັດໃຫ້ ໝູຢ່າງໜ້ອຍໜຶ່ງໂຕຂອງ ຟາມຂອງຄົວເຮືອນຂະໜາດນ້ອຍທີ່ຢູ່ພາຍໃນຕ່ອງໂສ້ການ ອະນາໄມສໍາລັບພະຍາດ ASF ທີ່ຈະມີການຕິດໄວຣັດ ASFV ຕໍ່ປີ?

2.3. ການປະເມີນຄວາມສ່ຽງຈາກພະຍາດ ASF

ຂະບວນການປະເມີນຄວາມສ່ຽງແມ່ນ ມີຄວາມສໍາຄັນ ເນື່ອງຈາກວ່າ: ອັນດັບທໍາອິດ, ຂະບວນການດັ່ງກ່າວ ກໍານົດກ່ຽວກັບລະດັບ ຂອງຄວາມສ່ຽງ, ເຊິ່ງຈະມີການປຽບທຽບກັບຄວາມສ່ຽງທີ່ສາມາດຍອມຮັບໄດ້ຂອງລະບົບຕ່ອງໂສ້ການອະນາໄມສໍາລັບພະຍາດ ASF. ອັນດັບທີສອງ, ເຮັດໃຫ້ການປະເມີນໃຫ້ມີປະສິດທິພາບຂອງມາດຕະການໃນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງ, ເຊິ່ງຈະເປັນການ ຕັດສິນໃຈທີ່ທັນການກ່ຽວກັບ ຂົງເຂດທີ່ເປັນທໍາແຮງຕະຫຼອດເສັ້ນທາງຄວາມສ່ຽງ ເຊິ່ງມີການແນະນໍາກ່ຽວກັບມາດຕະການໃນ ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງ ເຊິ່ງຈະຕ້ອງມີເພື່ອໃຫ້ຫຼຸດຜ່ອນລະດັບຂອງຄວາມສ່ຽງ.

ຂໍ້ສັງເກດ ຂຶ້ນກັບຄູ່ຮ່ວມທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບລະບົບຕ່ອງໂສ້ການອະນາໄມ ສໍາລັບພະຍາດ ASF ໃນການຕັດສິນກ່ຽວກັບລາຍ ລະອຽດຂອງສ່ວນດັ່ງກ່າວໃນຂະບວນການປະເມີນຄວາມສ່ຽງຈະເປັນແນວໃດ.

ສ່ວນທຳອິດຂອງຂັ້ນຕອນການປະເມີນຄວາມສ່ຽງແມ່ນ ການກຳນົດກ່ຽວກັບຄວາມຕ້ອງການຂອງຂໍ້ມູນ ແລະ ກຳນົດແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ ອີງໃສ່ແຜນວາດກ່ຽວກັບເສັ້ນທາງຄວາມສ່ຽງ. ພາກສ່ວນທີສອງແມ່ນ ການເກັບກຳຂໍ້ມູນ ແລະ ປະເມີນຄວາມຄືບຖ້ວນ ແລະ ຊັດເຈນຂອງຂໍ້ມູນ. ພາກສ່ວນທີສາມແມ່ນ ການປະເມີນຄວາມເປັນໄປໄດ້ຂອງແຕ່ລະຂັ້ນຕອນ ແລະ ພາກສ່ວນທີສີ່ແມ່ນ ການລວມຂໍ້ມູນເຂົ້າເປັນການປະເມີນຄວາມສ່ຽງໂດຍລວມສຳລັບເສັ້ນທາງຄວາມສ່ຽງ ແລະ ຖ້າຫາກ ມີການອາໄສເສັ້ນທາງຄວາມສ່ຽງທີ່ເປັນອິດສະລະ ເຊັ່ນ: ຕົວຢ່າງຂອງເສັ້ນທາງຄວາມສ່ຽງ A, B ແລະ C, ອາດມີຄວາມຈຳເປັນໃນການລວມເອົາ ສ່ວນທີ່ຫ້າ ໃນການລວມເອົາການຄາດຄະເນຄວາມສ່ຽງເຂົ້າໃນການຄາດຄະເນຄວາມສ່ຽງໂດຍລວມທີ່ອາດມີການພິຈາລະນາ ທຽບກັບ ຄວາມສ່ຽງທີ່ສາມາດຍອມຮັບໄດ້.

2.3.1. ການປະເມີນຄວາມສ່ຽງພາກທີ 1 ການກຳນົດຂໍ້ມູນທີ່ຕ້ອງການ ແລະ ການຈຳແນກແຫຼ່ງທີ່ມາຂໍ້ມູນ

ຕາຕະລາງທີ A2 ໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນ ຄວາມຕ້ອງການຂອງຂໍ້ມູນຂອງຄຳຖາມກ່ຽວກັບຄວາມສ່ຽງ A. ສ່ວນໃຫຍ່ແລ້ວແມ່ນ ສາມາດເປັນໄປໄດ້ທີ່ຈະກຳນົດເປັນການອະທິບາຍສຳລັບຄຳດັ່ງກ່າວ. ປະເພດຄວາມເປັນໄປໄດ້ ແລະ ຄວາມບໍ່ແນ່ນອນແມ່ນໄດ້ກຳນົດໃນ ຕາຕະລາງທີ A3 ແລະ ຕາຕະລາງທີ A4 ແມ່ນສາມາດນຳໃຊ້ໄດ້. ພາຍຫຼັງການກຳນົດກ່ຽວກັບຄວາມຕ້ອງການຂອງຂໍ້ມູນ, ແຫຼ່ງທີ່ເປັນໄປໄດ້ຂອງຂໍ້ມູນດັ່ງກ່າວ ຈະຕ້ອງໄດ້ຮັບການກຳນົດ.

ຕາຕະລາງທີ A2. ການເກັບກຳຂໍ້ມູນຈະຕ້ອງພົວພັນກັບຄຳຖາມກ່ຽວກັບຄວາມສ່ຽງA ມີຄວາມເປັນໄປໄດ້ຫຼາຍ ໜ້ອຍພຽງໃດກ່ຽວກັບການນຳເອົາໝູ່ເປັນໂຕ ຜ່ານການຄ້າທີ່ຖືກກົດໝາຍ ຈາກຟາມທີ່ຢູ່ນອກລະບົບຕ່ອງໂສ້ການອະນາໄມ ເຊິ່ງຈະມີຜົນເຮັດໃຫ້ ໝູ່ຢ່າງໜ້ອຍໜຶ່ງໂຕຂອງຟາມຂອງຄົວເຮືອນຂະໜາດນ້ອຍທີ່ຢູ່ພາຍໃນຕ່ອງໂສ້ການອະນາໄມສຳລັບພະຍາດ ASF ທີ່ຈະມີການຕິດໄວຣັດ ASFV ຕໍ່ປີ?

ບັນດາຂັ້ນຕອນຕະຫຼອດເສັ້ນທາງຄວາມສ່ຽງ	ຄວາມຕ້ອງການໃນການເກັບກຳຂໍ້ມູນ
ໝູ່ທີ່ຕິດໄວຣັດ ASFV ແມ່ນມີຢູ່ໃນປະເທດ/ຂອບເຂດ/ຂົງເຂດການປົກຄອງຈາກບ່ອນທີ່ເປັນແຫຼ່ງຟາມ.	ສະຖານະການຕິດເຊື້ອຂອງພະຍາດ ASFV ຂອງຂົງເຂດພູມສາດທີ່ເປັນທີ່ຕັ້ງຂອງຟາມ.
ໝູ່ທີ່ຕິດໄວຣັດ ASFV ແມ່ນມາຈາກແຫຼ່ງຟາມ	ການລະບາດຂອງໄວຣັດ ASFV ໃນຟາມທີ່ຕິດເຊື້ອໃນຂົງເຂດພູມສາດທີ່ມີຕົ້ນກຳເນີດ ແລະ ມີທ່າແຮງທີ່ແຕກຕ່າງກັນທີ່ກະຈາຍ ລະຫວ່າງ ປະເພດຟາມ, ມາດຕະການທາງດ້ານຄວາມປອດໄພທາງຊີວະວິທະຍາຈາກແຫຼ່ງຟາມ.
ໝູ່ທີ່ຕິດໄວຣັດ ASFV ແມ່ນໄດ້ຖືກເລືອກເພື່ອຄ້າຂາຍ	ການລະບາດຂອງໄວຣັດ ASFV ໃນຟາມທີ່ເປັນແຫຼ່ງ, ການນຳໃຊ້ການກວດຫາເຊື້ອ ແລະ ການກັກກັນໝູ່ທີ່ຈະມີການຄ້າຂາຍ.
ໝູ່ທີ່ຕິດໄວຣັດ ASFV ມາເຖິງຟາມຂອງຊາວກະສິກອນທີ່ມີຄົວເຮືອນຂະໜາດນ້ອຍພາຍໃນລະບົບການອະນາໄມຕ່ອງໂສ້ຂອງພະຍາດ ASF ພາຍຫຼັງການຂົນສົ່ງ	ຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບໄລຍະເວລາຂອງການຂົນສົ່ງ, ອັດຕາການເຈັບປ່ວຍຂອງໝູ ແລະ ອື່ນໆ, ລວມທັງການກວດຫາເຊື້ອພະຍາດ ແລະ ມາດຕະການໃນການກັກກັນໃນ ລະຫວ່າງ ການຂົນສົ່ງ ຫຼື ພາຍຫຼັງການມາຮອດ.
ໝູ່ທີ່ຕິດໄວຣັດ ASFV ແມ່ນຕິດເຊື້ອໝູ່ໂຕອື່ນໃນຟາມທີ່ເປັນເປົ້າໝາຍ	ໄລຍະການຟັກຕົວຂອງໄວຣັດ ASFV, ການປ່ອຍຂອງໄວຣັດ, ການຕິດເຊື້ອ, ການຢູ່ລອດຂອງໝູ່ທີ່ຕິດເຊື້ອ, ການຢູ່ລອດຂອງໄວຣັດໃນສະພາບແວດລ້ອມ.

2.3.2. ການປະເມີນຄວາມສ່ຽງພາກທີ 2 - ການເກັບກຳຂໍ້ມູນ ແລະ ການປະເມີນ

ຂໍ້ມູນຈະຕ້ອງໄດ້ມີການເກັບກຳຈາກຫຼາຍແຫຼ່ງທີ່ກຳນົດ, ລວມທັງ ການຮັບປະກັນ ຄວາມຄືບຖ້ວນ, ຄວາມຊັດເຈນທີ່ມີການປະເມີນ. ຖ້າຫາກ ຂໍ້ມູນທີ່ໄດ້ເກັບກຳຫາກເຫັນວ່າ ບໍ່ຄືບຖ້ວນ ແລະ/ຫຼື ບໍ່ມີຄວາມຊັດເຈນ. ຈະຕ້ອງໄດ້ມີການພິຈາລະນາເມື່ອມີການປະເມີນຄວາມບໍ່ແນ່ນອນທີ່ພົວພັນກັບການຄາດຄະເນຄວາມເປັນໄປໄດ້. ຕົວຢ່າງຂອງ ປະເພດຄວາມບໍ່ແນ່ນອນແມ່ນໄດ້ກຳນົດໃນ ຕາຕະລາງທີ A4.

2.3.3. ການປະເມີນຄວາມສ່ຽງພາກທີ 3 - ຄາດຄະເນຄວາມເປັນໄປໄດ້ ແລະ ຄວາມບໍ່ແນ່ນອນໃນແຕ່ລະຂັ້ນຕອນຕາມເສັ້ນທາງຄວາມສ່ຽງ.

ໃນທີ່ນີ້, ຂໍ້ມູນທີ່ເກັບໄດ້ຈາກແຕ່ລະຂັ້ນຕອນຕາມເສັ້ນທາງຄວາມສ່ຽງແມ່ນ ຈະມີການນຳໃຊ້ເພື່ອສ້າງການຄາດຄະເນກ່ຽວກັບຄວາມເປັນໄປໄດ້ສຳລັບແຕ່ລະຂັ້ນຕອນສະເພາະ. ເປັນສິ່ງສຳຄັນທີ່ວ່າ ນີ້ແມ່ນກ່ຽວຂ້ອງກັບການເບິ່ງໃນແຕ່ລະຂັ້ນຕອນ ແລະ ບໍ່ກ່ຽວກັບການລວມເອົາການຄາດຄະເນກ່ຽວກັບຄວາມເປັນໄປໄດ້ຂອງຂັ້ນຕອນດັ່ງກ່າວກັບຂັ້ນຕອນທີ່ແລ້ວ. ເຊິ່ງນີ້ຈະເກີດຂຶ້ນໃນພາກທີ 3 ຂອງຂະບວນການປະເມີນຄວາມສ່ຽງ.

ຕາຕະລາງ A3 ສະແດງໃຫ້ເຫັນຕົວຢ່າງຂອງປະເພດຄວາມເປັນໄປໄດ້ທີ່ບໍ່ແມ່ນຕົວເລກ ແລະ ການຕີຄວາມໝາຍ ທີ່ສາມາດນຳໃຊ້ໃນການປະເມີນຄວາມສ່ຽງ. ຕາຕະລາງ A4 ສະແດງໃຫ້ເຫັນ ຕົວຢ່າງຂອງປະເພດຄວາມບໍ່ແນ່ນອນຫຼາຍປະເພດ. ສຳລັບ 2 ຕາຕະລາງນັ້ນ, ຈຳນວນຂອງປະເພດ ແລະ ການຕີຄວາມໝາຍ ສາມາດໄດ້ຮັບການປ່ຽນແປງໂດຍຄຸ້ມຄອງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໃນລະບົບຕ່ອງໂສ້ການອະນາໄມສຳລັບພະຍາດ ASF.

ຕາຕະລາງທີ A3. ນິຍາມຂອງປະເພດທີ່ເປັນໄປໄດ້ທີ່ບໍ່ແມ່ນຕົວເລກ

ຄາດຄະເນຄວາມເປັນໄປໄດ້	ນິຍາມ
ການເມີນເສີຍ	ໜ້ອຍຫຼາຍ ເຊິ່ງບໍ່ຈຳເປັນທີ່ຈະຕ້ອງໄດ້ມີການພິຈາລະນາ
ຕໍ່າຫຼາຍ	ໜ້ອຍຫຼາຍ ແຕ່ບໍ່ສາມາດຂາດໄດ້
ຕໍ່າ	ມີໜ້ອຍແຕ່ເກີດຂຶ້ນໄດ້
ກາງ	ເກີດຂຶ້ນເປັນປະຈຳ
ສູງ	ເກີດຂຶ້ນເລື້ອຍໆ
ສູງຫຼາຍ	ເກືອບຈະເກີດຂຶ້ນແນ່ນອນ

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: European Food Safety Authority (EFSA), 2006; Advisory Committee on the Microbiological Safety of Food (ACMSF), 2019

ຕາຕະລາງທີ A4. ຕົວຢ່າງຂອງປະເພດທີ່ບໍ່ແມ່ນຕົວເລກໃນການອະທິບາຍກ່ຽວກັບຄວາມບໍ່ແນ່ນອນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການຄາດຄະເນຄວາມສ່ຽງທີ່ບໍ່ແມ່ນຕົວເລກ

ປະເພດຂອງຄວາມບໍ່ແນ່ນອນ	ການຕີຄວາມໝາຍ
ຕໍ່າ	ມີຂໍ້ມູນທີ່ໜັກແໜ້ນ ແລະ ຄົບຖ້ວນ; ຫຼັກຖານທີ່ເຂັ້ມແຂງແມ່ນມີການສະໜອງດ້ວຍຫຼາຍໆເອກະສານອ້າງອີງ; ຜູ້ແຕ່ງລາຍງານກ່ຽວກັບບົດສະຫຼຸບທີ່ຄ້າຍຄືກັນ. ມີບາງຜູ້ຊ່ຽວຊານທີ່ມີຫຼາຍປະສົບການກ່ຽວກັບເຫດການ ແລະ ມີລະດັບຂອງການຕົກລົງເຫັນດີທີ່ສູງ ລະຫວ່າງບັນດາຜູ້ຊ່ຽວຊານ.
ກາງ	ມີບາງຂໍ້ມູນ ແຕ່ບໍ່ຄົບຖ້ວນ; ຫຼັກຖານທີ່ໄດ້ມີການສະໜອງແມ່ນມີເອກະສານອ້າງອີງຈຳນວນເລັກໜ້ອຍ; ຜູ້ແຕ່ງລາຍງານກ່ຽວກັບບົດສະຫຼຸບທີ່ແຕກຕ່າງກັນ. ຜູ້ຊ່ຽວຊານມີປະສົບການທີ່ຈຳກັດກ່ຽວກັບເຫດການ ແລະ/ຫຼື ມີລະດັບຂອງການຕົກລົງເຫັນດີລະດັບປານກາງ ລະຫວ່າງ ບັນດາຜູ້ຊ່ຽວຊານ.
ສູງ	ມີຂໍ້ມູນທີ່ຂາດເຂີນ ຫຼື ບໍ່ມີເລີຍ; ຫຼັກຖານທີ່ສະໜອງແມ່ນບໍ່ມີເອກະສານອ້າງອີງ ແຕ່ວ່າເປັນລາຍງານທີ່ບໍ່ໄດ້ມີການຕີພິມຫຼືອີງໃສ່ການສັງເກດການຫຼືການສື່ສານທີ່ເປັນສ່ວນຕົວ; ຜູ້ແຕ່ງລາຍງານກ່ຽວກັບບົດສະຫຼຸບທີ່ແຕກຕ່າງກັນຢ່າງສິ້ນເຊີງ. ມີຜູ້ຊ່ຽວຊານມີປະສົບການໜ້ອຍຫຼາຍກ່ຽວກັບເຫດການ ແລະ/ຫຼື ມີລະດັບຂອງການຕົກລົງເຫັນດີລະດັບຕໍ່າຫຼາຍ ລະຫວ່າງບັນດາຜູ້ຊ່ຽວຊານ.

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: Fournié et al., 2014

ຕາຕະລາງ A5 ສະແດງໃຫ້ເຫັນຄວາມເປັນໄປໄດ້ ແລະ ຄວາມບໍ່ແນ່ນອນຂອງການຄາດຄະເນພ້ອມກັບການໃຫ້ເຫດຜົນສໍາລັບແຕ່ລະຂັ້ນຕອນຕະຫຼອດເສັ້ນທາງຄວາມສ່ຽງ. ຈະຕ້ອງເຂົ້າໃຈວ່າ ແຕ່ລະຂັ້ນຕອນນັ້ນ, ຍົກເວັ້ນສໍາລັບຂັ້ນຕອນທໍາອິດ, ສົມມຸດຖານວ່າເປັນເຫດການມີໜ້າສົນໃຈ ເຊິ່ງໃນກໍລະນີນີ້, ການຕິດເຊື້ອໄວຣັດ ASFV ແມ່ນໄດ້ເກີດຂຶ້ນໃນຂັ້ນຕອນທີ່ແລ້ວ. ສະນັ້ນ, ຈິ່ງມີຄວາມເປັນໄປໄດ້ສໍາລັບຂັ້ນຕອນຂອງ "ໝູທີ່ຕິດໄວຣັດ ASFV ທີ່ໄດ້ຮັບການຄັດເລືອກເພື່ອຄ້າຂາຍ ບົນພື້ນຖານການສົມມຸດຖານວ່າມີໝູທີ່ຕິດເຊື້ອໃນຟາມ. ນອກນັ້ນ, ຍັງເປັນສິ່ງທີ່ຄຸ້ມຄ່າທີ່ຈະຕ້ອງໄດ້ພິຈາລະນາໃນຂັ້ນຕອນນີ້ວ່າ ມີບາງການຄາດຄະເນຄວາມແນ່ນອນອາດຕໍ່າເກີນໄປ ຫຼື ສູງເກີນໄປ ຕົວຢ່າງ: ເມື່ອພວກເຮົາໝັ້ນໃຈວ່າ: ລະດັບຂອງຄວາມປອດໄພທາງຊີວະວິທະຍາໃນຟາມທີ່ເປັນຕົ້ນກໍາເນີດແມ່ນສູງພຽງພໍໃນການເຮັດໃຫ້ການຕິດເຊື້ອອອກໄປ. ອີງໃສ່ ການປະເມີນກ່ຽວກັບຂໍ້ມູນທີ່ເກັບກໍາໄດ້, ຝ່າຍໃດໜຶ່ງອາດໂຕ້ຖຽງວ່າ ຄວາມເປັນໄປໄດ້ອາດມີຄວາມເໝາະສົມກວ່າທີ່ຈະໃຫ້ລະດັບຕໍ່າ (= ມີໜ້ອຍແຕ່ສາມາດເກີດຂຶ້ນໄດ້) ແທນລະດັບຕໍ່າຫຼາຍ (= ມີໜ້ອຍແຕ່ສາມາດທີ່ຈະບໍ່ລວມໄດ້). ຝ່າຍອື່ນ ອາດຄາດຄະເນຄວາມເປັນໄປໄດ້ດ້ວຍການໃຫ້ເຫດຜົນຂອງເຂົາເຈົ້າ. ເຊິ່ງປະເພດການປຶກສາຫາລືແມ່ນຈະຕ້ອງມີຂັ້ນລະຫວ່າງ ບັນດາຄູ່ຮ່ວມເມື່ອມີການດໍາເນີນການປະເມີນຄວາມສ່ຽງ.

ຕາຕະລາງທີ A5. ການຄາດຄະເນກ່ຽວກັບຄວາມເປັນໄປໄດ້ ແລະ ຄວາມບໍ່ແນ່ນອນ ສໍາລັບແຕ່ລະຂັ້ນຕອນຕະຫຼອດເສັ້ນທາງ ຄວາມສ່ຽງ ສໍາລັບຄໍາມຖາມກ່ຽວກັບຄວາມສ່ຽງ A "ມີຄວາມເປັນໄປໄດ້ຫຼາຍໜ້ອຍພຽງໃດກ່ຽວກັບການ ນໍາເອົາໝູເປັນໂຕ ຜ່ານການຄ້າທີ່ຖືກກົດໝາຍຈາກຟາມທີ່ຢູ່ນອກລະບົບຕ່ອງໂສ້ການອະນາໄມ ເຊິ່ງຈະມີຜົນ ເຮັດໃຫ້ໝູຢາງໜ້ອຍໜຶ່ງໂຕຂອງຟາມຂອງຄົວເຮືອນຂະໜາດນ້ອຍທີ່ຢູ່ພາຍໃນຕ່ອງໂສ້ການອະນາໄມສໍາລັບ ພະຍາດ ASF ທີ່ຈະມີການຕິດໄວຣັດ ASFV ຕໍ່ປີ"?

ຂັ້ນຕອນຕາມເສັ້ນທາງ ຄວາມສ່ຽງ	ຄວາມຕ້ອງການໃນ ການເກັບກຳຂໍ້ມູນ	ຄາດຄະເນຄວາມ ເປັນໄປໄດ້	ຄວາມບໍ່ ແນ່ນອນ	ການໃຫ້ເຫດຜົນ
ໝູທີ່ຕິດໄວຣັດ ASFV ແມ່ນ ມີຢູ່ໃນປະເທດ/ຂອບເຂດ/ຂົງ ເຂດການປົກຄອງ ຈາກບ່ອນທີ່ ເປັນແຫຼ່ງຟາມ.	ສະຖານະການຕິດເຊື້ອຂອງ ພະຍາດ ASF ຂອງຂົງເຂດ ພູມສາດທີ່ເປັນທີ່ຕັ້ງຂອງຟາມ.	ປານກາງ	ຕໍ່າ	ຟາມທີ່ເປັນແຫຼ່ງແມ່ນຕັ້ງ ຢູ່ໃນແຂວງໃກ້ຄຽງ ເຊິ່ງ ມີການລະບາດຂອງພະ ຍາດ ASF ເປັນປະຈໍາ.
ໝູທີ່ຕິດໄວຣັດ ASFV ແມ່ນ ມາຈາກແຫຼ່ງຟາມ	ການລະບາດຂອງໄວຣັດ ASFV ໃນຟາມທີ່ຕິດເຊື້ອໃນເຂດພູມ ສາດທີ່ມີຕົ້ນກຳເນີດ ແລະ ມີທ່າ ແຮງທີ່ແຕກຕ່າງກັນທີ່ກະຈາຍ ລະຫວ່າງ ປະເພດຟາມ, ມາດ ຕະການທາງດ້ານຄວາມປອດ ໄພທາງຊີວະວິທະຍາຈາກແຫຼ່ງ ຟາມ.	ຕໍ່າ	ປານກາງ	ຟາມທີ່ເປັນແຫຼ່ງແມ່ນ ບໍ່ ເຄີຍປະສົບກັບການລະ ບາດຂອງພະຍາດ ASF ແລະ ມີການຮັກສາຄວາມ ປອດໄພທາງຊີວະວິທະ ຍາທີ່ດີ.
ໝູທີ່ຕິດໄວຣັດ ASFV ແມ່ນ ໄດ້ຖືກເລືອກເພື່ອຄ້າຂາຍ	ການລະບາດຂອງໄວຣັດ ASFV ໃນຟາມທີ່ເປັນແຫຼ່ງ, ການນໍາໃຊ້ ການກວດຫາເຊື້ອ ແລະ ການ ກັກກັນໝູທີ່ຈະມີການຄ້າຂາຍ.	ກາງ	ກາງ	ຟາມທີ່ເປັນແຫຼ່ງແມ່ນ ບໍ່ມີການນໍາໃຊ້ການທົດ ສອບເພື່ອກວດຫາເຊື້ອ ຫຼື ການກັກກັນກ່ອນການ ຂົນສົ່ງ.
ໝູທີ່ຕິດໄວຣັດ ASFV ມາເຖິງ ຟາມຂອງຊາວກະສິກອນທີ່ມີ ຄົວເຮືອນຂະໜາດນ້ອຍພາຍ ໃນລະບົບການອະນາໄມຕ່ອງ ໂສ້ຂອງພະຍາດ ASF ພາຍຫຼັງ ການຂົນສົ່ງ	ຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບໄລຍະເວລາ ຂອງການຂົນສົ່ງ, ອັດຕາການ ເຈັບປ່ວຍຂອງໝູ ແລະ ອື່ນໆ, ລວມທັງ ການກວດຫາເຊື້ອພະ ຍາດ ແລະ ມາດຕະການໃນ ການກັກກັນໃນ ລະຫວ່າງ ການ ຂົນສົ່ງ ຫຼື ພາຍຫຼັງການມາ	ສູງ	ຕໍ່າ	ບໍ່ມີການກັກກັນສໍາລັບ ຟາມທີ່ເປັນເປົ້າໝາຍ, ບໍ່ ມີການກວດຫາເຊື້ອວິ ເຄາະ ແລະ ມີອັດຕາການ ເຈັບປ່ວຍທີ່ຕໍ່າຫຼາຍໃນ ລະຫວ່າງ ການຂົນສົ່ງ.
ໝູທີ່ຕິດໄວຣັດ ASFV ແມ່ນ ຕິດເຊື້ອໝູໂຕອື່ນໃນຟາມທີ່ ເປັນເປົ້າໝາຍ	ໄລຍະການຟັກຕົວຂອງໄວຣັດ ASFV, ການປ່ອຍຂອງໄວຣັດ, ການຕິດເຊື້ອ, ການຢູ່ລອດຂອງ ໝູທີ່ຕິດເຊື້ອ, ການຢູ່ລອດຂອງ ໄວຣັດໃນສະພາບແວດລ້ອມ.	ຕໍ່າ	ສູງ	ໝູທີ່ຕິດເຊື້ອແມ່ນ ມີ ຄວາມເປັນໄປໄດ້ທີ່ຈະ ເປັນບ່ອນສະສົມຂອງເຊື້ອ ໄວຣັດຈໍານວນຫຼວງຫຼາຍ, ໄວຣັດ ASFV ສາມາດ ຢູ່ລອດໄດ້ຫຼາຍວັນ ເຖິງ ຫຼາຍອາທິດໃນສະພາບ ແວດລ້ອມດັ່ງກ່າວ.

2.3.4. ການປະເມີນຄວາມສ່ຽງ ພາກທີ 4 - ຄາດຄະເນທາງດ້ານຄວາມສ່ຽງໂດຍລວມສໍາລັບຄໍາຖາມທີ່ເປັນຄວາມສ່ຽງ

ໂດຍການນໍາໃຊ້ມາດວັດ (Matrix) ຄວາມສ່ຽງລວມ ດັ່ງທີ່ໄດ້ສະແດງໃນ ຕາຕະລາງທີ A6, ຄວາມເປັນໄປໄດ້ ລະຫວ່າງ ຂັ້ນຕອນທີ່ຕາມມາ ຈະຕ້ອງໄດ້ລວມເຂົ້າໃນການຄາດຄະເນຄວາມເປັນໄປໄດ້ ຫຼື ຄວາມສ່ຽງຂອງການຕິດເຊື້ອໄວຣັດ ASFV ໃນໝູທີ່ໜ້າສົງໃສໃນຄົວເຮືອນທີ່ລ້ຽງໝູຂະໜາດນ້ອຍ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບລະບົບຕ່ອງໂສ້ການອະນາໄມສໍາລັບພະຍາດ ASF. ຜົນຂອງຂະບວນການທີ່ໄດ້ສະແດງໃນຕາຕະລາງ A7 ໃນຊ່ອງ "ຄວາມເປັນໄປໄດ້ທີ່ລວມກັນ". ຜົນຂອງການຄາດຄະເນຂະບວນການສໍາລັບຄວາມເປັນໄປໄດ້ທີ່ຈະມີການເອົາໝູທີ່ເປັນໂຕຜ່ານການຄ້າຂາຍທີ່ຖືກກົດໝາຈາກຟາມທີ່ຢູ່ນອກລະບົບຕ່ອງໂສ້ການອະນາໄມທີ່ເຮັດໃຫ້ຢ່າງໜ້ອຍໜຶ່ງໂຕຂອງຟາມຂອງຄົວເຮືອນທີ່ລ້ຽງໝູຂະໜາດນ້ອຍທີ່ຢູ່ພາຍໃນຕ່ອງໂສ້ການອະນາໄມແມ່ນ ຈະຕິດເຊື້ອໄວຣັດ ASFV ຕໍ່ປີ ' ຕໍ່າ ' .

ຕາຕະລາງທີ A6. ມາດວັດທີ່ໃຊ້ສໍາລັບການລວມເອົາຄວາມເປັນໄປໄດ້ຂອງ 2 ເງື່ອນໄຂທີ່ອາໄສກັນທີ່ເປັນຄວາມເປັນໄປໄດ້ທີ່ບໍ່ແມ່ນຕົວເລກ ເຊິ່ງວ່າ ຄວາມເປັນໄປໄດ້ທີ 2 ແມ່ນຂຶ້ນກັບຄວາມເປັນໄປໄດ້ທີ 1 ທີ່ມີເງື່ອນໄຂ.

ຄວາມເປັນໄປໄດ້ທີ 1	ຄວາມເປັນໄປໄດ້ທີ 2					
	ສາມາດເມີນເສີຍໄດ້	ຕໍ່າຫຼາຍ	ຕໍ່າ	ປານກາງ	ສູງ	ສູງຫຼາຍ
ສາມາດເມີນເສີຍໄດ້	ສາມາດເມີນເສີຍໄດ້	ສາມາດເມີນເສີຍໄດ້	ສາມາດເມີນເສີຍໄດ້	ສາມາດເມີນເສີຍໄດ້	ສາມາດເມີນເສີຍໄດ້	ສາມາດເມີນເສີຍໄດ້
ຕໍ່າຫຼາຍ	ສາມາດເມີນເສີຍໄດ້	ຕໍ່າຫຼາຍ	ຕໍ່າຫຼາຍ	ຕໍ່າຫຼາຍ	ຕໍ່າຫຼາຍ	ຕໍ່າຫຼາຍ
ຕໍ່າຫຼາຍ	ສາມາດເມີນເສີຍໄດ້	ຕໍ່າຫຼາຍ	ຕໍ່າ	ຕໍ່າ	ຕໍ່າ	ຕໍ່າ
ຕໍ່າ	ສາມາດເມີນເສີຍໄດ້	ຕໍ່າຫຼາຍ	ຕໍ່າ	ປານກາງ	ປານກາງ	ປານກາງ
ປານກາງ	ສາມາດເມີນເສີຍໄດ້	ຕໍ່າຫຼາຍ	ຕໍ່າ	ປານກາງ	ສູງ	ສູງ
ສູງຫຼາຍ	ສາມາດເມີນເສີຍໄດ້	ຕໍ່າຫຼາຍ	ຕໍ່າ	ປານກາງ	ສູງ	ສູງຫຼາຍ

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: Gale et al., 2010; Peeler et al., 2015

ຕາຕະລາງທີ A7. ການລວມກັນທາງດ້ານຄວາມເປັນໄປໄດ້ ລະຫວ່າງ ບັນດາຂັ້ນຕອນໃນເສັ້ນທາງຄວາມສ່ຽງສໍາລັບຄໍາຖາມ ກ່ຽວກັບຄວາມສ່ຽງ A "ມີຄວາມເປັນໄປໄດ້ຫຼາຍໜ້ອຍພຽງໃດກ່ຽວກັບການນໍາເອົາໝູເປັນໂຕ ຜ່ານການຄ້າ ທີ່ຖືກກົດໝາຍຈາກຟາມທີ່ຢູ່ນອກລະບົບຕ່ອງໂສ້ການອະນາໄມ ເຊິ່ງຈະມີຜົນເຮັດໃຫ້ ໝູຢາງໜ້ອຍໜຶ່ງໂຕ ຂອງຟາມຂອງຄົວເຮືອນຂະໜາດນ້ອຍທີ່ຢູ່ພາຍໃນຕ່ອງໂສ້ການອະນາໄມສໍາລັບພະຍາດ ASF ທີ່ຈະມີການ ຕິດໄວຣັດ ASFV ຕໍ່ປີ?"

ບັນດາຂັ້ນຕອນຕາມ ເສັ້ນທາງຄວາມສ່ຽງ	ຄວາມຕ້ອງການໃນ ການເກັບກຳຂໍ້ມູນ	ການຄາດຄະ ເນຄວາມເປັນ ໄປໄດ້	ການໃຫ້ເຫດຜົນ	ຄວາມບໍ່ ແນ່ນອນ
ໝູທີ່ຕິດໄວຣັດ ASFV ແມ່ນ ມີຢູ່ໃນປະເທດ/ຂອບເຂດ/ຂົງ ເຂດການປົກຄອງ ຈາກບ່ອນທີ່ ເປັນແຫຼ່ງຟາມ.	ສະຖານະການຕິດເຊື້ອຂອງພະ ຍາດ ASF ຂອງຂົງເຂດພູມສາດ ທີ່ເປັນທີ່ຕັ້ງຂອງຟາມ.	ປານກາງ	ຟາມທີ່ເປັນແຫຼ່ງແມ່ນຕັ້ງ ຢູ່ໃນແຂວງໃກ້ຄຽງເຊິ່ງມີ ການລະບາດຂອງພະຍາດ ASF ເປັນປະຈຳ.	
ໝູທີ່ຕິດໄວຣັດ ASFV ແມ່ນ ມາຈາກແຫຼ່ງຟາມທີ່ເປັນຕົ້ນ ກຳເນີດ	ການລະບາດຂອງໄວຣັດ ASFV ໃນຟາມທີ່ຕິດເຊື້ອໃນຂົງເຂດ ພູມສາດທີ່ມີຕົ້ນກຳເນີດ ແລະ ມີທ່າແຮງທີ່ແຕກຕ່າງກັນທີ່ກະ ຈາຍ ລະຫວ່າງ ປະເພດຟາມ, ມາດຕະການທາງດ້ານຄວາມ ປອດໄພທາງຊີວະວິທະຍາຈາກ ແຫຼ່ງຟາມ.	ຕໍ່າ	ຟາມທີ່ເປັນແຫຼ່ງແມ່ນບໍ່ ເຄີຍປະສົບກັບການລະບາດ ຂອງພະຍາດ ASF ແລະ ມີການຮັກສາຄວາມປອດ ໄພທາງຊີວະວິທະຍາທີ່ດີ.	ກາງ * ຕໍ່າ = ຕໍ່າ
ໝູທີ່ຕິດໄວຣັດ ASFV ແມ່ນ ໄດ້ຖືກເລືອກເພື່ອຄ້າຂາຍ	ການລະບາດຂອງໄວຣັດ ASFV ໃນຟາມທີ່ເປັນແຫຼ່ງ, ການນໍາໃຊ້ ການກວດຫາເຊື້ອ ແລະ ການ ກັກກັນໝູທີ່ຈະມີການຄ້າຂາຍ.	ປານກາງ	ພາຍຫຼັງ ທີ່ມີການປະທຸຂຶ້ນ ໃນຟາມ, ມີຄວາມເປັນໄປ ໄດ້ທີ່ມີການລະບາດໃນວົງ ກ້ວາງພາຍໃນຟາມ.	ຕໍ່າ * ສູງ = ຕໍ່າ
ໝູທີ່ຕິດໄວຣັດ ASFV ມາເຖິງ ຟາມຂອງຊາວກະສິກອນທີ່ມີ ຄົວເຮືອນຂະໜາດນ້ອຍພາຍ ໃນລະບົບການອະນາໄມຕ່ອງ ໂສ້ຂອງພະຍາດ ASF ພາຍຫຼັງ ການຂົນສົ່ງ	ຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບໄລຍະເວລາຂອງ ການຂົນສົ່ງ, ອັດຕາການເຈັບ ປ່ວຍຂອງໝູແລະອື່ນໆ, ລວມ ທັງ ການກວດຫາເຊື້ອພະຍາດ ແລະ ມາດຕະການໃນການກັກ ກັນໃນ ລະຫວ່າງ ການຂົນສົ່ງ ຫຼື ພາຍຫຼັງການມາຮອດ.	ສູງ	ສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນມີອັດຕາ ການເຈັບປ່ວຍທີ່ຕໍ່າໃນ ລະ ຫວ່າງ ການຂົນສົ່ງ, ບໍ່ມີ ການກວດຫາເຊື້ອ.	ຕໍ່າ * ສູງ = ຕໍ່າ
ໝູທີ່ຕິດໄວຣັດ ASFV ແມ່ນ ຕິດເຊື້ອໝູໂຕອື່ນໃນຟາມທີ່ ເປັນເປົ້າໝາຍ	ໝູທີ່ຕິດເຊື້ອແມ່ນມີຄວາມເປັນ ໄປໄດ້ທີ່ຈະເປັນບ່ອນສະສົມ ຂອງເຊື້ອໄວຣັດຈຳນວນຫຼວງ ຫຼາຍ, ໄວຣັດ ASFV ສາມາດຢູ່ ລອດໄດ້ຫຼາຍວັນ ເຖິງ ຫຼາຍອາ ທິດໃນສະພາບແວດລ້ອມດັ່ງ ກ່າວ.	ສູງ		ຕໍ່າ * ສູງ = ຕໍ່າ
ມີຄວາມເປັນໄປໄດ້ຫຼາຍໜ້ອຍພຽງໃດກ່ຽວກັບການນໍາເອົາໝູເປັນໂຕ ຜ່ານການຄ້າທີ່ຖືກກົດໝາຍຈາກຟາມທີ່ຢູ່ນອກ ລະບົບຕ່ອງໂສ້ການອະນາໄມ ເຊິ່ງຈະມີຜົນເຮັດໃຫ້ ໝູຢາງໜ້ອຍໜຶ່ງໂຕຂອງຟາມຂອງຄົວເຮືອນຂະໜາດນ້ອຍທີ່ຢູ່ ພາຍໃນຕ່ອງໂສ້ການອະນາໄມສໍາລັບພະຍາດ ASF ທີ່ຈະມີການຕິດໄວຣັດ ASFV ຕໍ່ປີ?				ຕໍ່າ

ຄວາມເປັນໄປໄດ້ກ່ຽວກັບຄວາມບໍ່ແນ່ນອນ ຈະຕ້ອງໄດ້ລວມກັນຜ່ານເສັ້ນທາງຄວາມສ່ຽງ. ລະບຽບຕົວຈິງແມ່ນເປັນສ່ວນປະກອບຂອງລະດັບສູງສຸດຂອງການຄາດຄະເນຄວາມບໍ່ແນ່ນອນຢ່າງດຽວ ໃຫ້ເປັນ ການຄ່າຄະເນລວມ. ໃນຕົວຢ່າງຂອງພວກເຮົາ, ຄວມບໍ່ແນ່ນອນຂອງກົດລະບຽບຄວາມເປັນໄປໄດ້ແມ່ນຈະກາຍເປັນ ' ລະດັບກາງ ' .

2.3.5. ການປະເມີນຄວາມສ່ຽງ ພາກທີ 5- ການລວມກັນກ່ຽວກັບການປະເມີນຄວາມສ່ຽງສໍາລັບຫຼາຍໆຄໍາຖາມທາງດ້ານຄວາມສ່ຽງອິດສະຫຼະ

ການຄາດຄະເນຄວມສ່ຽງໂດຍລວມໃນຫຼາຍໆຄໍາຖາມຄວາມສ່ຽງອິດສະລະແມ່ນອາດເປັນສິ່ງທ້າທາຍ ເນື່ອງຈາກວ່າ ເປັນນາມມະທໍາລະດັບສູງ, ແຕ່ວ່າ ມີຄວາມເປັນໄປໄດ້ທີ່ຈະມີການຕົກລົງເຫັນດີ ລະຫວ່າງ ຄູ່ຮ່ວມກ່ຽວກັບການຕີຄວາມໝາຍ. ຖ້າຫາກ ແຕ່ລະຄໍາຖາມກ່ຽວກັບຄວາມສ່ຽງຈາກ A ເຖິງ C ແມ່ນຈະເປັນຜົນໃຫ້ເກີດການຄາດຄະເນຄວາມສ່ຽງທີ່ຕໍ່າ. ນີ້ໝາຍຄວາມວ່າ: ອີງຕາມນິຍາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໃນຕາຕະລາງທີ A3, ເຫດການທີ່ມີໜູຢາງໜ້ອຍໜຶ່ງຂອງຄົວເຮືອນທີ່ລ້ຽງໜູຂະໜາດນ້ອຍພາຍໃນລະບົບຕ້ອງໄດ້ສໍາລັບພະຍາດ ASF ແມ່ນຈະຕິດເຊື້ອໄວຣັດ ASFV ຕໍ່ປີ ເຊິ່ງເປັນ ມີໜ້ອຍແຕ່ສາມາດເກີດຂຶ້ນໄດ້. ແລະສໍາລັບ 1 ໃນ 3 ເສັ້ນທາງຄວາມສ່ຽງ, ມີການຊື້ໃຫ້ເຫັນການຄາດຄະເນຄວາມສ່ຽງລວມກັນໃນ 3 ເສັ້ນທາງຄວາມສ່ຽງແມ່ນຈະສູງຂຶ້ນກວ່າ ຕໍ່າ. ອາດມີຄວາມເປັນໄປໄດ້ວ່າ ຄວາມສ່ຽງລວມແມ່ນລະດັບກາງ ເຊັ່ນ: ເຫດການທີ່ເກີດຂຶ້ນເປັນປະຈໍາ, ຈະບໍ່ມີຄວາມສົມເຫດສົມຜົນ ຖ້າຫາກ ຄວາມສ່ຽງລວມຫາກເປັນລະດັບສູງ ເຊັ່ນ: ເຫດການທີ່ເກີດຂຶ້ນເລື້ອຍໆ ແຕ່ວ່າ ຕົວຢ່າງ ຖ້າຫາກມີ 2 ຄໍາຖາມກ່ຽວກັບຄວາມສ່ຽງ, ອາດເປັນໄປໄດ້ທີ່ຈະມີການສະຫຼຸບວ່າ ຄວາມສ່ຽງໂດຍລວມແມ່ນຍັງ ຕໍ່າ ໃນຂະນະທີ່ການຕີຄວາມໝາຍຈະຕ້ອງມີຂຶ້ນຜ່ານການປຶກສາຫາລື ລະຫວ່າງ ບັນດາຄູ່ຮ່ວມ. ສະນັ້ນ, ຄວາມສ່ຽງລວມຈະຕ້ອງບໍ່ຕໍ່າກວ່າ ການຄາດຄະເນຄວາມສ່ຽງສໍາລັບຄໍາຖາມກ່ຽວກັບຄວາມສ່ຽງໃດໜຶ່ງ. ອາດມີການພິຈາລະນາວ່າມີຜົນປະໂຫຍດໃນການປະຕິບັດໂດຍການລວມກັນແທນທີ່ຈະເປັນການສ້າງກົດລະບຽບທີ່ບໍ່ຍືດຍຸ່ ສໍາລັບການລວມກັນກ່ຽວກັບການຄາດຄະເນຄວາມສ່ຽງທີ່ບໍ່ເປັນຕົວເລກ ເນື່ອງຈາກວ່າຕ້ອງການໃຫ້ຄູ່ຮ່ວມເຂົ້າໃຈກ່ຽວກັບການຕິດກ່ຽວກັບຄວາມສ່ຽງທີ່ພົວພັນກັບເສັ້ນທາງຄວາມສ່ຽງຫຼາຍປະເພດ. ແຕ່ວ່າ, ອາດມີການພິຈາລະນາວ່າພຽງພໍ ເມື່ອລາຍການຂອງຄວາມສ່ຽງ ແລະ ການຄາດຄະເນຄວາມບໍ່ແນ່ນອນສໍາລັບແຕ່ລະຄໍາຖາມກ່ຽວກັບຄວາມສ່ຽງ ເຊັ່ນ: ຕາຕະລາງ A8 ແມ່ນມີການປະຕິບັດໃນ EFSA (2005, 2006).

ຕາຕະລາງທີ A8. ຕາຕະລາງສັງລວມກ່ຽວກັບ ການຄາດຄະເນຄວາມສ່ຽງທີ່ສັນນິຖານ ແລະ ຄວາມບໍ່ແນ່ນອນສໍາລັບ 3 ຕົວຢ່າງຄໍາຖາມກ່ຽວກັບຄວາມສ່ຽງໃນການປະທຸຂຶ້ນຂອງໄວຣັດ ASFV ເຂົ້າມາໃນລະບົບຕ້ອງໄດ້ສໍາລັບພະຍາດ ASF ລວມທັງ ຄວາມເປັນໄປໄດ້ຂອງການຄາດຄະເນຄວາມສ່ຽງໂດຍລວມ.

ຄໍາຖາມກ່ຽວກັບຄວາມສ່ຽງ	ການຄາດຄະເນຄວາມສ່ຽງ	ຄວາມບໍ່ແນ່ນອນ
ກ: ມີຄວາມເປັນໄປໄດ້ຫຼາຍໜ້ອຍພຽງໃດກ່ຽວກັບການນໍາເອົາໜູເປັນໂຕ ຜ່ານການຄ້າທີ່ຖືກກົດໝາຍ ຈາກຟາມທີ່ຢູ່ນອກລະບົບຕ້ອງໄດ້ສໍາລັບພະຍາດ ASF ເຊິ່ງຈະມີຜົນເຮັດໃຫ້ ໜູຢ່າງໜ້ອຍໜຶ່ງໂຕຂອງຟາມຂອງຄົວເຮືອນຂະໜາດນ້ອຍທີ່ຢູ່ພາຍໃນຕ້ອງໄດ້ສໍາລັບພະຍາດ ASF ທີ່ຈະມີການຕິດໄວຣັດ ASFV ຕໍ່ປີ?	ຕໍ່າ	ປານກາງ
ຂ: ມີຄວາມເປັນໄປໄດ້ຫຼາຍໜ້ອຍພຽງໃດກ່ຽວກັບ ພາຫະນະທີ່ໃຊ້ໃນການຂົນສົ່ງໜູເປັນໂຕໄປຫາ ໂຮງຂ້າສັດທີ່ຢູ່ນອກລະບົບຕ້ອງໄດ້ສໍາລັບພະຍາດ ASF ທີ່ຈະມີຜົນເຮັດໃຫ້ ໜູຢ່າງໜ້ອຍໜຶ່ງໂຕຂອງຟາມຂອງຄົວເຮືອນຂະໜາດນ້ອຍທີ່ຢູ່ພາຍໃນຕ້ອງໄດ້ສໍາລັບພະຍາດ ASF ທີ່ຈະມີການຕິດໄວຣັດ ASFV ຕໍ່ປີ?	ຕໍ່າ	ປານກາງ
ຄ: ມີຄວາມເປັນໄປໄດ້ຫຼາຍໜ້ອຍພຽງໃດກ່ຽວກັບ ອາຫານໜູທີ່ເອົາມາຈາກຂ້າງນອກລະບົບຕ້ອງໄດ້ສໍາລັບພະຍາດ ASF ທີ່ຈະມີຜົນເຮັດໃຫ້ ໜູຢ່າງໜ້ອຍໜຶ່ງໂຕຂອງຟາມຂອງຄົວເຮືອນຂະໜາດນ້ອຍທີ່ຢູ່ພາຍໃນຕ້ອງໄດ້ສໍາລັບພະຍາດ ASF ທີ່ຈະມີການຕິດໄວຣັດ ASFV ຕໍ່ປີ?	ຕໍ່າ	ຕໍ່າ
ການຄາດຄະເນຄວາມສ່ຽງໂດຍລວມ	ຕໍ່າ ຫາ ປານກາງ	ປານກາງ

3. ການຄຸ້ມຄອງຄວາມສ່ຽງຂອງພະຍາດ ASF

3.1. ການປຽບທຽບຄວາມສ່ຽງທີ່ສາມາດຍອມຮັບໄດ້ ພ້ອມກັບຜົນຂອງການປະເມີນຄວາມສ່ຽງ

ບັນດາຄູ່ຮ່ວມໃນລະບົບຕ່ອງໂສ້ການອະນາໄມສໍາລັບພະຍາດ ASF ຈະຕ້ອງໄດ້ມີການຕົກລົງເຫັນດີໃນລະດັບທີ່ສາມາດຍອມຮັບໄດ້ກ່ຽວກັບຄວາມສ່ຽງຂອງພະຍາດ ASF ໃນພາກທີ 3.3.2. ຕາມທີ່ໄດ້ມີການແນະນຳນັ້ນ, ລະດັບຄວາມສ່ຽງໂດຍລວມທີ່ສາມາດຍອມຮັບໄດ້ແມ່ນ ອາດຈະຕໍ່າຫຼາຍ ຫຼື ຕໍ່າ ໃນລະບົບຕ່ອງໂສ້ການອະນາໄມເປັນສ່ວນໃຫຍ່.

ການສັນນິຖານວ່າ ຄູ່ຮ່ວມທຸກໆທ່ານແມ່ນ ໄດ້ມີການຕົກລົງເຫັນດີກັບຄວາມສ່ຽງທີ່ຕໍ່າຫຼາຍ, ຄວາມສ່ຽງໂດຍລວມທີ່ຕໍ່າ ຫຼື ປານກາງ, ດັ່ງທີ່ໄດ້ມີການຊີ້ໃຫ້ເຫັນໃນຕົວຢ່າງຂອງ ຕາຕະລາງທີ A8 ໝາຍຄວາມວ່າ: ມາດຕະການໃນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງຈະຕ້ອງໄດ້ຮັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຕາມເສັ້ນທາງຄວາມສ່ຽງ ເພື່ອທີ່ຈະສາມາດຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໂດຍລວມໃຫ້ເປັນລະດັບຕໍ່າຫຼື ຕໍ່າຫຼາຍ.

ບັນດາຄູ່ຮ່ວມໃນ ລະບົບຕ່ອງໂສ້ການອະນາໄມສໍາລັບພະຍາດ ASF ຈະຕ້ອງໄດ້ໃຊ້ຄວາມເຂົ້າໃຈກ່ຽວກັບສະພາບແວດລ້ອມທາງດ້ານຄວາມສ່ຽງຂອງພະຍາດ ASF ທີ່ໄດ້ມີການສ້າງຂຶ້ນໃນລະຫວ່າງ ຂະບວນການປະເມີນຄວາມສ່ຽງໃນການຕົກລົງເຫັນດີກັບມາດຕະການໃນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງທີ່ເໝາະສົມສໍາລັບແຕ່ລະຄໍາຖາມຄວາມສ່ຽງ ເຊິ່ງລະດັບຄວາມສ່ຽງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງແມ່ນປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນຄວາມສ່ຽງລວມທີ່ເກີນລະດັບຄວາມສ່ຽງທີ່ສາມາດຍອມຮັບໄດ້. ຕົວຢ່າງ, ນີ້ເປັນກໍລະນີລັບ 3 ຄໍາຖາມກ່ຽວກັບຄວາມສ່ຽງທີ່ໄດ້ມີການນໍາສະເໜີໃນຕາຕະລາງທີ A8.

3.1.1. ແຜນວາດການວິເຄາະເສັ້ນທາງຄວາມສ່ຽງເພື່ອກຳນົດຂົງເຂດທີ່ເປັນທ່າແຮງໃນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງ

ແຜນວາດກ່ຽວກັບເສັ້ນທາງຄວາມສ່ຽງລັບແຕ່ລະຄໍາຖາມກ່ຽວກັບຄວາມສ່ຽງຈະຕ້ອງໄດ້ຮັບການກວດສອບເພື່ອທີ່ຈະສາມາດກຳນົດຂັ້ນຕອນທີ່ມີຄວາມສໍາຄັນສະເພາະສໍາລັບ ການປະເມີນຄວາມສ່ຽງໂດຍລວມ. ພວກເຮົາ ຈະນໍາໃຊ້ຄໍາຖາມກ່ຽວກັບຄວາມສ່ຽງ A ມີຄວາມເປັນໄປໄດ້ຫຼາຍໜ້ອຍພຽງໃດກ່ຽວກັບການນໍາເອົາໝູເປັນໂຕ ຜ່ານການຄ້າທີ່ຖືກກົດໝາຍ ຈາກຟາມທີ່ຢູ່ນອກລະບົບຕ່ອງໂສ້ການອະນາໄມເຊິ່ງຈະມີຜົນເຮັດໃຫ້ໝູຢ່າງໜ້ອຍໜຶ່ງໂຕຂອງຟາມຂອງຄົວເຮືອນຂະໜາດນ້ອຍທີ່ຢູ່ພາຍໃນຕ່ອງໂສ້ການອະນາໄມສໍາລັບພະຍາດ ASF ທີ່ຈະມີການຕິດໄວຣັດ ASFV ຕໍ່ປີ? ເຊິ່ງເປັນຕົວຢ່າງ.

ການກວດກາຄວາມເປັນໄປໄດ້ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບແຕ່ລະຂັ້ນຕອນຕາມເສັ້ນທາງຄວາມສ່ຽງແມ່ນ ໄດ້ຊີ້ໃຫ້ເຫັນວ່າ: ການນໍາໃຊ້ໄດ້ຂອງການຄາດຄະເນຄວາມສ່ຽງໂດຍລວມໃນລະດັບຕໍ່າແມ່ນຂຶ້ນກັບປະສິດທິພາບຂອງມາດຕະການທາງດ້ານຊີວະວິທະຍາໃນຟາມທີ່ເປັນແຫຼ່ງ. ຖ້າຫາກ ມີການພິຈາລະນາວ່າ ບໍ່ມີປະສິດທິພາບພຽງພໍ, ຄວາມສ່ຽງໂດຍລວມແມ່ນ ຈະຕ້ອງເປັນລະດັບ ປານກາງເນື່ອງຈາກວ່າ ບໍ່ມີຂັ້ນຕອນທີ່ຕາມມາເຊິ່ງ ຈະເປັນຄວາມສ່ຽງຂອງການລະບາດຂອງໄວຣັດ ASFV ທີ່ຈະເປັນການຫຼຸດຜ່ອນລົງ. ນີ້ແມ່ນຂຶ້ນກັບ ການສັນນິຖານທີ່ວ່າ ພາຍຫຼັງທີ່ມີການປະທຸຂຶ້ນຂອງໄວຣັດ ASFV ພາຍໃນຟາມຂອງຄົວເຮືອນທີ່ລ້ຽງໝູຂະໜາດນ້ອຍແລ້ວ, ຈະເປັນການທີ່ບໍ່ສາມາດຫຼີກລ່ຽງໄດ້ທີ່ຈະມີການລະບາດພາຍໃນໝູ ໂດຍການປາສະຈາກຄວາມປອດໄພທາງຊີວະວິທະຍາພາຍໃນຟາມທີ່ຕໍ່າ. ນີ້ໄດ້ຊີ້ໃຫ້ເຫັນວ່າ ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງເພີ່ມເຕີມ ຈະຕ້ອງໄດ້ຮັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກ່ອນທີ່ໝູຈະມາເຖິງໃນຟາມເປົ້າໝາຍ ເຊິ່ງເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງລະບົບຕ່ອງໂສ້ການອະນາໄມສໍາລັບພະຍາດ ASF.

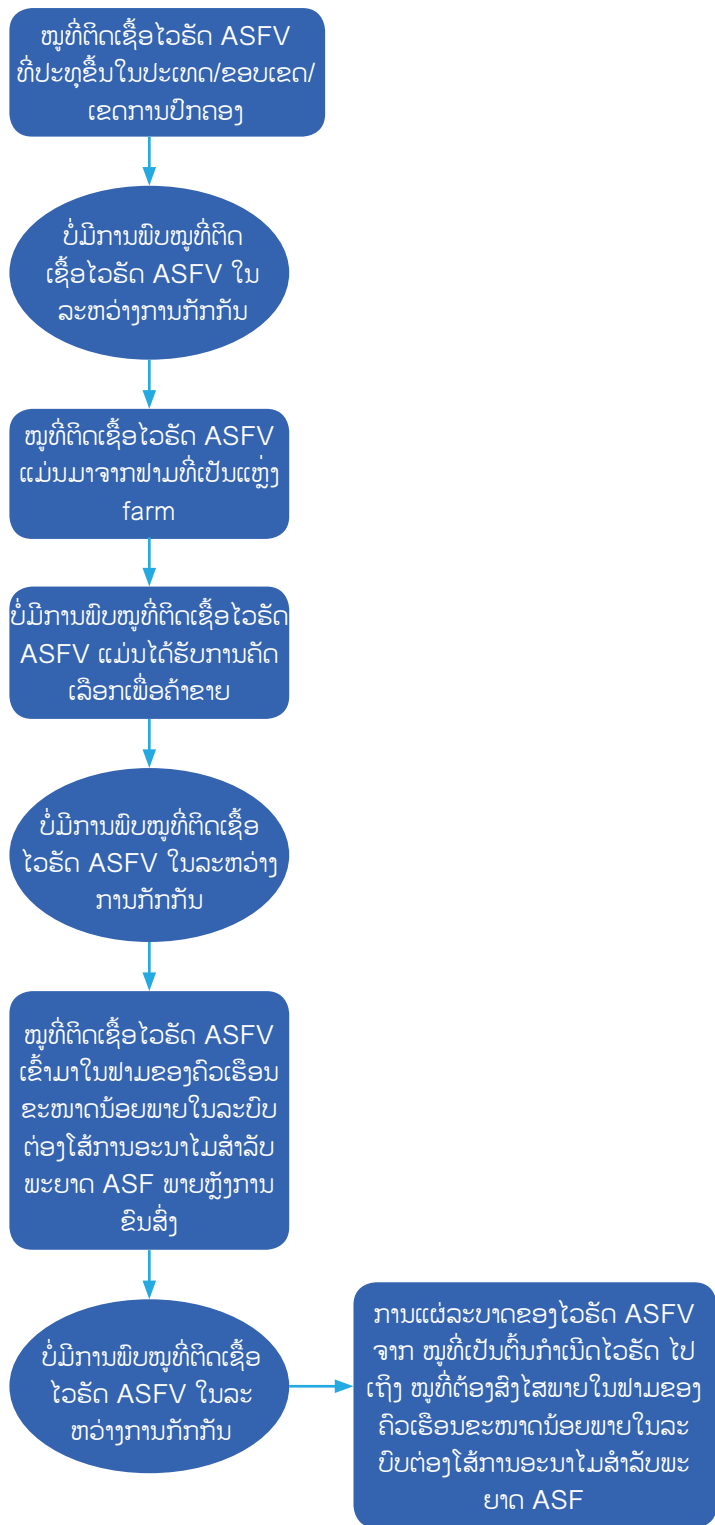
3.1.2. ການກຳນົດມາດຕະການທີ່ເໝາະສົມໃນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງ

ໃນທີ່ນີ້, ບັນດາຂົງເຂດຫຼັກທີ່ຈະຕ້ອງໄດ້ມີການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງແມ່ນ ໄດ້ມີການກຳນົດ ເຊັ່ນ: ການປະທຸຂຶ້ນ ແລະ ການອອກຈາກຟາມທີ່ເປັນແຫຼ່ງກຳນົດ ແລະ ການປະທຸຂຶ້ນພາຍໃນຟາມເປົ້າໝາຍ, ບັນດາຄູ່ຮ່ວມໃນລະບົບຕ່ອງໂສ້ການອະນາໄມຂອງພະຍາດ ASF ຈະຕ້ອງໄດ້ມີການພິຈາລະນາວ່າ ມາດຕະການໃນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໃດທີ່ມີປະສິດທິພາບ, ສາມາດນໍາໃຊ້ໄດ້ ແລະ ມີຄວາມຍິນຍົງ. ນີ້ເປັນພາກສ່ວນທີ່ສໍາຄັນຂອງຂະບວນການສື່ສານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການສ້າງລະບົບຕ່ອງໂສ້ການອະນາໄມຂອງພະຍາດ ASF.

ສໍາລັບເສັ້ນທາງຄວາມສ່ຽງສະເພາະດັ່ງກ່າວ, ໄດ້ມີບາງມາດຕະການໃນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງທີ່ສາມາດໄດ້ຮັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ. ອັນດັບທໍາອິດແມ່ນ ການນໍາໃຊ້ການກວດຫາເຊື້ອເພື່ອວິເຄາະ ແລະ/ຫຼື ໄລຍະຂອງການກັກກັນພະຍາດສໍາລັບໝູທີ່ນໍາເອົາມາລ້ຽງໃໝ່ຈາກຝູງອື່ນ ແລະ ກ່ອນທີ່ຈະມີການຍ້າຍໝູໃດໜຶ່ງໄປຫາຟາມອື່ນ. ດັ່ງທີ່ໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນໃນ ຮູບພາບທີ A2, ບໍ່ວ່າຈະຕ້ອງການຂັ້ນຕອນໃນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງ 3 ຂັ້ນຕອນ ຫຼື ບໍ່ (ກ່ອນທີ່ຈະມີການເອົາເຂົ້າມາໃນຟາມ, ກ່ອນທີ່ຈະເອົາອອກຈາກຟາມ ແລະ ຮ່ວມກັບຜູ້ທີ່ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງຈາກພາຍນອກ ແລະ ກ່ອນທີ່ເອົາເຂົ້າມາໃນຟາມເປົ້າໝາຍ) ເຊິ່ງຈະຕ້ອງໄດ້ມີການປຶກສາຫາລື

ລະຫວ່າງ ບັນດາຄູ່ຮ່ວມ ແລະ ຜູ້ທີ່ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງຈາກຂ້າງນອກ ເຊັ່ນ: ເຈົ້າຂອງຟາມທີ່ເປັນແຫຼ່ງກຳເນີດ. ແຕ່ວ່າ ສຳລັບພື້ນຖານ ຂຶ້ນຕໍ່າ, ການແຍກໝູເພື່ອກັກກັນເພື່ອເຝົ້າລະວັງເບິ່ງໄວຣັດ ຫຼື ພະຍາດທີ່ສະແດງອາການ ກ່ອນທີ່ຈະນຳເອົາເຂົ້າໃນຟາມເປົ້າໝາຍ ແມ່ນ ເປັນສິ່ງທີ່ຕ້ອງໄດ້ປະຕິບັດ. ນອກນັ້ນ, ຍັງເປັນການທີ່ສາມາດນຳໃຊ້ໄດ້ຈິງທີ່ຈະມີການພິຈາລະນາມາດຕະການທາງດ້ານຄວາມ ສ່ຽງອື່ນ ເຊັ່ນ: ຄວາມປອດໄພທາງຊີວະພາບທີ່ໄດ້ຮັບການປັບປຸງໃນຟາມທີ່ເປັນແຫຼ່ງກຳເນີດ ແລະ ສຳລັບພາຫະນະຂົນສົ່ງ.

ຮູບທີ A2. ແຜນວາດເສັ້ນທາງຄວາມສ່ຽງສຳລັບຄຳຖາມຄວາມສ່ຽງ A ພ້ອມກັບມາດຕະການໃນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງທີ່ເປັນ ທ່າແຮງ.

ຜົນກະທົບຂອງບັນດາມາດຕະການດັ່ງກ່າວຕໍ່ກັບການຄາດຄະເນຄວາມສ່ຽງໂດຍລວມສໍາລັບ ເສັ້ນທາງຄວາມສ່ຽງ ຈະຕ້ອງໄດ້ມີການກວດສອບ ເຊິ່ງຕ້ອງການໃຫ້ມີການກວດສອບຜົນກະທົບຕໍ່ກັບແຕ່ລະຄວາມເປັນໄປໄດ້ ແລະ ມາດຕະການດັ່ງກ່າວ ສາມາດໄດ້ຮັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຢ່າງມີຄວາມເຊື່ອໝັ້ນ ຫຼື ບໍ່. ສ່ວນຕໍ່ມາແມ່ນມີຄວາມສໍາຄັນ ແລະ ມາດຕະການໃນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໃດໆທີ່ຢູ່ການຄວບຄຸມໂດຍກົງຂອງບັນດາຄູ່ຮ່ວມທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໃນລະບົບຕ່ອງໂສ້ການອະນາໄມຂອງພະຍາດ ASF ແມ່ນຈະໄດ້ຮັບການພິຈາລະນາວ່າ ມີຄວາມໜ້າເຊື່ອຖືຫຼາຍກວ່າສິ່ງທີ່ໄດ້ຮັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂດຍຜູ້ທີ່ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງຈາກທາງນອກ. ຕົວຢ່າງຂອງຄໍາຖາມກ່ຽວກັບຄວາມສ່ຽງຂອງພວກເຮົາ, ການກັກກັນທີ່ໄດ້ມີການປະຕິບັດພາຍຫຼັງການມາຮອດໃນຟາມທີ່ເປັນເປົ້າໝາຍເຊິ່ງເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງລະບົບຕ່ອງໂສ້ການອະນາໄມຂອງພະຍາດ ASF ອາດຈະໄດ້ຮັບການພິຈາລະນາວ່າມີຄວາມໜ້າເຊື່ອຖືຫຼາຍທີ່ສຸດ

(ຕາຕະລາງທີ A9). ນີ້ໝາຍຄວາມວ່າ ໃນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງຂອງໄວຣັດ ASFV ທີ່ພົວພັນກັບການນໍາເອົາໝູມາລ້ຽງໃໝ່ຈາກນອກລະບົບຕ່ອງໂສ້ການອະນາໄມສໍາລັບພະຍາດ ASF. ນີ້ເປັນມາດຕະການໃນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງເຊິ່ງຈະຕ້ອງມີຂຶ້ນ. ນອກນັ້ນ, ມີການແນະນໍາໃຫ້ມີການແນະນໍາໃຫ້ ຟາມທີ່ເປັນແຫຼ່ງກໍາເນີດໃຫ້ມີການກັກກັນເມື່ອມີການນໍາເອົາເຂົ້າມາ ແລະ ເອົາໝູອອກໄປຈາກຟາມ ດັ່ງທີ່ໄດ້ສະແດງໃນ ຮູບທີ A2.

ຕາຕະລາງ A9. ຜົນກະທົບຂອງມາດຕະການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງກ່ຽວກັບຄວາມເປັນໄປໄດ້ຂອງແຕ່ລະຂັ້ນ ແລະ ການຄາດຄະເນຄວາມສ່ຽງໂດຍລວມ.

ບັນດາຂັ້ນຕອນຕາມເສັ້ນທາງຄວາມສ່ຽງ	ຄວາມຕ້ອງການໃນການເກັບກໍາຂໍ້ມູນ	ການຄາດຄະເນຄວາມເປັນໄປໄດ້	ການໃຫ້ເຫດຜົນ	ຄວາມເປັນໄປໄດ້ລວມກັນ
ໝູທີ່ຕິດໄວຣັດ ASFV ແມ່ນມີຢູ່ໃນປະເທດ/ຂອບເຂດ/ຂົງເຂດການປົກຄອງ ຈາກບ່ອນທີ່ເປັນແຫຼ່ງຟາມ.	ສະຖານະການຕິດເຊື້ອຂອງພະຍາດ ASF ຂອງຂົງເຂດພູມສາດທີ່ເປັນທີ່ຕັ້ງຂອງຟາມ.	ປານກາງ	ຟາມທີ່ເປັນແຫຼ່ງແມ່ນຕັ້ງຢູ່ໃນແຂວງໃກ້ຄຽງເຊິ່ງມີການລະບາດຂອງພະຍາດ ASF ເປັນປະຈໍາ.	
ບໍ່ສາມາດກວດຫາໝູທີ່ຕິດໄວຣັດ ASFV ໃນລະຫວ່າງການກັກກັນ ກ່ອນທີ່ຈະເອົາເຂົ້າໃນລ້ຽງໃນຟາມ.	ຄວາມອ່ອນໄຫວຂອງການກວດຫາເຊື້ອ (ພູມຄຸ້ມກັນ ແລະ ອາການ), ໄລຍະການກັກກັນ.	ຕໍ່າຫຼາຍ	ມີຄວາມລະອຽດອ່ອນໃນການກວດຫາເຊື້ອ, ມີການກັກກັນຢ່າງໜ້ອຍ 20 ມື້.	ປານກາງ * ຕໍ່າຫຼາຍ = ຕໍ່າຫຼາຍ
ໝູທີ່ຕິດເຊື້ອແມ່ນມີຢູ່ໃນຟາມທີ່ເປັນແຫຼ່ງກໍາເນີດ	ການລະບາດຂອງໄວຣັດ ASFV ໃນຟາມທີ່ເປັນແຫຼ່ງ, ການນໍາໃຊ້ການກວດຫາເຊື້ອ ແລະ ການກັກກັນໝູທີ່ຈະມີການຄ້າຂາຍ.	ຕໍ່າ	ຟາມທີ່ເປັນແຫຼ່ງກໍາເນີດແມ່ນບໍ່ເຄີຍມີການລະບາດຂອງພະຍາດ ASF ແລະ ມີການຮັກສາຄວາມປອດໄພທາງຊີວະວິທະຍາທີ່ດີ.	ຕໍ່າຫຼາຍ * ຕໍ່າ = ຕໍ່າຫຼາຍ
ໝູທີ່ຕິດເຊື້ອໄວຣັດ ASFV ແມ່ນຖືກເລືອກເພື່ອຄ້າຂາຍ	ມີການລະບາດຂອງໄວຣັດ ASFV ພາຍໃນຟາມທີ່ຕິດເຊື້ອ	ປານກາງ	ພາຍຫຼັງ ທີ່ໄວຣັດ ASFV ມີຂຶ້ນໃນຟາມ, ເຊິ່ງອາດມີການລະບາດເປັນວົງກ້ວາງພາຍໃນຟາມ.	ຕໍ່າຫຼາຍ * ປານກາງ = ຕໍ່າຫຼາຍ

ຕາຕະລາງ A9. ຜົນກະທົບຂອງມາດຕະການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງກ່ຽວກັບຄວາມເປັນໄປໄດ້ຂອງແຕ່ລະຂັ້ນ ແລະ ການຄາດຄະເນຄວາມສ່ຽງໂດຍລວມ (ຕໍ່).

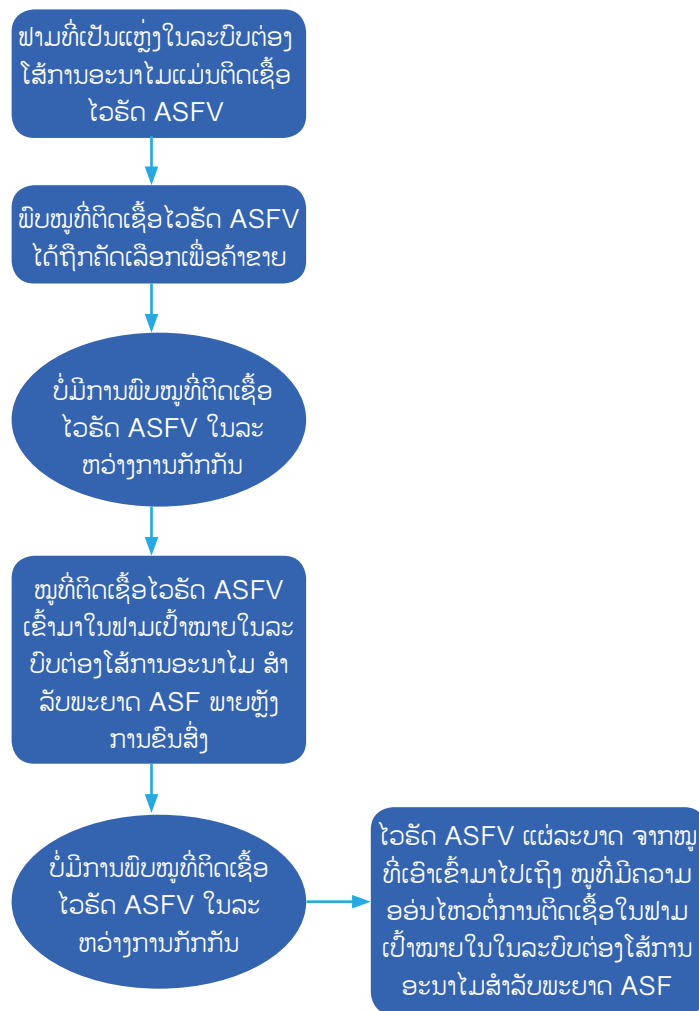
ບັນດາຂັ້ນຕອນຕາມເສັ້ນທາງຄວາມສ່ຽງ	ຄວາມຕ້ອງການໃນການເກັບກຳຂໍ້ມູນ	ການຄາດຄະເນຄວາມເປັນໄປໄດ້	ການໃຫ້ເຫດຜົນ	ຄວາມເປັນໄປໄດ້ລວມກັນ
ບໍ່ສາມາດກວດຫາໝູທີ່ຕິດໄວຣັດ ASFV ໃນລະຫວ່າງການກັກກັນກ່ອນການຂົນສົ່ງ ຈາກຟາມທີ່ເປັນແຫຼ່ງກຳເນີດ ເຖິງຟາມເປົ້າໝາຍ	ຄວາມລະອຽດອ່ອນຂອງການກວດກາເຊື້ອເພື່ອວິນິໄສ (ພູມຕ້ານທານ ແລະ ອາການ), ໄລຍະຂອງການກັກກັນ	ຕໍ່າຫຼາຍ	ມີຄວາມລະອຽດອ່ອນສູງ, ມີການກັກກັນຢ່າງ ໜ້ອຍ 20 ວັນ.	ຕໍ່າຫຼາຍ * ປານກາງ = ຕໍ່າຫຼາຍ
ໝູທີ່ຕິດເຊື້ອໄວຣັດ ASFV ມາເຖິງຟາມຂອງຄົວເຮືອນຂະໜາດນ້ອຍພາຍໃນລະບົບຕ່ອງໂສ້ການອະນາໄມສຳລັບພະຍາດ ASF ພາຍຫຼັງ ການຂົນສົ່ງ	ຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບໄລຍະເວລາຂອງການຂົນສົ່ງ, ອັດຕາການເຈັບປ່ວຍຂອງໝູ ແລະ ການທົດສອບເພື່ອກວດຫາເຊື້ອ ແລະ ມາດຕະການໃນການກັກກັນ ໃນລະຫວ່າງ ການຂົນສົ່ງ.	ສູງ	ມີອັດຕາການເຈັບປ່ວຍຕໍ່າໃນລະຫວ່າງ ການຂົນສົ່ງ, ບໍ່ມີການທົດສອບເພື່ອກວດຫາເຊື້ອ	ຕໍ່າຫຼາຍ * ສູງ = ຕໍ່າຫຼາຍ
ບໍ່ສາມາດກວດຫາໝູທີ່ຕິດໄວຣັດ ASFV ໃນລະຫວ່າງການກັກກັນພາຍຫຼັງ ການນຳເອົາເຂົ້າມາລ້ຽງໃນຟາມທີ່ເປັນເປົ້າໝາຍ	ຄວາມລະອຽດອ່ອນຂອງການກວດກາເຊື້ອເພື່ອວິນິໄສ (ພູມຕ້ານທານ ແລະ ອາການ), ໄລຍະຂອງການກັກກັນ	ຕໍ່າຫຼາຍ	ມີຄວາມລະອຽດອ່ອນສູງ, ມີການກັກກັນຢ່າງໜ້ອຍ 20 ວັນ.	ຕໍ່າຫຼາຍ * ຕໍ່າຫຼາຍ = ຕໍ່າຫຼາຍ
ໝູທີ່ຕິດເຊື້ອໄວຣັດ ASFV ແມ່ນຕິດເຊື້ອໜຶ່ງອື່ນໃນຟາມທີ່ເປັນເປົ້າໝາຍ	ໄລຍະການຟັກຕົວຂອງໄວຣັດ ASFV, ການລວມກັນຂອງໄວຣັດ, ການຕິດເຊື້ອ, ການຢູ່ລອດຂອງໝູທີ່ຕິດເຊື້ອ, ສະພາບແວດລ້ອມທີ່ເຮັດໃຫ້ໄວຣັດຢູ່ລອດ.	ສູງ	ໝູທີ່ຕິດເຊື້ອແມ່ນ ມີຄວາມເປັນໄປໄດ້ທີ່ຈະມີການສະສົມຂອງໄວຣັດຈຳນວນຫຼວງຫຼາຍ, ໄວຣັດ ASFV ສາມາດຢູ່ໄດ້ຫຼາຍມື້ ເຖິງຫຼາຍອາທິດໃນສະພາບແວດລ້ອມດັ່ງກ່າວ.	ຕໍ່າຫຼາຍ * ປານກາງ = ຕໍ່າຫຼາຍ
ມີຄວາມເປັນໄປໄດ້ຫຼາຍໜ້ອຍພຽງໃດກ່ຽວກັບການນຳເອົາໝູເປັນໂຕ ຜ່ານການຄ້າທີ່ຖືກກົດໝາຍຈາກຟາມທີ່ຢູ່ນອກລະບົບຕ່ອງໂສ້ການອະນາໄມ ເຊິ່ງຈະມີຜົນເຮັດໃຫ້ໝູຢ່າງໜ້ອຍໜຶ່ງໂຕຂອງຟາມຂອງຄົວເຮືອນຂະໜາດນ້ອຍທີ່ຢູ່ພາຍໃນຕ່ອງໂສ້ການອະນາໄມສຳລັບພະຍາດ ASF ທີ່ຈະມີການຕິດໄວຣັດ ASFV ຕໍ່ປີ?				= ຕໍ່າຫຼາຍ

3.2. ການຄຸ້ມຄອງຄວາມສ່ຽງ ແລະ ການເຝົ້າລະວັງທີ່ອາໄສຄວາມສ່ຽງ

ຜົນໄດ້ຮັບຈາກການປະເມີນຄວາມສ່ຽງແມ່ນ ຈະເປັນການແຈ້ງກ່ຽວກັບຂັ້ນຕອນທີ່ສຳຄັນຕະຫຼອດເສັ້ນທາງຄວາມສ່ຽງ ເຊິ່ງອົງປະກອບຂອງການເຝົ້າລະວັງແມ່ນ ຈະຕ້ອງໄດ້ເລີ່ມນຳໃຊ້. ເຊິ່ງຈະເປັນການເຮັດໃຫ້ສາມາດອະນຸຍາດໃຫ້ມີການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການເຝົ້າລະວັງທີ່ອາໄສຄວາມສ່ຽງເປັນຫຼັກ ເຊິ່ງຈະຕ້ອງໄດ້ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ປະສິດທິພາບທາງດ້ານຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ (OIE 2015; Backx et al., 2016). ຕົວຢ່າງແມ່ນ ການນຳໃຊ້ທາງຍຸດທະສາດວ່າດ້ວຍ ການກັກກັນ, ຄວາມປອດໄພທາງຊີວະພາບບວກກັບ ອົງປະກອບຂອງລະບົບການເຝົ້າລະວັງ ເຊິ່ງມີເປົ້າໝາຍແນໃສ່ການກວດຫາໄວຣັດ ASFV ແລະ/ຫຼື ພະຍາດ ASF. ຈະຕ້ອງມີການວາງເປົ້າໝາຍໃສ່ ຂັ້ນຕອນຕະຫຼອດເສັ້ນທາງຄວາມສ່ຽງທີ່ເຫັນວ່າ ມີຄວາມຄຸ້ມຄ່າ ແລະ ມີຜົນກະທົບໃນທາງທີ່ພົງປະສົງຕໍ່ກັບຄວາມສ່ຽງໂດຍລວມ.

ຮູບທີ A3 ສະແດງໃຫ້ເຫັນເສັ້ນທາງຄວາມສ່ຽງໃນການຄ້າຂາຍ ລະຫວ່າງ ຟາມ ພາຍໃນລະບົບຕ່ອງໂສ້ການອະນາໄມຂອງພະຍາດ ASF. ຄູ່ຮ່ວມໃນລະບົບຕ່ອງໂສ້ການອະນາໄມຂອງພະຍາດ ASF ຈະຕ້ອງມີການຕັດສິນໃຈວ່າມີປະສິດທິພາບທາງດ້ານຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ ເຊິ່ງຈະມີຂັ້ນຕອນການກັກກັນຂັ້ນຕອນດຽວ (ຢູ່ທີ່ຟາມທີ່ເປັນເປົ້າໝາຍເທົ່ານັ້ນ) ຫຼື ຈະມີຂັ້ນຕອນການກັກກັນສອງຂັ້ນຕອນ (ທັງສອງແມ່ນຢູ່ຟາມທີ່ເປັນແຫຼ່ງກຳເນີດ ແລະ ຟາມເປົ້າໝາຍ). ອາດຈະຄຸ້ມຄ່າທີ່ຈະມີການພິຈາລະນາວ່າ ຈະສົມຄວນມີການແບ່ງປັນສະຖານທີ່ໃຊ້ໃນການກັກກັນ ລະຫວ່າງ ຟາມທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໃນລະບົບຕ່ອງໂສ້ການອະນາໄມຂອງພະຍາດ ASF ຫຼື ບໍ່.

ຮູບທີ A3. ເສັ້ນທາງຄວາມສ່ຽງສຳລັບ ຄຳຖາມກ່ຽວກັບຄວາມສ່ຽງ D ທີ່ມີມາດຕະການທີ່ເປັນທຳແຮງໃນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງ.

ບັນດາເອກະສານອ້າງອີງ

Advisory Committee on the Microbiological Safety of Food (ACMSF). 2019. *ACMSF approaches to microbiological risk assessment: Discussion paper – Update from the ACMSF subgroup on representation of risks*. Food Standards Agency UK London, UK. p.21.

Alarcon, L.V., Allepuz, A. & Mateu, E. 2021. Biosecurity in pig farms: a review. *Porcine Health Management* 7, (5).

Backx, A., Calistri, P., Comin, A., Delabouglise, A., Dorea, F., Goutard, F., Häsler, B. (et al) 2016. *Best practices for risk-based and cost effective animal health surveillance in the European Union*. RISKSUR Consortium. pp. 109pp. (also available at www.fp7-risksur.eu/sites/default/files/documents/publications/riskbasedsurv_BPdoc_FINAL_formatted_03.pdf).

Baltenweck, L., Thinh, N.T., Nga, N.T.D., Hung, P.V., Nhuan, N.H., Huyen, N.T.T., Lapar, M.L. & Teufel, N. 2018. *Assessing competitiveness of smallholder pig farming in the changing landscape of Northwest Vietnam*. International Livestock Research Institute (ILRI) Nairobi, Kenya. (also available at <https://cgspace.cgiar.org/bitstream/handle/10568/98904/RR52.pdf>).

Berthe, F. 2020. The global economic impact of ASF. *Bulletin de l'OIE* 2020, 1-2.

Cardona, C., Culhane, M., Goldsmith, T., Iglesias, I., Soininen, R., Patterson, G., & Sampedro, F., (et al). 2020. *An assessment of the risk associated with the movement of weaned pigs within, into, and outside of a control area during a foot-and-mouth disease outbreak in the United States*. USDA:APHIS:VS and University of Minnesota Fort Collins. 179.

Collineau, L. & Stärk, K.D.C. 2019. How to motivate farmers to implement biosecurity measures. In: Dewulf, J., Van Immerseel, F. (Eds.), *Biosecurity in animal production and veterinary medicine: from principles to practice*. CABI, Wallingford, UK, pp. 66–72.

Cowled, B., Cameron, A., Meyer, A., Dagg, P. & Howden, K. 2019. *Business Continuity in the Face of African Swine Fever: Compartmentalisation and Company Biosecurity*.

Dewulf, J., Postma, M., Vanbeselaere, B., Maes, D. & Filippitzi, M.E. 2019. Transmission of pig diseases and biosecurity in pig production. In: Dewulf, J., Van Immerseel, F. (Eds.), *Biosecurity in animal production and veterinary medicine: from principles to practice*. CABI, Wallingford, UK, pp. 153–170.

Dixon, L.K., Stahl, K., Jori, F., Vial, L., Pfeiffer, D.U. 2020. African Swine Fever Epidemiology and Control. *Annual Review of Animal Biosciences* 8, pp. 221–246.

European Food Safety Authority (EFSA). 2005. Opinion of the Scientific Panel on Animal Health and Welfare (AHAW) on a request from the Commission related to “The Risk of a Rift Valley Fever Incursion and its Persistence within the Community”. *European Food Safety Authority Journal* 3, p. 238.

European Food Safety Authority (EFSA). 2006. Opinion of the Scientific Panel Animal Health and Welfare (AHAW) related with the Migratory Birds and their Possible Role in the Spread of Highly Pathogenic Avian Influenza. *European Food Safety Authority Journal* 4, p. 357.

FAO. 2011. *A value chain approach to animal diseases risk management – Technical foundations and practical framework for field application*. Food and Agriculture Organization of the United Nations Rome, Italy. 123 (also available at www.fao.org/3/i2198e/i2198e00.htm).

Fournié, G., Jones, B.A., Beauvais, W., Lubroth, J., Njeumi, F., Cameron, A. & Pfeiffer, D.U. 2014. The risk of rinderpest re-introduction in post-eradication era. *Preventive Veterinary Medicine* 113, pp. 175-184.

Gale, P., Brouwer, A., Ramnial, V., Kelly, L., Kosmider, R., Fooks, A.R. & Snary, E.L. 2010. Assessing the impact of climate change on vector-borne viruses in the EU through the elicitation of expert opinion. *Epidemiology and Infection* 138, pp. 214-225.

Guinat, C., Gogin, A., Blome, S., Keil, G., Pollin, R., Pfeiffer, D.U., Dixon, L., 2016. Transmission routes of African swine fever virus to domestic pigs: current knowledge and future research directions. *Vet Rec* 178, 262-267.

Guinat, C., Gubbins, S., Vergne, T., Gonzales, J.L., Dixon, L. & Pfeiffer, D.U. 2015. Experimental pig-to-pig transmission dynamics for African swine fever virus, Georgia 2007/1 strain. *Epidemiology and Infection*, 1-10.

ILO. 2019. Start-COOP. *A step-by-step tool to start-up a cooperative*. International Labour Office Geneva. (also available at www.ilo.org/wcmsp5/groups/public/---ed_emp/---emp_ent/---coop/documents/publication/wcms_644711.pdf).

ILO. 2020a. Start-COOP. *Module 1 – Identifying Core Members and Business Ideas*. International Labour Office Geneva. (also available at www.ilo.org/wcmsp5/groups/public/---ed_emp/---emp_ent/---coop/documents/instructionalmaterial/wcms_644706.pdf).

ILO. 2020b. Start-COOP. *Module 2 – Researching the Feasibility of the Business Ideas*. International Labour Office Geneva. (also available at www.ilo.org/wcmsp5/groups/public/---ed_emp/---emp_ent/---coop/documents/instructionalmaterial/wcms_644707.pdf).

ILO. 2020c. Start-COOP. *Module 3 – Preparing the Business Plan*. International Labour Office Geneva. (also available at www.ilo.org/wcmsp5/groups/public/---ed_emp/---emp_ent/---coop/documents/instructionalmaterial/wcms_644708.pdf).

ILO. 2020d. Start-COOP. *Module 4 – Organizational Setup*. International Labour Office Geneva. (also available at www.ilo.org/wcmsp5/groups/public/---ed_emp/---emp_ent/---coop/documents/instructionalmaterial/wcms_644709.pdf).

Patterson, G.R., Mohr, A.H., Snider, T.P., Lindsay, T.A., Davies, P.R., Goldsmith, T.J., & Sampedro, F. 2016. Prioritization of Managed Pork Supply Movements during a FMD Outbreak in the US. *Frontiers in Veterinary Science* 3, 97.

Peeler, E.J., Reese, R.A., & Thrush, M.A. 2015. Animal Disease Import Risk Analysis: a Review of Current Methods and Practice. *Transboundary and Emerging Diseases* 62, pp. 480-490.

2021. Transmission dynamics of African swine fever virus, South Korea, 2019. *Emerging Infectious Diseases* 27, pp. 1909–1018.

Pfeiffer, D.U., Ho, H.P.J., Bremang, A., Kim, Y. & Team, O. 2021. *Compartmentalization guidelines – African swine fever*. World Organisation for Animal Health (OIE) Paris, France. P. 148.

Pudenz, C.C., Schulz, L.L., & Tonsor, G.T. 2019. Adoption of Secure Pork Supply Plan Biosecurity by U.S. Swine Producers. *Frontiers in Veterinary Science* 6, p. 146.

Qiu, Y., Weber-Vintzel, L., Abila, R. 2020. Pig value chain in South-East Asia and the challenges to disease management. *Bulletin de l'OIE* 2020, 1-2.

Ramirez, A. & Zaabel, P. 2012. Swine biological risk management. *Veterinary Diagnostic and Production Animal Medicine Publications* 3. Iowa State University, Iowa.

Sanchez-Vizcaino, J.M., Laddomada, A. & Arias, M. 2019. African swine fever virus. In: Zimmerman, J.L., Karriker, L.A., Ramirez, A., Schwartz, K.J., Stevenson, G.W., Zhang, J. (Eds.), *Diseases of swine*. John Wiley & Sons, pp.443–452.

Scott, A., Zepeda, C., Garber, L., Smith, J., Swayne, D., Rhorer, A., Kellar, J., Shimshony, A., Batho, H., Caporale, V. & Giovannini, A. 2006. The concept of compartmentalisation. *Revue scientifique et technique* 25, pp 873–879, pp 881–877, pp 889–895.

Smith, D., Cooper, T., Pereira, A. & Jong, J. 2019. Counting the cost: The potential impact of African Swine Fever on smallholders in Timor-Leste. *One Health* 8, 100109.

Umber, J., Culhane, M., Cardona, C. & Goldsmith, T. 2019. A Risk-Based Permitting Process for the Managed Movement of Animals and Products of Animal Origin as a Tool for Disease Management. *Frontiers in Veterinary Science* 6, p. 433.

USDA. 2016. *FAD PReP/NAHEMS GUIDELINES: Continuity of business*. USDA, Riverdale, Maryland.

OIE. 2010. *Handbook on import risk analysis for animals and animal products: Introduction and qualitative risk analysis*. OIE Publications Paris, France. 88.

OIE. 2015. *Guide to Terrestrial Animal Health Surveillance*. World Organisation for Animal Health Paris, France.

OIE. 2019a. Chapter 4.2 General principles on identification and traceability of live animals.

OIE. 2019b. *Technical disease cards: African swine fever*. World Organisation for Animal Health, Paris, France.

Yoo, D.S., Kim, Y., Lee, E.S., Lim, J.S., Hong, S.K., Lee, I.S., Jung, C.S., Yoon, H.C., Pfeiffer, D.U., & Fournié, G.

